Rękopis i jego oprawę wyrestaurował zakład introligatorski Roberta Jahody w r. 1934. Złamany przedni okładkę sklejono i zacerowano, dodano nowe karty ochronne (papierowe), a dawne karty ochronne (pergaminowe) oraz dawne wyklejki okładek wklejono na falcach.

I

N. Inv.
663.

Burdarius.

Regist̃a gorū p̃sune ab

1 Brēp Dunecaco sit ſcōs ⁊ ab̄ p̃sune ab
2 Brēp de nome sigit alig̃
3 Brēp de nome sit nost sig̃ ua ad plenū
4 Brēp diffō nois sit bona
5 Brēp diffō uba sit bona
6 Brēp mia ꝑde ebā ſcōs aſig̃ ⁊ obg̃ sit ſbm
ut obg̃ ad ꝓd ut ꝛ̄ps ꝓlld Alli ſet ꝓpos
7 Brēp m̃ū nali ꝓt̃ eccl̃ſie Alli ꝓd̃ ſc̄ ⁊ la
m̃ ad̃ñ ꝓſcōs
8 Brēp de q̃ sit t̃ut q̃d̃ eſt
9 Brēp Duc ꝺde ⁊ ꝓt̃ ſit q̃ nc̃ ut ſſe
10 Brēp alig̃ ꝓpō q̃nūb⁹ ſuis ſit ꝺnēre ua
11 Brēp de futū Dnāte caicat
12 Brēp ſ̄ ſit ua ꝺe q̃ ⁊ Dnāte ⁊ q̃d ⁊

Regiſtr̃ gorū ⁊ hb̄ p̃cariaꝝ

1 Brēp epa ua ꝺapto ſito ſc̄ nc̃ ua ſito ſito
2 Brēp mt̄ ꝓpōs q̃ ad ſbm̃ naiatas ꝓpōs
fluuiū ⁊ mſiad ſit aliq̃ ops ut q̃nā
3 Brēp noia ⁊ uba t̃ſpō ꝺ ſigiat
4 Brēp alig̃ cmittas ſit una
5 Brēp exdus ſc̄ quieta
6 Brēp ſ̄ ꝓpō ſor pote ⁊ q̃ ſit a ut nc ⁊ ꝺſalus ua ua
7 Brēp ſtudo ꝺeoꝝ a uiolūbg ac̄ ꝺeat ꝓor
dnio ut adilbā
8 Brēp aub ꝓor ꝺeantes cq ⁊ aq ꝺepo ⁊ cq
9 Brēp a mte ⁊ ꝺ a ſpūs cq ſit ſic
9 ꝺde ut ꝺo ⁊
10 Brēp ꝓpos mōles ꝺſſ q̃ porto Dnio cq aue
aliq̃ ꝺepoſ
11 Brēp ꝺeat ⁊ ꝑfectas tuis ꝓpōs ſ ꝺpōs

Et ſic eſt finis Regiſt ecclēſie vetus Ruth

Hic eſt finis Regiſt gorū Dei ⁊ ſc̄e ecclēſie
Dei ⁊ mmene ſime ad p̃ſepe lignū
Chriſti ſc̄ ſime ⁊ Chriſti ⁊ Thome quidam

Franciſci ayſcough Buridam

Buridanus ſuper libros Celi et Mundi.

Et quomodo libri priorum

Utrum de sillogismo proprie dicto simpliciter quaeritur et sciatur

Utrum secundum proprietatem ad eundem in libro primo sit sillogismus

Utrum diffinitio sillogismi sit bona

Utrum sillogismus simpliciter sit quaestio ad sillogismum dyalecticum et demonstrativum

Utrum omnis sillogismus bonus teneat per dici de omni vel de nullo

Utrum expositorius sit bonus quantum ad formam

Utrum expositorii negativi teneant quantum ad formam

Utrum conversio sit possibilis

Utrum omnis universalis negativa propositio convertitur simpliciter

Utrum omnis propositio particularis affirmativa propositio convertitur simpliciter

Utrum omnis propositio universalis affirmativa possit converti per accidens

Utrum particularis negativa possit converti per accidens

Utrum propositiones de praeterito vel futuro convertantur simpliciter vel illa

Utrum vero existente quantitate temporis praeterita possit sumi ante

Utrum propositiones de tribus amplius convertantur simpliciter vel illa

Utrum propositiones de tribus obliquis convertantur secundum de rectis

Utrum homines sint sumi in ista propositione cuiuslibet tertii

Utrum quantitas ista convertantur ergo ergo ergo sumi

Utrum sillogismi in primo modo primae teneant teneant quantum ad formam

Utrum quarto modo primae valeant quantum ad formam

Utrum expositorii particularibus sequantur quo

Utrum expositorii negativis sequantur quo

Utrum per accidens in primo ponitur conclusio sillogismi et bonus

Utrum solum quarto primae concludit ducere

Utrum hoc sit necessarium hoc est aliud

Utrum hoc sit verum omnis homo de necessitate est aliud

Utrum in secundo composito mentales convertantur secundum de rectis

Utrum de possibili in secundo sensu convertantur secundum de inesse

Utrum de necessario convertantur secundum de inesse

Utrum sillogismus sit bonus ex propositionibus compositis

Utrum valeant sillogismi de possibili et sillogismi de necessario

Utrum valeant sillogismi ex una sicut isti de inesse

Utrum de inesse et alia de possibili

Utrum in prima figura valeant mixtio de inesse et necessario

Utrum vero mixtio de inesse et necessario in secunda figura

Utrum in prima figura ex aliquo de inesse simpliciter et bonitate de necessario

Utrum in secunda figura vero mixtio de inesse et de necessario ad quod est de necessario

Utrum omnis propositio de quarta convertatur in totam qualitatem

Utrum fiant sillogismi boni de quarta ad utrumlibet

Utrum in tertia quarta sit bona ad a et sequitur b et c

Utrum de aliis modis bonis de quibus non tantum hic ergo et c

Utrum omnis sillogismus fiat in aliqua tertia figura

Utrum in tertia sillogismus sit bonus ex affirmativis et bestia ergo et c

Utrum propositio in qua reducitur per sit figura

Utrum aliqua de praedicatis in fine sillogismi sit aliquando de praedicatis

Utrum omnis sillogismus est ex ypotesi vel

Utrum omnis sillogismus est ostensivus

Quaestiones secundi libri priorum

Utrum quidem sillogismus inferre possit plures conclusiones

Utrum omnis sillogismus in prima figura concludat plura

Utrum ex vero possit sequi falsum

Utrum possibile sit ex falso sequi verum

Utrum possibile est ad idem et ad ipsum non [illegible]

Utrum sillogismus circularis [illegible]

Utrum in omni figura [illegible]

Utrum [illegible]

Da pro fortune

[illegible]

de xvij

Queritur primo circa librum porphirii

de loyca veteri

Utrum loyca sit sciencia et ars. quod non quia
nulla ars est sciencia. loyca est ars ut dicitur [illegible] non
6 ethicorum quia ibi distinguitur ars contra scienciam et
secundo patet quia dicimus quod 7 sunt artes liberales scilicet
[illegible] loyca [illegible]. 2o opinio et deceptio non sunt partes
sciencie sed loyca est huiusmodi quia est opinio et
deceptio [illegible] non [illegible] patet quia dyalectica est
opinio et sophistica deceptio. 3o omne scibile est
necessarium et impossibile se aliter habere sed loyca
potest se aliter habere [illegible] patet 6 ethicorum
et primo posteriorum et [illegible] patet quia loyca est [illegible]
et [illegible] se aliter potest habere. Oppositum patet
per quod nomine [illegible] loyca dicitur a logos
quod est sermo et ycos sciencia quasi sciencia de sermone.
Notandum circa questionem quod habitus quidam sunt
apprehensivi [illegible] et [illegible] assentivi
[illegible] et [illegible] assentivi
quidam non solum [illegible] et [illegible] [illegible]
dicitur opinio ut habitus erronei. habitus igitur
qui assentivi [illegible] speculativi
et practici. speculativi [illegible]
[illegible] sapiencia alius sciencia. Intellectus est habitus
seu apprehensivus principiorum demonstrabilium per alia principia
sed ipsa sunt principia a quibus procedunt demonstrationes.
Sapiencia est habitus qui [illegible] de primis
principiis et [illegible] de deo et [illegible] de primis
principiis doctrine ut de aliis [illegible]
de prima principia [illegible]. Sciencia autem est habitus
conclusionum [illegible] de causis que [illegible] sunt prime
sed posteriores ut sunt quedam veritates de
magnitudinibus et numeris et de rebus [illegible]
[illegible]. Hoc [illegible] patet quia mathematica dicitur sapiencia
mathematica autem et physica [illegible] dicuntur sciencia. Sed
[illegible] habitus [illegible] et arte et prudencia [illegible]
[illegible] [illegible] sequenti questione. Loyca
[illegible] [illegible] patet quia [illegible] habitus scilicet sapiencie sciencie
[illegible] et prudencie sunt circa demonstrabilia. habitus
[illegible] [illegible] demonstrabilium. Prima distinctio
[illegible] [illegible] [illegible] sciencia est habitus speculativus
[illegible] [illegible] demonstrat. 2o quibus habitus [illegible]
demonstrat [illegible] [illegible] speculativus [illegible] practicus
dicitur sciencia et [illegible] et prudencia [illegible] sciencie.

3o nunc [illegible] notanda [illegible] dicitur sciencia
et sciencia accepta est large [illegible] dicitur quod sciencia est [illegible]
forte esse in domo. 3a distinctio [illegible] est loyca
[illegible] docens et utens. docens est [illegible] [illegible] de
[illegible] de omnibus argumentis [illegible] demonstrativis
[illegible] dyalecticis et [illegible] sophisticis et talis autem [illegible]
in libris loyce [illegible]. loyca autem utens est modus
arguendi [illegible] [illegible] [illegible] et talis loyca non est
sciencia quia talis modus arguendi non [illegible] est necessarius.
Modus non arguendi dyalecticus et sophisticus non est necessarius
ut patet [illegible] [illegible] arguendi per locos non [illegible] est
necessarius argumentum quia [illegible] [illegible] instanciam [illegible] quia [illegible]
arguimus sophistice et deceptorie arguimus. 3o [illegible]
loyca non est sciencia [illegible] capiendo scienciam [illegible] 2o [illegible]
[illegible] quia ut sunt capiendo scienciam [illegible] sciencia est habitus speculativus
[illegible] solum [illegible] loyca non est solum habitus speculativus [illegible]
[illegible] patet [illegible] [illegible] probabitur in sequenti questione.
4o [illegible] loyca est sciencia [illegible] capiendo scienciam [illegible] omnis
[illegible] demonstrativa est [illegible] ut speculativa. loyca
est [illegible] quedam demonstrativa [illegible] quedam sunt practice
[illegible] speculative et per [illegible] sciencia 2o capiendo scienciam.
[illegible] loyca docens est sciencia et non loyca utens [illegible]
[illegible] quia loyca docens [illegible] [illegible] demonstrabiles
[illegible] [illegible] [illegible] librorum loyce [illegible].
[illegible] [illegible] in loyca utente sunt multe deceptiones
et opiniones et [illegible] non sunt sciencie ut sciencia [illegible].
Ad rationes ad [illegible] patet quod sciencia et ars non [illegible]
2o [illegible] capiendo scienciam [illegible] patet [illegible]. Ad 2am dicitur quod
deceptiones et opiniones non sunt partes loyce docentis
sed utentis. Ad 3am [illegible] [illegible] distinctio quod
[illegible] est scibile [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] demonstrata [illegible] [illegible] scibile est [illegible]
[illegible] demonstrata et ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] dicitur omne scibile est
esse certum non [illegible] quod omne scibile [illegible] [illegible]
[illegible] demonstrata [illegible] esse [illegible] [illegible] [illegible] possit
non esse sed [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et quod [illegible] sit se aliter habere [illegible] non posset se
aliter habere [illegible] [illegible] [illegible]. Utrum loyca sit

Utrum loyca sit speculativa

Utrum loyca sit speculativa ut practica [illegible] quod sit
speculativa [illegible] omnis sciencia [illegible] [illegible] sunt speculativa
loyca est [illegible] [illegible] patet ex 2o et 6o methaphysice et 6
patet quia nos dicimus quod loyca est modus sciendi et aliis
[illegible]. 2o [illegible] finis est [illegible] [illegible] sciencia [illegible]
finis loyce est [illegible] [illegible] patet 2o methaphysice quod
finis speculative est [illegible] practice [illegible] [illegible] patet quia

loyca est ad distinguendum inter verum et falsum. ¶ 3o. Ad
[illegible] est practica que est propter aliquid opus ab extra. Sed loyca
non est propter aliquid opus ab extra. Ad 2m. Ad 2m. non est ex hoc
quia quamvis consideratio circa deum et intelligentias sit opus
nostrum nostrum tamen non est practica scientia. Sed speculativa. Ad
3m. Dicendum quod illud est practica scientia que est propter opus nostrum
ab extra faciendum. ¶ In oppositum arguitur. Talis est differentia inter
speculativam et practicam quia speculativa est de rebus constantibus
a natura practica autem de operatis a nobis. Sed loyca
est de operatis a nobis quia de argumentis que fiunt a nobis.
¶ Circa quod notandum quod praxis est operatio prout fit a nobis
per voluntatem nostram libere scilicet quod in potestate nostra vo-
luntatis est facere vel operari talia operabilia vel contra talia
non operari. Et talia operabilia dicuntur practica.
Quoniam ergo de talibus operabilibus tractantes prout per liberam
voluntatem possunt fieri dicuntur practice. Exemplum sicut operari
virtuose possunt fieri per nostram voluntatem libere. Quoniam
ergo docentes quomodo contra tales virtutes debeamus agere
dicuntur practice. ¶ 2o. Notandum quod inter artem et prudentiam
sunt multe differentie que patet 6o ethicorum. Sed una differentia
est quod prudentia dirigit nos in ipsum finem ut contra res
debite agamus scilicet quod fiat sine peccato et vitio. Sed
finis artis est ut res que fiunt ab arte debite
sint dispositae in ipso artificio in quo fiunt non respiciendo utrum
circa hoc committitur vitium vel non. Exemplum ars edificandi
domum talem finem praetendit ut domus sit fortis et
bene disposita quod non frangatur cito. ¶ Non autem respicit
ad hoc quod non fiat peccata mediante tali domo. ¶ Sed
tamen prudentia considerans contra dominum respicit ipsum finem ut
domus fiat talis quod homines in ea non peccent vel
quod in ea non fit occasio peccandi. ¶ 3o. Prima loyca
est scientia practica patet ex 1o. Ethicorum est practicus qui docet
quomodo et qualiter contra operabilia a nobis per voluntatem nostram
libere voluntas nostra possit operari. Sed ethicus loyalis
est huiusmodi. Ergo. Ad 2m. Notandum ex primo notabili. Sed 3m. patet quia
argumentationes sunt que per voluntatem nostram libere possunt fieri.
Sed ethicus loyales docent nos quomodo circa tales argumentationes
debeamus operari scilicet quando et quomodo debeamus arguere in prima
2a vel 3a figura. ¶ 4a. Quarto loyca est ars et non pru-
dentia patet. Omnis ethicus cuius finis est agere contra operabilia
debite non cum respiciendo an fiat cum vitio est ars
loyca est huiusmodi. Ad 2m. Notandum ex 2o notabili et patet 3o.
quia finis loyce est facere fortes argumentationes non respiciendo
an ibi fiat peccatum. ¶ Exemplum loycus non in quantum est
dominus facit argumentum forte non curat utrum per suum
argumentum noceat alicui scilicet quod forte concludat quod
quod est contra pauperem. ¶ Ad rationes. Ad primam dicendum quod illa
est speculativa que est propter propter scientiam et non tamen hoc propter aliud

opus ab extra. Ad 2m. Notandum est de loyca quod non quod
omnis scientia ordinatur ad unum finem scilicet felicitatem
que est speculari de deo et aliquo scire est finis
omnium earum. ¶ Ad 2am patet eodem modo quod finis loyce
non solum est veritas vel scire veritatem sed etiam agere
contra hoc. Ergo non oportet ut sit speculativa. ¶ Ad 3am dicendum
quod illa etiam est practica que est propter opus ab intra
et non oportet ut propter practica sit propter opus manuale
ab extra. Et patet 3a. Sequitur 3a et cetera.

Utrum universale sit subiectum

Utrum universale sit subiectum proprium in libro Porphirii et
arguitur quod non. Nullum genus scilicet differentia proprium et accidens est
subiectum in Porphirio. Omne universale est genus scilicet et ergo nullum
universale est subiectum in Porphirio. ¶ 2o. Subiectum arguitur nullum subiectum
cuiuslibet scientie est subiectum in scientia. Sed universale est subiectum cuiuslibet
scientie. Ergo. Ad 2m. Notandum 3o. patet quia in quolibet scientia subiectum est
tertius quoniam quod est universale. ¶ 3o. Arguitur in quolibet scientia de
subiecto in scientia dicuntur propria proprie passiones illius scientie. Ergo universale
non est subiectum. ¶ Oppositum patet per expositores huius
libri. ¶ Notandum aliqui dicunt quod in una scientia non est
assignandum proprium subiectum quia quos potest talis quod quod in quolibet
totali scientia est assignandum unum proprium subiectum patet
primo per Aristotelem 4o methaphysice qui sic arguit sicut
cuiuslibet sensus est proprium sensibile scilicet cuiuslibet scientie est proprium
scientiale et illud est subiectum. ¶ Confirmatur per Aristotelem
qui 4o methaphysice habet tamen eius ibidem potest per subiectum
proprium. ¶ 2o arguitur si in totali scientia non esset assignandum
proprium subiectum sequitur quod non esset assignanda ratio quare
aliquae conclusiones essent unius scientie aliae autem conclusiones
essent alterius scientie quod est falsum quia tamen quia penes
diversa subiecta quaelibet diverse conclusiones attribuuntur di-
cimus esse diversas scientias et penes idem subiectum ad
quod diverse conclusiones deducuntur considerandum unam
esse scientiam. ¶ Notandum quod subiectum capitur multiplicitur multiplicitur
uno modo pro 1o cum in habent accidentia et sic anima est subiectum
scientie quia scientia est in anima tamquam in subiecto. ¶ 2o. Subiectum
capitur pro parte propositionis quod distinguitur
contra praedicatum. ¶ 3o. Unus tertius quod est genus vel sensus habens
aliquam propriam passionem dicitur subiectum et sic 1a tertium homo assumitur
sit scientia quia passio hominis est risibile passio assumitur
rudibile. ¶ 4o. Nullum subiectum capitur pro uno tertio de quo
principaliter consideratur in aliqua scientia in qua talis tertius potest
esse subiectum et quod omnia de quibus consideratur in illa
scientia habent attributionem ad illum tertium sed in principio
consideratur de 1o tertio quod est subiectum in aliqua scientia
non tamen oportet ut sic de eo consideretur quod ipse

in qualibet propositione ponatur. Sed dicendum quod tota illa
scientia et qualibet pars eius debet considerari de illo
termino vel de partibus illius termini vel de illis que sunt
reductiones ad 2m terminum vel ad eius passiones.
¶ Quarto primo capitulo sermonis 4o vocabulum est sermonis in libro Porphirii
Porphirius in Porphirio non declarat nisi de genere specie et aliis
speciebus illius termini vocabulum quod omnia sunt attributa ad
vocabulum. Ad 2m autem patet ex processu in libro. ¶ Ad rationes
ad primam nego antecedens scilicet quod nomen genus est sermonis et
quod ad genus est hic sermonis scilicet hic terminus vocabulum quod
est genus. ¶ Ad 2am nego 3m scilicet quod aliquid sermonis
est vocabulum scientie. Sed aliquid vocabulum est bene sermonis unius
scientie et aliud vocabulum alterius scientie. ¶ Ad 3m quando
arguebatur de sermone proprio in aliqua scientia dicitur de
numerari proprie eius partes in aliquo est vera dummodo partes
ille non sint note. Sed si sint note non oportet eas
dummodo. Sequitur 4a questio scilicet utrum universalia.

Utrum universalia sint substantie

Utrum universalia sint substantie arguitur primo quod sic quia 2e substantie
sunt substantie. Sed 2e substantie sunt universalia ergo universalia sunt substantie.
Antecedens patet ex predictis. Et 3o patet quod 2e substantie sunt genera
et species quod sunt universalia. ¶ 2o arguitur primo substantie sunt substantie
ergo etiam 2e substantie sunt substantie et per consequens universalia sunt substantie cum
substantie sunt universalia principalia quia nam 2e substantie sunt priores
primis substantiis ergo si posteriora sunt substantie et priora
erunt substantie antecedens quia 2e substantie sunt genera et species
primarum substantiarum. Sed sic supponitur quod primus suo inferiori
¶ 3o arguitur quicquid arguitur diffinitur est substantia quicquid diffinitur
est universale ergo universale est substantia. Antecedens patet quia accidentia non
sunt diffinitiva ergo solum substantie sunt diffinitiva. Secundum patet quia
sermonum non sunt diffinitiva sed terminorum communium. ¶ Oppositum
omne particulare de pluribus est terminus omne universale est particulare
de pluribus ergo omne universale est terminus et universale est terminus
substantia omne universale est terminus ergo nullum universale est terminus substantia
Antecedens universalium patet quia termini sunt voces et conceptus qui
non sunt substantie. ¶ Contra quod non quod universale per hoc sufficit
capitulum 4m unum per signum quod reddit propositionem universalem et
sunt 1a signa. Omnis autem quicquid est dicta universalia. ¶ 2o
universale capitulum per propositionem universalem in qua subiicitur terminus communis signo
universali determinatus. ¶ 3o in capitulo primo quod est causa multorum
et dicitur quod deus est universalissimus quia ipse plurium est causa
sicut et deus celum et intelligentias esse causas universales. ¶ 4o
universale dicitur terminus qui de forma sue impositionis sit vocabulum
vel scriptum est de pluribus particularibus vel aptus ipsum
causa plura et illi universali opponitur singulare quia singulare est terminus
qui de forma sue impositionis est de uno solo predicabilis.

¶ 2o notandum quod hec substantia capitulum dicitur unum capitulum substantia prout
per se subsistente sive per partem rei per se subsistentis et dicitur
lapides et ligna esse substantias. ¶ 1o in capitulo per terminos de
predicamento substantie et dicitur in predicamento substantiarum quarta prima quarta 2a
i. terminorum de predicamento substantie. Alius dicitur substantia prima alius 2a.
¶ Quarto prima capitulo universalia unum primo 2o vel 4o et substantia
primo et universalia non sunt substantie patet quia si capitulo universalia et
sunt termini vel propositiones quod non sunt substantie primo capitulo substantiam
¶ 2o quarto universalia 3o in capitulo et substantia primo universalia sunt
substantie patet quia universalia 3o capitulo sunt et universales sicut deus
et mentes et ideo sunt substantie substantia primo capitulo. ¶ 3o quarto
capitulo universale 4o et substantia 2o et aliqua universalia sunt substantie
patet universalia 4o capitulo sunt termini communes sed aliqui tales
sunt substantie quia sunt de predicamento substantie. ¶ Nota quod ideo est facilis
modus solvendi questionem sed ideo non pretendebat Porphirius
cum dixit quod ideo questiones de universalibus essent difficiles
quod non quod plato credidit quod vere sicut ideo terminus singularis sortes significat
unam substantiam singularem sicut ideo terminus communis homo significat unam
substantiam communem quod non est aliqua singularis substantia sed quod omnes singulares
substantie sicut sunt singulares homines participant in 1a communi et
universali substantia et volunt quod ille terminus homo non significat 1a
individua sicut sortes et plato sed ideo communem naturam in
omnibus hominibus singularibus participantibus et dicitur de 1o termino communi
homo sicut eodem modo dixit de omnibus aliis terminis communibus quod illi
etiam sic significant non Porphirius vult abstinere de tali questione
difficili scilicet utrum sint aliqua substantie tales quia hoc habet tractari 1o
metaphysice. ¶ Ad rationes primam solvitur ex 3a questione. ¶ Ad 2am
dicitur quod primo substantie et sic 2e sunt capitulo substantiam 2o. ¶ Ad 3am
dicitur quod quicquid diffinitur proprie habet substantiam i. de predicamento substantie et
etiam concedit quod universale est substantia i. terminus de predicamento substantie ut dicebatur
in 3a conclusione. Sequitur questio utrum hec sit

Utrum hec sit concedenda

Utrum hec sit concedenda aliquid est genus homo est species loquendo sermonis
et sine aliqua determinatione vel distinctione arguitur quod quia
multi doctores sapientes et applicati ponunt tales propositiones
cum veras et sunt concedende antecedens patet quia Porphirius et aliqui ponunt
eas in libris eorum. ¶ 2o arguitur quia si essent necesse hoc esset
ex eo quia in sensu proprio essent false sed propter hoc non sunt necesse
quod patet quia et multe propositiones in evangelio et in biblia essent
necesse quod malum est dicere quia et quia multe propositiones in
evangelio in sensu proprio non sunt concedende. ¶ 3o arguitur nulla est verus
sermonis vel quod quecumque sibi ex impositione terminorum et impositiones
terminorum sunt propter hoc quod auctores utuntur eis terminis et propositionibus
et nos debemus eis uti sicut auctores eis utuntur. Sed quia
istis propositionibus ipsi utuntur cum veras ideo nos debemus eis sic
uti. ¶ Oppositum arguitur nam concessis talibus propositionibus sequitur inconveniens
ideo non concedende antecedens concessis illa homo est species omnino
in sermone vel concedere falsum ideo antecedens formando tales sermones

addi tio materiali stati et ¶ Oppo. arg.
de no. sui. et sta. s. propositionibus et sta. g. no
sunt sui. ad. no. b. p. q. nos scimus q. h.
homo. sp. fu. ut. s. ista. ho. fu. ut. sp. fuit
ut. de ea d. hemus sciam ¶ 2o. arg. h. et
necessaria ho. et ss. s. n. sui. cu. saltem sum. sp.
pre corrupti. et necessaria. q. p. s. f. g. ipsa no
et sui. a. q. ipsa et fu. et c. ut ¶ 3o. talis
ti. et apparens natus supp. p. plibus g. et quis
aut. supp. q. ista pro ho. et ss. p. mille annos
gen. fuisse et multa ante tum s. ho. p. supp. fuisse
unus post a. et c. ti. ho. m. supp. suppos.
p. ill. successive ¶ 9o. p. gone tales propositiones sunt
addi. supte sunt indefinite p. q. n. sunt vles
n. pte. et indefinite p. ps. aut. p. q. in
tibus propositionibus n. po. q. habeat vocem distributi
i. no. sunt vles quia et q. i. vlibus de esse aliq.
q. ad unus sum. distribuat 2a ps. eodem. p. q.
i. no. ponit aliquid signum pte. ¶ 3a ps. p. ille
ti. ho. et in ista propone ho. et ss. supp. p. plibus
i. no. et sui. aut. po. q. sunt due propositiones
i. q. ille ti. ho. stat p. ego formabo i. ho. et
ss. et ly ho. hic stat m. indifferenter supp. p. ill.
ad ho. p. sp. in alibus. ¶ Ad rones ad
primam quando arg. ipsa equalis sui. ne. i.
ad p. q. exponi p. sui. ne. s. bn. concedo
q. p. p. sui. et h. et gra. materie ¶ Ad
secundum q. aliq. sunt vles q. qu. una illarum et
ut. s. ei. unica sui. et stati. to. ei. vlis et
ut. et qu. una sui. et f. to. vlis et f. et
et i. proposito qu. illa sui. s. i. ti. ho. et ss. et ut
tunc ei. vlis et ut. s. omnis ti. ho. et ss. no
no. cu. et q. s. fit de q. sui. q. qu. ipsa fit
ut. q. to. eius vlis s. ut. q. illa sui. et ut
i. ti. al. et pcu. tu. i. vlis et f. omnis ti.
al. et pcu. ¶ Ad 2am ne. aut. s. q. ei. sunt
condiciones propositionis sui. ad p. d. ne. q. solu
sp. p. s. et p. quod s. sile m. ut p.
sp. quis no. distribuit ¶ Ad 3am ne. 2am
pte. aut. s. i. q. no. et quis ti. ad p.
dico q. p. f. vlis. ho. sic f. vlis. omne ho.
et ss. ut n. ho. et ss. et f. sui. i. ti. homo
et ss. Sequitur verum diffinitio generis data

Utrum diffinitio generis

Utrum diffinitio generis data a porphirio sit bona
arg. q. no. solum ss. et gen. diffinitio s. gen. no
et ss. s. ad. ho. q. sola ss. h. gen. et differentias
ex quibus ... et ss. et gen.

sed d. ista vlia ¶ 2o. arg. ad. omne gen. pte.
g. diffinitio sola quia q. ly pte. po. tam gen.
i. a diffinitione g. vlr. pri. de diffinitione s. de ly
gen. aut. q. multotiens gen. et sum. g. no. de gen.
et pcu. aut. p. i. ista propone al. et ho. ly al. et
sum. et et gen. i. ¶ 3o. arg. n. gen. pte. de plibus
i. diffinitio. p. aut. q. si pte. de plibus ut g. e.
i. una propone ut i. plibus. s. i. una et no. p.
n. d. uno sto. no. et i. diuis. q. unus ti. no. pot.
i. diuis. propositionibus exco. q. i. diuis. propositionibus p. diuis.
tum ¶ 4o. arg. aliq. gen. pte. i. qle. i. f. et q.
pte. inq. aut. q. ly colatu. et gen. ad ly
albu. et ly coloratu. pte. in qle. aru. n. quiet.
qlis et iste d. coloratus ¶ 5o. arg. q. tam diffinitio
s. ista diffinitio quet. aliis a diffinito i. male
aut. p. q. quet. hu. tio eius ¶ 6o. arg. s. illa
et bona diffinitio et ei sui. cent. gra. p. qu.
q. quet. hu. tio sor. q. predicet. de plibus sp. diuis.
i. ea q. q. et q. dicimus ar. et sor. plechru. et
sor. ¶ No. q. i. ista diffinitio generis bn. intellecta et
bona g. restat ipsa declarare p. q. 1o. no.
q. ly pte. i. illa propone diffinitione no. d. dicere seu
denotare actu pndi. s. aptitudinem. ita q. fit tm. dicere
gen. et q. pte. inq. i. q. et p. le. ¶ 2o. no. q. p.
diuisibus ss. no. intelligit n. tios. q. sunt diuise. ss.
ut sub diuis. speciebus contenti ¶ 3o. no. q. sic. vox
no. diu. pmanet q. q. sel. dcm. est aplius. ipsum no.
p. ut p. i. pnt. ¶ Cum ac. scripti et mentales pnt
bn. p. longu. tpe. pmanere q. no. stati. euanescunt
g. g. no. p. de plibus ut arguebatur i. 3a. rone
s. gen. q. et ti. scriptus ut mentalis bn. pt. pri.
de plibus g. ista clausula s. gen. et q. pte. de
plibus s. d. exponi. i. q. ut s. sile p. de plibus
¶ 4a expo. et gen. et q. pte. de plibus. i. gen. sbor
dinatur gen. mentali. q. pte. de plibus ¶ 5o. no.
q. intelligit. p. pri. i. q. p. p. sufficit. in textu
¶ 6o. no. porphirius. p. q. n. fit vle. ut ti. vni-
uocus g. ly vniuocum no. addit. i. diffinitione generis ¶
7o. ista diffinitio generis et bona. gen. et p. le. vniuocum
de plibus sp. diuisibus et eo q. q. et p. i. diffinitio
exprimit. nobis totu. concepti. h. a. gen. et quia. cu.
eo. g. et bona. aut. p. p. po. p. le. loco generis et
ly vniuocum ad diuisionem tiorum euocorum q. no. sunt gra.
et ly plibus ad diuisionem indiuiduorum q. no. pte. de
plibus et ly diuisibus s. ad diuisionem sp. q. ss. no.
pte. s. diuisibus et ly q. q. et ad diuisionem ppii et accidentis
et dicere q. pn. i. quale. a. vl. a. ¶ Ad rones
ad primam nego. bonitatem s. gen. no. et ss. q. ly gen.
et ss. i. ti. vle ¶ Ad 2am sol. p. p. no. ¶ Ad
3am sol. et p. 3m. no. ¶ Ad 4am q. aut. et nego

[illegible]

Sequitur questio utrum hec diffinitio differentie sit

Utrum hec diffinitio differentie sit

Utrum hec diffinitio differentie sit bona [illegible]

[illegible]

Utrum hec diffinitio proprii

Utrum hec diffinitio proprii sit bona [illegible]

[illegible]

Decreta diuersorum episcoporum

Vltra dilectos deus

Verum dissimo denoiatio fit per .s. denoiem
una dnus trahit ab alio solo actu dicit et
de nob̄ hinc assellat fit p̄ et ab eo non
ait ē denoiem et no solo actu. dic abio
do ait do. ē dissilo ff. de. p̄z q̄z p̄ē dnoiem
de hoc et p̄z q̄z et q̄ ad sigz dic abio
do ait do. ¶ 1o hic nob̄ q̄m ē denoiem et no
dic abio sed q̄m et p̄z q̄z ad aliq̄ q̄m
et de aliq̄ q̄m no dic et dis actu ¶ 2o
ait denoiem sc̄ a gen̄ ē no dissilo ē
q̄ ipi dicunt denoiem ab abstet ē dissilo
ē q̄m et q̄z nig abstet dicit et agit
¶ 3o p̄z ad hoc ¶ No do ē p̄ao q̄dam
ecclis q̄ accilis et ecl̄ dr denoiem p̄ao q̄
actu ē p̄ao accilis nl ecclis ut dicit et go hoc
ē pot et hoc de dissilo dic et go nichil
dicit ait q̄ ait p̄z denoiem no de hoc p̄z de
nove q̄z de sc̄o missol no p̄z denoiem ē de
o. ad v̄ quot contra. sd dicit et hoc allegat
¶ 4o no q̄ nec sd p̄o ecclis et dic .s. dicta
et dicta dicta et q̄ supior dic p̄z de et
flon et nidicta q̄ nisor dic p̄z et supiol
et denoiat p̄ao et dic .s. dicta et dicta
dicta q̄ dic denoiat p̄z denoiem et dicta
q̄ dic accilis sibi ut et denoiat p̄ao dic
p̄mo ut do hoc et dic dic et ut do dic et
go ¶ 1o no [illegible] dicit no

dic abstet et q̄ de actis dr actile q̄ sit
ac si ille stetit et no sibi esse dic
dic et dic abstet et p̄at actile ac si dic p̄ stetit
actus sibi esse ad hoc p̄ē p̄ dic ac si dic
p̄ esse et dic hoc ē q̄ actus q̄ actis et hoc
ē et sibi non q̄ ē p̄ stet p sibi et q̄ sibi
actus misceat et id p̄z q̄ abstet et abstinendo
q̄ abstetit p̄at actus ac si esset a sibi abstet
et hoc dr a genero q̄ et sequit ut q̄ no
do actus genet sibi ¶ 1o no q̄ dic et
denoiat et dic hoc ē actus q̄ actis
p̄ē et q̄ a suo abstito si vocē .s. et sine dominio et
et p̄o p̄t q̄ē ē dic et dic et dic
et p̄o et dicit et sine et hoc nunc cui dr denoiat
sit q̄nq̄ ab dic .i. a suo abstito dicit solo actu
.s. finali cui p̄ .i. si vocē ¶ 2a q̄ do et ista
q̄ dicit et hoc q̄ abstet no q̄ et hoc
p̄at actus q̄ et au p̄at stetit q̄ do et actus
actus ē sibi et hoc et q̄ nunc cui dr hoc q̄ ap
pellat .i. hoc q̄ et .s. q̄ cum denoiat dic et
q̄ ¶ 3a p̄ma dissilo dic et dic et denoiat
et ē una p̄. q̄ adhuc q̄ ad sit denoiem dependit
hoc q̄ et p̄o q̄ dicit et hoc .i. et
ad finale dic et q̄ dicit et ad hoc et
et amle q̄ et p̄ dissilo dic et una
q̄ et q̄ et no ¶ 4o q̄ p̄mus et dissilo
p̄at hoc denoiem et una et denoiat
hoc q̄ et p̄. q̄ adhuc q̄ ad sit denoiem dependit
hoc q̄ et p̄o q̄ dicit et hoc .i. et
ad finale dic et q̄ dicit et ad hoc et
et amle q̄ et p̄ dissilo dic et una
q̄ et q̄ et no ¶ 4o q̄ p̄mus et dissilo
p̄at hoc denoiem et una et denoiat

Vltra sit tanta

Verum sit tanta p̄ma et no plia q̄ p̄ et
ait q̄ sint plia q̄ p̄ ma q̄ et et sit
ostitio ē q̄ nisi sit nil aliq̄ hoc nisi

attribuitur patet quia x. sunt modi predicandi de substantiis primis decem secundum quos constituuntur x predicamenta et autem concreta sunt que predicantur de substantiis primis. Sed ideo debet esse omne predicamentum abstractorum et concretorum secundum attributionem quia concreta et abstracta habent analogiam et attributionem ad idem ut patet in 3o nono libro. Et videtur quod sic. Ad rationes ad primam dicendum quod ratio quantitatis dicitur unum oppositorum cum modo et relativum ad illud secundum sic si unum eorum est equalitas et tunc et aliud est equalitas et quia modis unum eorum equivocatur cum modis et relativum equivocatur. Sed quod non est quod sit substantia unius oppositi cum sit alterius oppositi. Ad secundam dicendum in una quoque sequenti. Ad tertiam solutio patet per tertiam quod quia actio et passio habent se ad agere et pati sicut se habent abstracta ad concreta. Sed abstractum et concretum constituunt unum predicamentum analogice. Quod actio et passio sunt eodem agere et pati. Ad quartam dicendum quod predicamenta decem penes interrogatum cum sunt predicamenta quia in uno predicamento sunt bene duo interrogata. Sed non possunt poni in predicamento quia non possunt in illud verificare ita quod aliud est quod est in uno aliud in alio. Ad quintam dicendum quod aliud propositiones cum suis canonibus possunt poni in aliquo predicamento sicut predicamenta dicuntur quia propositiones dicuntur quod nominant aliud sicut aliud locum et sunt hec in diversis predicamentis possunt poni. Ad sextam quando arguitur quod actus sit generalissimum predicamentorum nec hec ad propositum dico quod generalissimum debet prius contineri de suis inferioribus sed actus non predicatur actualiter de eis quia predicamentorum quia ista predicatio non est contingens actus sed magis devotionalis quia intellectus quod actus inhaeret substantiae debet actus si autem separetur a substantia sed sacramentum tunc actus non esset actus quia non inhaeret substantiae propter hoc ad aliud solutio est in proximo capitulo. Ad ultimam dicendum quod multa tamen non possunt distinguere in quo predicamento possunt sed videtur quod distinguuntur et tunc sunt in decem sed circumstantiis eorum ponitur debet collocari et quod secundum ordinem dicatur de quolibet tamen quod sunt predicamenta collocentur primo de primo tempore senex quia senex dicitur qui vixit longo tempore patet in quia includit habitum vivere secundo debet poni in predicamento agere et quia includit longitudinem temporis ponitur in predicamento quantitatis sed eodem modo puer quia dicitur qui vixit paucum tempus ponitur in predicamento agere et quantitatis. Masculus naturalem potentiam aliquid faciendi feminalem potentiam patiendi et ponitur in 2a specie qualitatis. Et ista tamen rex et papa sequuntur officia et ponuntur in predicamento agere quia quantum actionem tamen

officia

ad regimen dicitur rex et in ordine ad papatum dicitur papa et de aliis. Beatus quod ad aliquid ponitur in predicamento quantitatis et quod ad aliquid ponitur in predicamento ubi quia beatus fuit qui in paucum tempus fuit in studio tunc ly studio notat locum et paucum tempus notat quantitatem. Statua consideratur dupliciter uno modo quod ad figuram et sic ponitur in 4a specie qualitatis 2o modo quod ad hoc sustentat et sic ponitur in predicamento agere. Domus et consideratur dupliciter uno modo quod defendit nos a pluviis et coloribus et sic ponitur in predicamento agere. 2o consideratur quia composita sunt ex lapidibus et lignis et sic habent se relative ad lapides et ad ligna tunc ponitur in predicamento ad aliquid. Exercitus populus dicitur uno modo in ordine ad bellum et sic sunt in predicamento ad aliquid. 2o quia sunt multitudo aliquorum hominum et sic ponuntur in predicamento quantitatis. Matrimonium ponitur in predicamento ad aliquid quia ibi est maritus et uxor sunt ad aliquid et matrimonium sed abstractum a marito et sic est in eodem predicamento cum suo concreto. Ex istis autem tribus rationibus omnes eos possumus ponere in predicamento ad aliquid et sic patet questio soluta.

Utrum predicatio substantie sit

Utrum predicatio substantie sit in substantia non videtur et arguitur quod non in substantia non videtur quia dicit non est predicatio substantie quia est ex diffinitione predicationis accidens per accidens in textu. Sed arguitur predicatio est positio dicitur esse in substantia non dicitur positio in substantia non dicitur predicatio substantie. Sed non videtur in substantia non videtur quia forma substantialis est substantia. Sed predicatio non videtur substantia chymia hic et nunc qui sunt substantia. Sed predicatio accidens non dicitur esse quia sed omne substantia dicitur quia non in substantia in non sunt predicatio. Oppositum videtur Aristoteles in predicamentis. Nota substantia capitur dupliciter uno modo pro re per se subsistente 2o modo pro terminis de predicatione substantie et ita dicto prius fuit in questione sup. prius in ista questione utrum ulla sunt substantia. Sed dicto videtur in substantia capitur dupliciter uno modo quod dicitur videtur in substantia quod per se non subsistit sed est in alio 2o modo et aliquid substantia sicut forma substantialis dicitur videtur in substantia et attribuitur tamen terminis quia rebus quia termini sunt vocales sunt in substantia sunt in aere et scripti sunt in substantia sunt papyro et metalles sunt in substantia in materia. Sed 2o modo videtur in substantia capitur primo quod predicatio videtur esse in substantia quia sunt termini sunt accidentia quia tales solum predicantur denominative et sic consequitur non videtur in substantia capitur dupliciter uno modo pro eo quod per se subsistit et non inhaeret alicui substantia dicitur non esse in substantia. Sed 2o quod non predicatur denominative dicitur non esse in substantia. Sed primum non videtur in substantia non est predicatio substantie capiendo substantiam primo et non videtur in substantia et capiendo primo patet predicatio substantie quia tunc substantia sed non esset in substantia non quia tunc substantia in non est predicatio ex diffinitione predicationis et 2o patet quia forma substantialis videtur videtur in substantia in 2o videtur non esse in substantia quia tunc substantia et non esse in substantia 2o patet quia tunc

sed contrarie. Sed solum videtur cum substantiales sint contrarie.
Propter quod non est contrarietas. Ad hoc dicitur quod sic. Ideo
sufficit. Unde sequitur quod alia forma accidentalis potest simul
continuari et successive eodem subiecto in quo sunt omnes
tamen tales formae possunt vocari contrarie. Et
cum tamen calidum et humidum sint contrarie et 2o contrarie quod
formae contrarie et de uno termino simpliciter possunt non
simul verificari verum est sed successive dicuntur contrarie et illa
tamen calidum frigidum et humidum sint contrarie. Quod 2o. Sed
i. tamen substantiales nullo modo sint contrarie propter
tamen substantiales substantias per se subsistentes non habent
aliquam contrariam ut notum est. Etiam tamen substantiales formae
substantiales non habent formas contrarias quia formae substantiales
non sunt contrarie nec contrariantur ut ea sunt. Et aliter propter
i. primo sed non est contrarietas propter quod et 2o sed non quia
contrariantur non tamen quia 2o contrariantur sed quoniam
contrariantur sed quando extrinsecus vel quando propter quod
i. substantiales sunt non sunt quoniam 2o sed non contrariantur. Ad rationes omnes sunt solutiones patet ultima quia
ut arguitur homo et asinus opponuntur nec ad propositum quia
de uno individuo non potest verificari i. opponuntur
nec quia requiritur quod oppositi tamen non potest
sit de eodem verum sed tamen de eodem debet posse
successive verificari. Dicimus sicut tamen de substantiis tamen ut
dicitur sicut quod non potest de se affirmari et non potest
propter formas contrarias vel quod unum de alio non verificatur
sed consequenter et patet quod cetera. Sequitur alia.

Utrum sibi materie sit

Utrum materia sibi sit proprium cum sit una et eadem
numero et susceptibilis contrariorum et arguitur quod prima pars
sed magis substantia quam genus. Sed substantia suscipit magis
et minus. 2o arguitur aqua que calefit recipit magis
et minus. Sed substantia recipit magis et minus. Ergo re-
cipit minus de calido primo et per consequens magis. 3o arguitur
quod 2a pars. Contraria oppositorum et oppositorum que suscipi-
unt contraria. Sed non est proprium sibi. Ergo oppositorum
vel formarum et de eodem oppositorum. 4o nam omnis substantia
susceptibilis contrariorum est 2a pars quod patet. Ergo de
deo et celo et de intelligentiis. Oppositum videtur Aristoteles.
Nota primo ambe i. proprietates non debent intelligi de
substantiis per se subsistentibus quia logicus non curat de illis
et Aristoteles non intelligit proprietates de illis sed debet intelligi
de substantiis i. de tamen substantiis verum illa suscipiunt
magis et minus. 2o nota quod propter causam proprium hic
sufficit primo ad dicitur proprium quod quia actum tamen vel et tamen
quia quia sunt primum de pluribus aliis tamen 2o
dicitur proprium quod quia actum tamen non vel sed tamen non
quia [illegible] quod

quia actum volunt et nulli alteri extraneo et illa
est propriissima acceptio proprii et tamen ceteri duo ad
duas partes questionis. Nota 1o quod per substantiam suscipere
magis et minus non intelligitur aliud quam tamen substantiales
de aliis substantiis cum habent adminus magis vel minus. 2o nota non suscipere
vel magis vel minus est proprium sibi primo secundo proprium
quia omnia tamen substantiali et cum habent quia aliis quam tamen
substantiis est proprium per primum et secundum primo posito
Contra non suscipere magis vel minus non est proprium sibi
propter proprium est quod non quia aliis quam iste cum proprium
sed non suscipere magis vel minus quia aliis ut dicitur. Ergo
patet contra esse verum. Ex 2a parte questionis nota quod ly
maxime ponitur potest addi ad 1um dictum substantia quod est substantia quod
proprium sit maxime substantia esse susceptibilem contrariorum et tamen primam
substantiam debet intelligi prima substantia sub aliis substantiis de primo
substantia quia illa maxime substantiat et i. est intelligere. Ergo
Nota 2o substantia est quod ly maxime addit ad ly proprium
ut sic substantia verum maxime proprium substantia intelligitur substantia proprietas
substantia sit substantia esse susceptibilem contrariorum et i. tamen substantia non intelligitur
Nota 2o per substantia susceptibilem contrariorum non intelligitur
aliud nisi quod de substantiis tamen potest poni aliis contrariis succedere
tamen non sit et tamen addit et 2um sui nominis per hoc
intelligitur quod formale significatum tamen substantiales debet variari
secundum nomen quod successive contrarii tamen verificantur
de 1o tamen substantiali et quod debet propter oppositum quia de 1o tamen oppositum
verificatur i. tamen verum et postea i. tamen formam et tamen significatum
aliis tamen oppositum non variatur sed illa propter sortem. Et
propter tamen oppositum et tamen sunt vera tamen et posset falsa
et non mutatur in ea et notandum dicitur formale significatum
quia de 1o tamen album quod non est substantiale tamen potest
tamen contrarii fieri successive sicut amarum et dulce sunt ex hoc
non oportet fieri mutationem formaliter sive significati sed accidentalem. Ergo
susceptibile contrariorum sive sine mutatione est proprium primo sibi
capitulo proprium 2o ut dictum est et 2o notabile patet 2a susceptibile
contrariorum sive sine mutatione non quia aliis a prima substantia
saltem potest et non quia omnibus primis substantiis illa in tamen
primo sibi patet [illegible] deus non quia [illegible] est proprium
primo sibi 2o capitulo proprium [illegible] notabile [illegible]
et aliis inducit in tamen substantiis et notandum dicitur
quod patet solum quia primis substantiis quia et quia 2is substantiis
ex quibus quia intelligitur quod quia primis substantiis quia proprium
2is substantiis. Ad rationes ad primam dicitur quod i. proprium
sed magis substantia quod genus intelligitur quod pluribus substantiis
sed quod genus et hoc non est quod dicta. Ad 2am dicitur non
arguitur non de substantia per se subsistente et non de tamen substantiis
et iterum non est quod dicta. Ad 3am solutio est in 2o notabili
2o patet. Ad 4am solutio est in quo proprium etc.
Sequitur alia questio ~~Utrum aqua contrariatur sed substantia~~

Utrum aliqua quantitas

Utrum aliqua quantitas sit substantia vel qualitas et non intendo hic querere. Utrum aliqua magnitudo ex causa sit substantia vel qualitas sed propono in vestigare utrum ille terminus quantitas significet aliquam rem vel aliquas res que sunt substantie vel qualitates. Et arguitur quod non nulla substantia est per se finita vel infinita. Omnis quantitas est finita. Ergo nulla quantitas est substantia. Antecedens et consequens probatur primo philosophorum ubi dicitur quod ratio finiti vel infiniti quantitati congruit. Ergo. Secundo arguitur propositiones immediate sunt concedende sed ubi unum generatum de alio generatio negetur sunt immediate. Ergo sunt concedende. Ergo nulla substantia est quantitas et per consequens nulla substantia est quantitas. Antecedens et consequens patet per philosophum. Tertio quecumque differunt genere ita differunt se numero sed quantitas et substantia differunt genere ergo et se et numero. Quarto nulla substantia est in subiecto. Omnis quantitas est in subiecto. Ergo nulla quantitas est substantia. Antecedens patet quia proprium est substantie non esse in subiecto sed consequens patet. Ex quo non esse in subiecto est proprium substantie et in subiecto quantitati. Oppositum videtur Aristoteles tali intentione quod vox prolata est quantitas et cum hoc est quantitas quia percipitur sensu. Item si nulla quantitas est substantia sed esset quedam accidens et quantitas esset immediate susceptibilis contrarium quod est contra Aristotelem in predicamentis. Nota aliqui ponunt hunc quod quod nunquam terminus abstractus unius predicamenti potest vere de termino abstracto alterius predicamenti probatur per quintam rationem dicentem quod ceteris seu quidditates predicamentorum sunt in permixte. Confirmatur si terminus abstractus de uno predicamento possit predicari de abstracto alterius predicamenti maxime esset quod hec vera predicatio actio est passio. Sed probatur quod non per Aristotelem 3° phisicorum qui dicit quod ista non sunt idem proprie. Quarto ibidem arguitur hec propositiones sunt de vere dicitur et ea vel primum dicendo et similiter. Sed aliquis sunt numerus in quibus terminus abstractus diversorum predicamentorum de specie predicatur. Pro quo ergo sit quod primo omnis substantia divisibilis vel quantitas divisibilis est quantitas. Patet omnis numerus est quantitas. Omnis substantia vel quantitas divisibilis est numerus. Ergo omnis substantia vel quantitas divisibilis est quantitas. Antecedens non ex predicamentis et consequens patet omnis substantia vel qualitas divisibilis est due medietates vel tres tertie vel quatuor quarte et ulterius et due medietates vel tres tertie sunt predicamentum. Ergo sequitur quod aliqua quantitas est substantia vel qualitas. Quarto arguitur omnes res sunt quantitas. Patet omnes res ad minus sunt due et omnis talis est numerus. Ergo. Tertio aliqua substantia indivisibilis est quantitas. Patet omnis trinitas est quantitas. Aliqua substantia indivisibilis est trinitas. Ergo. Ad primam rationem que stat in antecedente sunt finitum et infinitum quantitate quantitatis per hoc videtur tamen quod hec est per se vera quantitas est finita vel infinita. Ad secundam nego quod quelibet propositio immediata est concedenda ad Aristotelem dicendo quod ille propositiones immediate non sunt sed immediate quod statim

ve sunt sed quod affirmative propositiones ubi predicatur quantitas diversa de se invicem non sunt quidditative. Ad tertiam cum quod sunt diversa quia debent sic intelligi quecumque terminus est subdivisibilis generibus vel speciebus non subalternatis oportet ut sit equivocus signo unus est subdivisibilis generibus vel speciebus oportet ut sit diversus numero. Ad quartam dicendum est quod non esse in subiecto quantitatis et substantialibus et non de predicamento quantitatis. Et patet quod solutio sequitur.

Utrum isti termini corpus

Utrum isti corpus terminus corpus superficies numerus linea oratio et locus sunt de predicamento quantitatis. Et arguitur quod non terminus de predicamento quantitatis predicatur in quantum sed isti non predicantur in quantum. Ergo non sunt de isto predicamento. Arguitur quod diversa interrogativa distinguimus diversa predicamenta ut prius dictum est sed hoc quia si queremus quantum est hoc non convenienter videmus corpus vel linea. Secundo arguitur quod numerus non sit in aliquo predicamento quia de quolibet termino aliquo predicamento predicatur ens sed de numero non predicatur ens. Ergo numerus non est in aliquo predicamento. Arguitur quia ens est terminus analogus et predicatur analogice de omnibus. Ergo quia numerus non est ens sed entia. Tertio arguitur quod oratio non sit in predicamento quantitatis. Nam Aristoteles in methaphisica perfectius determinavit de speciebus sed ibi non enumerat oratio. Ergo non oportet eam poni in predicamento quantitatis. Quarto arguitur idem de loco quia dicitur ipsius loci et ubi sunt eodem. Ergo debet poni in eodem predicamento. Antecedens quia sursum et deorsum sunt dicere ubi et loci. Ergo. Nota dicitur aliqui termini ponuntur in aliquo predicamento sive proprie et improprie. Proprie quatuor modis aliqui termini ponuntur in predicamento aliquo. Primo quod debite et convenienter ad interrogationem factam mediante interrogatione in predicamento respondetur et termini qui respondentur ad interrogationem factam per quale sunt in predicamento qualitatis et qui respondentur ad interrogationem factam per quantum sunt in predicamento quantitatis et capitur hoc quantum communiter prout et extenditur se ad illud interrogationem quod ita quod quod illud comprehendere subiecto et ista termini concreti bicumtercumtum sunt in predicamento quantitatis et in termini duo tertio et quia illi respondentur ad interrogationem factam per quot. Secundo abstracta talium terminorum concretorum que respondentur convenienter ad interrogationem factam per interrogativam predicamentorum sunt in eodem predicamento cum aliis concretis sicut abstracta concretorum qui convenienter respondentur ad interrogationem factam per quale sunt in predicamento qualitatis et abstracta concretorum qui convenienter respondentur ad interrogationem factam per quantum sunt in predicamento quantitatis et illi termini arguendo ingredo sunt in predicamento qualitatis et illi termini binarius dualitas sunt in predicamento quantitatis. Tertio termini predicantur de terminis concretis consequenter per se in predicamento primo sunt in eodem predicamento cum eis et illi termini quantum magis [illegible] in predicamento [illegible]

11

breadthdm (3) . latitudinem et profunditatem ¶ Primo absolute illorum terminorum qui 3o sunt in puncto ad ponitur esse in puncto illo et illa tamen linea corporis sit in puncto quod est et ¶ 2o non quod ista tamen linea corporis superficies sunt per eadem ratione 2m divisas quando vocatur alia aqua ...s considerantur secundum longitudinem et latitudinem etc. dicitur superficies ¶ aliqui considerant tamen longitudinem latitudinem et profunditatem etc. dicitur corpus ¶ 3o non quod dicitur aliquam est in esse magnitudinis puncto primo quod ponitur indivisibilibus corporis quia esse sit in 1o puncto etc. ista tamen pars ... finem et istem causale et ... sunt in puncto quod est quia ... (3) ... unum finitum vel infinitum (3) ... quod est sunt et illa causale et ... et quia ... tamen magnitudinis et ... capitum abstractionem ... magnitudinem non dicitur ... ad ... etc. sunt in puncto ... et ... longitudinem ... ¶ ... capitur ... ad ... sunt ... puncto ¶ 2o ... tamen sunt in esse in puncto ... ¶ ... in puncto ... ¶ 9o prima ... tamen linea superficies corporis ... sunt esse in puncto ... 3o in puncto ... [illegible]

[illegible]

...o quod omnis terminus de puncto quod est ... ... sunt in puncto quod est ¶ ad 2m ... cuius abstractionem et ... per ... in aqua puncto posito quod de 1o ... non ... abstractionem ... ad ... omnis ... ¶ ad 3m ... est soluta et eadem ... sequitur questio

De maximo et minimo

De terminis maximum et minimum ... et ... sunt in puncto quod est. Et ... quod sunt ... magnitudinis et ... sunt ... quantitatis et ... et maximum et minimum debet esse ... et ... quibus sunt in puncto quod est ... quia quando aqua abstracta sunt ... abstractorum et ... sunt ... et quia abstracta et ... ponitur in eodem puncto ... ¶ ... ¶ ... magnitudinem et ... sunt ... non sunt in puncto quod est ¶ 2o ... ista tamen sunt ad aliquid seu in puncto ... non sunt in puncto quod est ¶ ... ¶ 2o ... [illegible]

[illegible]

Veru relacões sunt

Verum relacões sunt destructe res a rebz
ab⁹ & ab⁹ q. ſ. q. relacio corrupi⁹ re ab⁹
manente re⁹ no ſt̄ eidem aūs nā pmutate cor
rupta ꝯ & relacio dnameb⁹ homo ꝯ directu⁹
pte re⁹ ꝯz ab⁹ 2° my duo & eode ab⁹ pnt ſ
unte relacones re⁹ ſ̄ destructe res eiusq; q.
ſor ꝯz una filia & ꝯz 6° una relacio ſ. pmitus
ſ recep habet alia filia & d aī pmitus & ſ
habeb ꝯz filia & ꝯz pmitus ſt relaciones
unteplicant ab⁹ manēte duo & eodem 3°
nullu absolue ꝯz res dependes nā relacio ꝯz res
dependes re⁹ nullu ab⁹ ꝯz relacio 4° ſcdo duor
q̄m & res destructa a rebz absolut eiusq; q.
aī pt̄ incendi ita q. ſcdo ſ̄ no incid⁹ & ſ̄
ꝑe res aūs q. ꝑcio q. equū incid⁹ & ꝑe
manz eadz ſcdo & ita aī res intendu⁹ 5° ſ̄
re⁹ relacio ſſ res destructa ſequ⁹ q. quacūq;
dem q. re⁹ relac. q. & mūer. q̄ꝫ ꝯz q. quacūq;
alio actus idem ſequ⁹ & mutat⁹ ꝯz eadz q.
dem ſit alia ſcdo ita fuit dissolut ſ̄ q. ipe
no mutat⁹ & 6° no q. una & eadz res ꝑ ꝑ
dua⁹ una⁹ ſ̄ no ſ̄ eiusd ab⁹ & relac
ceptus dicor ab⁹ & eiusq; rōnis aīl ſequ⁹ ad ſcdm
aī ita impoſſ & ſ. d. ab⁹ 7° res ꝑ
puet ſe ꝯz ad aliq. aūd ſ. q. forte a. ꝑmitt⁹ &
ab a. genita ꝯz ita cumplex & ꝑceptus ſ. ꝑ
eius ipius ita q. relacio & ipſtus. & eadz
ratio aīl impoſſ ad ſequendū ſ. ita q.
relacio 8° no q. aliqm credim⁹ relacio eſſe
res absolutā ꝑ eas archz relacio q. dicim⁹ ſili
tudinē & ita q. aīa rebz ſilibz & patibz ita
q. a ꝑte & 9° cōi rōne ꝑmisse q̄stionis ſ. ca
9° q. relacio ꝑd act⁹ aīe no ꝯz res alia a rebz
relacio ꝑ. ꝑmo q. talis ꝯz relacio mēte ſ. q.
habz ſe ad extra & no ꝯz res q. ita & 10°
dicē q̄mando ſi talis ꝑ. ſt̄ res q. adeo ut
ſ. extractus ut ſtia no ſtatus q. ꝑ. ſ. talis
ꝑ. & mēte ꝑ. pendz a dō ſ. ꝯz res ꝑma ꝑ. d.
ꝑ talia talis ꝯz res ꝑ. ꝑ. d. q. ita ut ſit
alia ſtia & ſit ꝑ. ſ. no ē. actus ꝑ. aūt ꝯz
ſtia quā rebz ꝯz dependes ad ut non ſ. dependz
a dō ſ. ē. my deus q. unc. ad. a dō dependz ꝑ
ſo dependz ut mēte a. dependen⁹ ut no ſ. mēte
a. ſ. & ita dependz mēte a. dependen⁹ ꝯz
eius ad ipſum ꝑ. ꝯz & q. ns ꝑ. aūt & dependz

nec ſ. illa dependen⁹ ſ. no aptan⁹ & pnc
pium dependen⁹ & vera d. q. ſ. ꝑ. 11° Ad
aones q. no q. relacio alia corrupi⁹
re ab⁹ manēte ne⁹ ſ. ad p. ne⁹ q. ꝑdem re
cōia mat⁹ homo ut ſor. ſ. pmitus ſoret
ꝯz una ſor. & illa no corrupt⁹ & ſ. ſor. corrup⁹
Ad 2dm ne⁹ q. relaciones unteplicant pnt ad p.
duo ſ. ſor. ꝯz plures filios & ita grege re
cent unteplicant & ſ. gregem social relaciones
& relaciones unteplicant Ad 3dm d. q. de
pendes & undependes capiunt diuſ. duo. d. de
pendes q. ſ. aliq. alia d. ꝯz ꝓduct⁹ & ne⁹ q.
& d. q. undependes q. nulla ſ. alia d. aq. ꝯz ꝓduc
ſm & ne⁹ q. nullu ab⁹ ꝯz ne⁹ res dependes
duo dependes d. ſ. ceptus relacio & undependes
d. ceptus ab⁹ & no relacio & q. d. q. nullu
ab⁹ & i. ceptus ab⁹ ſ. relacio & i. ceptus & istius
Ad 4dm ceptus q. ſ. d. unitedi & d. q. ꝯz ſtia
unitedi & ꝯz ita no ſequi⁹ d. ꝯz mētior & ſ.
ſtia ꝯz mētior ſ. d. ſor. & eiusq; eiusq; ꝯz homo
homo & ſ. unitedi⁹ homines eiusq; q. ſ. d.
melior eiusq; & ſequi⁹ ad questio de ꝯz

Vna relacio ad duas

Dicim⁹ relacio ſ. duas ꝑsonas ſeu duas qua
& dz q. no q. ſ. duas ꝑsonas no ꝯz eſſe
una & ꝑsona. ſ. ſ. relacionis ſ. ta ꝑsone ſ.
ilio no ſ. ꝑsone & ꝯz ꝯz q. ꝯz dependens
ꝯz ſ. ilionis & ꝯz & ꝯz ꝯz ꝑsone ſ. & ſ. eiusq;
& 2° eius cōis ſ. a nullo ꝑsone ſ. ilionis
ſ. eius cōis ſ. a. & b. q. q. de &
diuſ. ea & ea eius ꝑ. ꝯz ꝑ. q. ſ. ab eiusdem
ſ. genitus ea & ꝯz eius & 3° ad ꝑsona duo
ꝯz diuſ. nō. ꝑsonā de ſbis ꝑmis ꝯz ilionis
no ꝑsone ab⁹ ad de ſbis ꝑmis ſ. & a. ꝯz
q. no dicim⁹ ſor. & ita ꝯz ita & 4°
Quarto eius de ꝑsone relacio q. cōiter
ita no q. cōiter & ſ. & 2° ad q. q.
relacio duo ad quā ꝯz ad ſuos correlativos ſ. ꝯz
ꝯz q. nullus eius ſ. applicet q. ſ. cōiter
ſmus eius ita 5° Opponi⁹ videt & de ſecun
dum q. q. ꝑe d. q. relacio duo ad quā & re
lacio ſ. ſunt nat. & vltā ꝑ. q. videt in
mā q. relatiu ſm relacio ſ. ꝑsone ſeu genus
quā 6° ad ꝑmum q. ſ. impoſſ q. ſ. ſit
eius abſcedere & geri ita q. eius & q. ꝑsone
de ſbis ꝑmis & q. no ſit eadem ꝑsone
ita q. eius ꝑsone de ſbis ꝑmis & duo
ſ. ſ. ad ſua correlata & eius ad abſcedere
no d.

non dicitur respective ad aliquem terminum sed eius
contrarium sicut terminus pater dicitur relative ad terminum sicut ad
ly filius. Secundo non dicitur possumus vocare terminum relativum
uno modo prout significat res aliquas prout ille se habent ad
invicem relative seu secundum aliquam proportionem sive quantitatem seu
comparationem sive distinctionem. Et isti termini sanitas et infirmitas
sunt relativa. Et primo ab secundo dicentur relative.
Secundo illi termini sunt relative quia non possunt pari de subiectis
primis sive intentione vel additione alicuius alterius quia tunc
dicitur correlativum quia sunt partes. Et ly duplum est correlativum quia
non possumus comprehendere hoc est duplum vel alicuius
sit duplum vel alicuius sub duplo. Quarto prima non omnes
termini qui faciunt aliquas res habere relationem ad invicem
relative seu qui primo dicuntur relative. Relativa sunt in puncto
ad aliquid prout quia multi sunt termini in puncto qualitatis qui
faciunt aliquam se habere respective. Quinto vera dicitur de istis
terminis sanitas infirmitas et plurimum tempus. Sanitas
dicitur proportio vel illarum quantitatum scilicet calidi et humidi
frigiditatis et siccitatis in diversis autem istarum proportio dicitur se di-
versa habere sicut aliquid dicitur esse proportio istarum quantitatum in homine
alia autem in piste sicut pulchritudo faciat debitam com-
positionem membrorum quantitatem corporis ista iterum dicitur
in uno homine quam in alio quia aliquid est commensuratio
in longo quam in brevi homine. Secundo quarto termini qui secundo
sunt relativi sunt in puncto ad aliquid prout sunt omnes
termini pertinentes ad de subiectis primis quam termini de aliis
punctis. Et debet poni in speciali puncto et id est vo-
catur ad aliquid. Et tertio quarto ille termini ad aliquid est generalis
in puncto et non ille termini relativi vel relativi prout primo
secundo pars omne genus dicitur esse principale de speciebus suis
sed relativum non est de terminis de puncto ad aliquid principalis
sed non est generalis. Aliter patet ex positione. Sed hoc prout
quia sicut visus faciat actum videndi et calefactio
actum calefaciendi sic relativum faciat actum referendi sive in
actu quo ipsa anima comparat res ad invicem. Sed quarto
est bona prima. Patet est relativum tamen sicut patet
est actus quo anima refert aliquam et hoc est finis. Et tertio
Prima pars quarta prout quia ly ad aliquid pertinet de
omnibus terminis contrariis in puncto. Et est genus ad quod
est vera pars dicitur est ad aliquid duplum est ad aliquid
Nota tamen quod isti termini relativi relativum ad aliquid capiuntur
aliter prout significant terminum in puncto et tunc de istis terminis
accepta patet ly relativum vel relativum quia tunc sunt termini
secundo impositionis. Et ille partes sunt vere pro est relativum
primitas est relativum. Ad rationes ad primam nego
hoc est quod sunt relationes sunt in alio puncto ad primam
nego quod ydemptitas sit in puncto sive hoc nec sed
bene significat substantiam. Ad secundam nego quod isti termini
diversi sunt termini contrarietates quia termini contrarietates cum in eo
[illegible] habent

diversas quantitates. Ad tertiam quod tertium argumentum
quia concludit quod relativum non sit punctum nec generalis et si
quantum in quo puncto est iste terminus relativus dico quod est sicut in
termino actio et est in puncto actionis. Ad quartam nego
quod omnis terminus de puncto relationis habeat correlativum sed solum
termini qui sunt sicut in puncto relationis sed bene est unus terminus
generalis qui de omnibus quibus relativis dicitur quod est manifestum
de isto termino ad aliquid. Sequitur questio

Utrum iste sunt proprietates

Utrum iste sunt proprietates relativorum. Primo relativis inest contrarietas
secundo relativa suscipiunt magis et minus. Tertio relativa dicuntur
ad quantitatem et arguitur primo quia prima pars in relatione est oppo-
sitio relativa seu relativa. Et non est contraria quia est quia
ille oppositiones distinguuntur. Secundo arguitur quia secundum proprietatem
nullomodo est proprium relativorum suscipere magis et minus. Et
antecedens nam proprium dicitur tamen uno puncto convenire
uno modo quod conveniat omnibus de isto puncto et cum aliis
sed primo non est proprium relativorum suscipere magis et minus quia du-
plum non suscipit et magis et minus. Secundo modo dicitur proprium
quod convenit illi puncto non vel et cum hoc non convenit
aliis de isto puncto. Et tertio non est proprium relativorum quia
convenit aliis punctis scilicet quantitati. Tertio dicitur proprium quod convenit
illi puncto vel non cum aliis. Et tertio non convenit. Et
Tertio arguitur quod tertiam partem dicens dominus et servus pater
et filius sunt correlativa et tamen non dicuntur ad quantitatem prout
quia non convenit. Filius enim est dicere omnis pater est filius
pater quia alius est filius pater sicut et omnis dominus est servus
dominus sed et servus dominus. Oppositum patet per argumentum. Quarto
prima relativis non inest contrarietas prout inducitur ista isti
pater et filius simile et dissimile non sunt contrarii et
de omnibus aliis. Et tertio. Nota tamen quod aliqui termini
relativi opponuntur primitive sicut illi termini scientia et ignorantia.
Nota pro secunda proprietate pro suscipere magis et minus non intelligitur
nisi pari cum illis adverbiis magis et minus. Quarto secunda suscipere
magis et minus convenit aliquibus relativis bene et non omnibus
prima pars illa est vera sor est magis similis platoni et
minus similis platoni sed ly similis est relativum et relativa suscipiunt
magis et minus. Secunda pars prout illi termini pater et filius du-
plum sub duplo non suscipiunt magis et minus et illi
sunt relativa. Et antecedens quia illa non est vera hoc duplum est
magis duplum vel minus duplum. Et tertio. Correlativum suscipere
magis vel minus non est proprium relativorum prout quia convenit aliis
relativis et non convenit omnibus relativis. Et tertio. De tertia
parte nota quod illa proprietas scilicet relativa dicuntur ad quantitatem dicitur intelli-
gi si unus terminus relativus cum additione sui correlativi
patet de alio termino tunc et si dicitur id correlativum patet de alio termino
hoc est ergo cum additione sui correlativi. Sicut illud
relativum pater patet de alio termino sor mediante suo correlativo
scilicet filius ut sic dicendo sor est pater ad filium vel relativum filii
si tunc illud relativum filius patitur de alio termino tunc et
immediate patitur de isto termino relativo pater ut dicendo plato est
filius ad patrem vel relativum patris. Nota secundo aliqui termini relativi

significat sexum masculinum et aliquid sexum feminum
et sic eodem modo correlativum significat masculum vel femellam
si tunc inter ea debet esse quantitas oportet ut relativum significans
masculum et aliud significans femellam sumatur sub dicto
exemplo ille terminus pater significat virum mater significat mulierem et
eorum correlativa sunt filius et filia. quod ille terminus pater non est
proprium correlativum istius termini filius nec filius ille
terminus est proprium correlativum huius termini pater quia potest esse filius
quando non esset pater sed mater et potest esse pater quando non
esset filius sed filia. illud disiunctivum filius vel filia
debet esse eadem correlativum et eodem modo dicatur de hoc dominus
domina servus et ancillam. quod 3m illa est proprietas relativorum
quod dicuntur ad quantitatem patet quia quecumque unum correlativum cum
additione sui relativi ponitur de aliquo termino et quantum
id est correlativum cum additione correlativi et si ponitur de
alio termino sed hoc est dicta ad quantitatem. quod 4m ad eorum [illegible]
ex primo notabili huius 3e partis. Ad rationem pro prima proprietate
restat dicere ad argumentum quod argumentum quando dicitur quod relativa
non habent quantitatem capiendo relativa valde large ita quod omnes
termini sunt relativi quia habent aliqua se habere ad invicem
dicto sicut fuit dictum in 2o notabili precedentis questionis. sed
postea in fine capituli ad aliquid sunt relativa magis stricte
capiuntur alie rationes omnes solute sunt per primum dicta

Utrum proprium sit relativorum

Utrum proprium sit relativorum quod sint simul natura et
arguitur quod non pater et filius causa et causatum sunt relativa et
non sunt simul natura. quaestio facta antecedens quia pater prior
natura est filio sicut causa prior natura est causato. Oppositum patet per
argumentum et probatur rationibus primo quia relativa sunt quorum esse
unius est se habere ad aliud quod quecumque inter aliqua 2o
unum debet se habere ad aliud oportet ut sint simul natura igitur
relativa sunt simul natura. 2o si non essent simul natura tunc
non dicerentur ad quantitatem quod est contra dicta priora quia tunc quia
non dicuntur ad quantitatem sed dicuntur esse simul. 3o quecumque
debent invicem diffiniri scilicet unum per reliquum et econverso ita
sunt simul natura relativa sunt huiusmodi. ergo quia dicitur in textu
quod si quis diffinitionem novit unum correlativorum diffinitionem no-
vit et reliquum. Nota multiplicitatem aliquid sunt simul natura. primo
illa sunt simul natura quae sunt uno tempore et unum non
est causa alterius et inter ea est mutua causa. exemplum si a et
b sunt simul natura et tunc a et b sunt simul per eodem
tempore et a non est causa tempore b nec b est causa ipsius a et est
causa a est quod b est et econverso. Et notandum quod unum non
est causa alterius quia si unum esset causa alterius tunc dicitur
posterius natura quod esset ibi causa. Et notandum dixi quod ibi esset mu-
tua causa quia si non esset mutua causa tunc non esset simul
natura quia eorum quamvis essent eodem tempore et propter hoc quamvis
lapis et lignum sunt in eodem tempore tamen non dicuntur esse simul
natura. 2o aliqua dicuntur esse simul natura quae simul natura intelligunt
i. quecumque intelligitur unum oportet tunc ut reliquum intelligitur. 3o
aliqua dicuntur esse simul natura quae sic se habent quod unum
oportet diffiniri per reliquum et econverso. 4o modo ergo dicuntur esse simul
natura quecumque consequuntur se scilicet quod unum sequitur ad reliquum et econverso

quod prima capiendo simul natura primo tunc ut ita relativum
nec illa per quibus supponunt termini relativa sunt simul natura
patet quia quecumque sunt simul natura primo oportet quod quecumque unum oportet
esse quod tunc alterum sit. sed non oportet quod unum eorum relativum
sit quod tunc suum correlativum sit sicut nec oportet quecumque id
sit per quod supponitur unum relativum quod tunc illud sit per
quod supponitur suum correlativum. ergo et dicitur patet ex prima
parte dictionis sed 6o quod ad utramque partem patet quia si
ille terminus pater est non oportet quod ille terminus filius sit
et si res sortis est quod qua supponitur ille terminus pater non oportet
ut per res Platonis sit per qua supponitur ille terminus filius
supponitur quod Platonis sit filius sortis. 2m quod relativa
non sunt simul natura. 2o patet quia quecumque sunt 2o simul
natura oportet ut cum unum intelligitur quod tunc et reliquum
intelligitur sub conceptu relativo sed non oportet quod si unum
intelligitur sub conceptu relativo quod tunc reliquum
intelligatur sub conceptu relativo ergo quod ratio dicitur patet ex
secundo membro dictionis sed 6o patet quia possumus intelligere
hoc lignum et duplum et aliud lignum quod intelligatur
sine hoc quod aliud lignum intelligatur esse subduplum
et quando sic intelligo et intelligo unum conceptum relativum
sine hoc quod concipiam alium conceptum sui correlativi
quod 3m relativa non sunt simul natura 3o capitulo aliqua
esse simul natura scilicet quod unum non potest diffiniri nisi per reliquum
quia unum relativum potest diffiniri quod non diffinitur reliquum
ut ad 3m ex 3o membro dictionis sed 6o patet quia supposito
quod ignoro significata illorum terminorum ambarum scilicet pater
et filius et debeo describere patrem tunc non possum
describere seu diffinire per hoc filius quia tunc distri-
beretur per eque ignotum et eodem modo si hoc filius
describeretur per hoc pater dicendo filius est qui genitus
est a patre et iterum est ignota est illa diffinitio
quod aliquo diffiniatur et forte sicut pater est animal quod de suo
semine aliud genuit animal et filius est animal ab
alio animali genitum. Sed hic dubitatur quod intellexit
Aristoteles cum dixit unum diffiniri per reliquum per quod notandum
quando aliquid concipio sub conceptu relativorum oportet ut ipsum
prius concipiam sub conceptu absoluto. exemplum si concipio
aliquid esse patrem oportet ut prius ipsum concipiam esse
aliquid animal vel masculum et si concipio aliquid esse filium
oportet ut concipiam ipsum sub conceptu absoluto scilicet quod sit animal
et tunc dicitur quod Aristoteles tamen vult dicere quecumque debeo
diffinire unum terminum relativum oportet ut hoc faciam per eum
terminum absolutum et tunc hoc per terminum absolutum sui correlativi
Et quando dicit Aristoteles quecumque novit unum relativorum
diffinitionem novit et reliquum potest sic exponi i. quecumque
sit diffinitio unius facilis sciet diffinitionem alterius
sibi correlativi exemplum quando scio quod pater est qui genuit
animal animal de se statim elicio quod filius est animal
genitum ab alio animali. quod 4m relativa sunt simul
natura 4o capitulo simul esse natura patet quia 4o sunt simul
natura quae consequuntur se invicem sed sic et sunt relativa
ergo et dicitur ex 4o membro dictionis sed 6o patet quia sic
bene patet quod filius dominus est quod servus est
et de aliis [illegible] dubium de istis.

1 9° pat nepat gcanum gyblosum — 9° prima 1ª tamen
figura vel forma gstans ee h. aliqd n gstituunt
eam speciem qualitatis probat qr species qualitatis non debet
2ª 9° ee aliqd gplexum sicut id distinctum est aliqd gplexum 1 2
— 9° 2ª si unus tamen imponeretur qui esset in medio
genus omnium terminorum primum in quale non terminorum de
puncto qualitatis 1ª esset 4ª species qualitatis pr tal 4ª pretr
de omnibus eis positis sub 1 specie tamquam unum genus
3 9° 1ª 2ª — 3 gclusio est distinctum forma vel circa h. aliqd
gstans figura ponitur loco 4e speciei qualitatis pr ex qua
caremus in specie oz ut exprimatur quanto melius potest sed me
9 rn lius exprimitur per illud distinctum est — 9° rnsal gstionis
4or sunt plures species qualitatis pr qd sit prima species pz ex precedenti
gone et qd sit 2ª pz ex 1ª gone primi articuli huius gonis
et qd sit 3ª species pz ex 3ª gone 2ª articuli huius gonis
et qd sit 4ª species pz ex 9ª 2ª 3ª articuli huius gonis
9° 2ª 1ª gclusio vera — 9° 2ª non oz qplibet terminum in puncto qualitatis
ee in aliqua harum 4or specierum pr ista tamen velox
tardum intensum remissum sunt sunt in 1° puncto et tamen
non ponuntur in aliqua illarum specierum 1ª 2ª ad pr prima
pte pz qr puncta in quale dicuntur n. qlis et caliditas
rudere intensa qlis et actio dicitur velox 2ª — 2ª pars
pr qr non ponuntur ppe in prima n. in 2ª 2ª de aliis
et id nominat aristoteles cum dixit fortasse aliqui apparebunt
in omni qualitate sed qui maxime dicuntur hii sunt —
Rnones omnes solute sunt ex gonibus et notabilibus pre
dictis sequitur 4ª questio utrum actio et passio

Utrum actio et passio

Utrum actio et passio sint diversa puncta sed dicta ab
aliis punctis et arguitur qr non qr habent unum aliquid supra
se ergo inter non faciunt punctum aliquid qr ille terminus
motus vel numero est genus eorum — 2° arguitur in tot puncta
debet ee actio et passio in quot puncta est motus sed mo
tus est in pluribus punctis et actio et passio sunt in plu
ribus punctis et per consequens non faciunt unum punctum 4° non
qr omnis actio et passio est motus et e contrario ergo verum
est unus illorum ponitur in et reliquus debet poni — 3° arguitur
si agere et pati alterari vel alterare sunt in 1° punctis vel
hoc est qr sunt forma acquirunt per actionem qr sunt actiones
vel passiones Si primo tunc essent in puncto qualitatis
Si 2° tunc omnis terminus partes esset in puncto agere vel pa
ti qr sed hoc est falsum qr sedere et stare sunt agere et non
sunt in istis punctis — 4° arguitur actio et passio sunt
ad aliquid ergo non debent facere dicta puncta aliquid multa
Primo qr in 7° methaphisice aristoteles dicit qd 2ª species ultimorum est actio
et passio — Item dicit idem qd calefactibile dicitur ad calefactionem
calefactibile 1 2ª calefactibilis ad calefactionem calefactibilis et per
Juvm gs agens dicitur vero passi agens — Oppositum pz aristotelem qr
alias non essent x puncta — Circa quod erunt duo ar
ticuli primus erit per quibus supponitur ista tamen actio agere

pati passio agi alterari et 2us erit de principali
questione — Circa primum notandum qd actio dicitur multipliciter uno
modo actio capitur pro omnibus actibus tam permanentibus quam suc
cessivis et tunc actio dei dicitur actio que tamen est deus nisi
intellectus dei — 2° actio dicitur qd procedit ab habitu pru
dentie et illa dicitur electio qr actiones prudentie sunt
per electionem et tunc actio et factio dicuntur qr factio est opus
qd fit ad extra sicut sive calcium — 3° capitur actio pro
actu agentis qd producit aliquid qd ante non erat vel
cum quo corrumpit aliquid qd prius erat et tunc actus
producens dicitur producto actus autem corruptus dicitur corrupto
et in proposito capitur actio cum corruptio sit aliquid utrum
positivum vel privativum non determinabitur hic sed si sit
actu privative eque bene pro puncto actionis qr ei
privativi et positivi sunt in eodem puncto — Nota 2° qd
corruptio fit corpora sicut si deus non velit esse animo ca
lidum lapidis tunc ille lapis corrumpitur sine actione
aliqua positiva et illa corruptio est anihilatio — 2° fit
corpus cum aliqua forma est solum per consumptionem ab aliquo
exterius et cum ista forma desit consumari ab eo
exterius erit eius corruptio et lumine qd consumatur ab aliquo
lucido desinit ee vel corrumpitur qn aliquid interponitur
inter lucidum et ipsum lumine et in corruptio lumen
est sine actione positive in ipsum lumen — 3° corruptio
aliqua forma qr vel alia forma cum qua prior forma
non potest stare introducitur et tunc corrumpitur frigiditas
qn introducitur caliditas et ideo non fit aliquis actus
positivus nisi actio vel generatio caliditatis et tunc corruptio
est privatio sive carentia frigiditatis — In hac autem gone
vel dicetur de corruptione sed actione qd dicitur productiva — Nota
3° passio capitur dupliciter primo passio est aliquid qd est proprium
vel alterius dicitur et 2° vel est passio huius termini homo
— 3° passio est receptio alicuius dispositionis vel
forme in aliquo subiecto in quo prius non erat et id subiectum dicitur
pati qn recipit talem formam supponitur ac pro puncto
qd receptio forme non sit aliquid qd illa forma qd recipitur
et id probatur in questionibus phisicorum — 9° prima agere et
actio sunt pati fieri passio vel receptio pati vel recipere
vel non sunt idem vel non supponitur pro eisdem pr agere
supponitur pro agente qd agit sed actio non supponitur pro agente
sed magis pro forma qd acquiritur et hoc et pro est in questionibus
phisicorum — Item agi vel fieri est res qd agitur et fit
et hoc idem est dispositio qd acquiritur et agi vel fieri
supponitur pro illo supponitur actio — Item passio supponitur pro forma
vel supponitur sed pati et recipi supponitur pro illo qd reci
pit seu patitur et hoc est subiectum pz gtellio vera
— 9° 2ª omnis actio naturalis est passio et e contrario omnis
passio naturalis est actio pr omnis actio naturalis est re
ceptio alicuius dispositionis in aliquo subiecto sed omnis
receptio est passio 1ª 2ª — Circa principale questionem
supponitur primo qd dicitur aliqui termini sunt [illegible] Uno modo qd
dicitur [illegible] non pu
[illegible]

15

[illegible]

que tamen ipse sunt ff. Sequitur questio utrum 18

Vtrum quando et debent

Vtrum quando et ubi dicantur predicamenta et a[lia]
que non sunt tempus sunt in eo sicut locus et ubi
sed locus et tempus non sunt predicamenta. ergo et quando et ubi
non dicuntur esse predicamenta ... quia omne tempus est ... et ergo
secundum omnes locus ... ubi et ergo ... quia tempus et locus
sunt in predicto ... 2o arguitur predicamenta debent ... de
... si ubi et quando non possunt de sub ipsis
... non sunt predicamenta ... et ... quando

[illegible]

ut locatio vel tempore vel re equali [illegible] quia in quibus
propositione affirmativa vera subiectum et predicatum supponit pro eodem quo
et in illis supponit pro eodem tamen sunt vere. Ad rationes
ad primam quando quod ipsa sequuntur idem. Sed tamen sunt diversas
quantitates quia hic tempus et alii tamen de predicato quantitatis
sequitur tempus prout mensuratur a quo vel numerat. Sed hic quando
et tamen de predicato quando sequitur tempus prout est [illegible]
tum vel futurum et cum hoc quantitas [illegible] vel remote.
Ad 2am soluta est per 2am [illegible]. Ad 3am [illegible] quod [illegible]
[illegible] est in predicato ad aliquid sicut plures [illegible] de aliis

Utrum situs et habitus

Utrum situs et habitus sunt predicata [illegible] et arguitur quod
non situs est ad aliquid [illegible] non est specialis predicatum [illegible]
per [illegible] in textu quia [illegible] omnes positiones sunt
ad aliquid et sed positio et situs idem [illegible] 2o arguitur
predicatum situs non est [illegible] predicatum ubi [illegible] non est specia-
le predicatum [illegible] quia tamen [illegible] situm [illegible] ad [illegible]
[illegible] ubi [illegible] 3o habitus [illegible]
[illegible] 3o habitus [illegible]
in predicato quantitatis [illegible] in predicato actionis [illegible]
non debet esse [illegible] predicatum [illegible] habere [illegible] predicatum
[illegible] sicut [illegible] agere et pati sunt diversa predicata
[illegible] predicatum [illegible]
[illegible] Nota quod habitus vel habere [illegible] prout patet
in fine predicatorum sed prout hic capitur habitus [illegible] habitus
est res [illegible] ad decorem utilitatem vel salu-
tem corporis [illegible] et [illegible] omnia ista [illegible]
[illegible] capacitatis [illegible] habitus [illegible] et [illegible] capacitatis et [illegible]
[illegible] 2o nota quod multa sunt [illegible] res [illegible] partes [illegible]
[illegible] habet se ad invicem vel prout partes [illegible]
[illegible] habet se ad loca vel ad aliquem locum [illegible]
[illegible] sedere [illegible] ad suas
partes [illegible] vel partes eius habet se ad [illegible] aliquid [illegible]
[illegible] sedere [illegible] Et [illegible] domus
castrum [illegible] aliquid prout [illegible] habet
se simul [illegible] ad aliqua loca quia lapides et ligna [illegible]
habet se [illegible] domus [illegible] habet se [illegible]
[illegible] 9o prima habere vel habitus est specialis
predicatum [illegible] habere vel habitus [illegible] ad diversos [illegible]
qui [illegible] res prout sunt [illegible] et [illegible]
[illegible] decorem vel utilitatem [illegible] sed illi [illegible]
[illegible] non [illegible] in predicato [illegible] vel notum
[illegible] in predicato ad aliquid quia [illegible] de aliquo
sine [illegible] et non sunt in predicato actionis vel
passionis quia vestire non est agere [illegible] vestitur
[illegible] vestitur [illegible] in predicato [illegible]
[illegible] in predicato [illegible] habitus vel habere [illegible]
habere [illegible] ad [illegible] vestire [illegible] calorem
[illegible] habitus [illegible] ad [illegible] calceatus
[illegible] non [illegible] sunt [illegible] 9o [illegible] situs
vel situare est [illegible] specialis predicatum [illegible] plures [illegible]

sequitur res prout [illegible] se habent simul vel ad
loca [illegible] situs vel situare [illegible] superior sed
illi non [illegible] in predicato [illegible] in predicato [illegible]
[illegible] habere [illegible] predicatum [illegible]
[illegible] in predicato [illegible] non [illegible] quantitas partes
se simul habere [illegible] in predicato ad aliquid non [illegible]
prout quantitas partes se simul habere [illegible] quia [illegible]
[illegible] vel subtractio vel addendo [illegible] seu [illegible]
[illegible] Ad rationes. Ad primam quando quod
situs [illegible] ad aliquid [illegible] sicut [illegible] sunt quod situs
est ad aliquid. Ad 2am [illegible] quod situs et [illegible]
[illegible] de predicato [illegible] habent se [illegible]
vel remote ad aliqua loca sed [illegible] de predicato situs
[illegible] res [illegible] in loco partes [illegible] habent se
simul. Ad 3am [illegible] quod habere vel habitus [illegible]
[illegible] ad [illegible] quod habere
et habere debeat facere [illegible] predicata [illegible] agere et pati quia
non capiuntur [illegible] prout [illegible] agere vel pati. Sequitur

Ultimo queritur circa

Ultimo queritur circa predicata. Utrum quatuor sunt genera
oppositionum et arguitur quod sunt plura [illegible] Nam [illegible] enumerat
[illegible] privationem et oppositionem relativam
sed preter illas sunt subalterna subcontraria et disparata oppo-
sita [illegible] 2o arguitur [illegible] oppositionem [illegible] sed [illegible] oppositio
[illegible] contraria [illegible] privativa [illegible] erit una
[illegible] oppositio quod non sit contraria oppositio patet quia illa est [illegible]
distantia quod et non [illegible] notum est de se. 3o arguitur
[illegible] et [illegible] opponuntur et nullo illorum modorum
[illegible] patet quia non opponuntur contrarie [illegible]
[illegible] privative [illegible] ut patet sed quod non contrarie patet quia contraria
[illegible] sed non sunt [illegible] et [illegible]
[illegible] 4o [illegible] non [illegible] quod [illegible]
[illegible] sed [illegible] non [illegible] non [illegible]
[illegible] Nota [illegible] oppositio
[illegible] oppositio [illegible] aliquid
forme [illegible] non [illegible] simul
[illegible] sed [illegible] una [illegible] et ille forme
[illegible] sunt [illegible] maxime a se
distant [illegible] ad [illegible] frigiditas [illegible]
[illegible] summa [illegible] non summa.
[illegible] non sunt [illegible] sed tamen non [illegible]
simul stare et [illegible] contrarie [illegible] ut [illegible]
[illegible] 2o nota quod [illegible] salte [illegible]
[illegible] ad [illegible] quod [illegible]
illorum [illegible] de aliquo [illegible] et [illegible]
[illegible] habent se ad inferiores et [illegible]
ad sua [illegible] et differentes ad sua differentia [illegible]
[illegible] sed [illegible] non [illegible]
[illegible] de aliquo [illegible] et [illegible]
[illegible]

[illegible]

Sequuntur questiones libri predicamentorum ... (?) [illegible]

[illegible]

Utrum omne nomen ... (?)

Utrum omne nomen ... aliquid ... [illegible]

Dam̃ ome uoꝫ &c

Verum illa dictum⁹

[illegible]

Utrum in materia naturali

[illegible]

[illegible]

Utrum idem quod fit [illegible]

[illegible]

[illegible]

Verum omne futurum

[illegible]

Verum hic sit vera omne

[illegible]

[illegible]

Quaeritur circa 2m perierunt. Utrum ex a[illegible] de preterito

[illegible]

Utrum inter propositiones

[illegible]

[illegible]

Utrum nomina et verba

[illegible]

Utrum aliqua enuntiatio

[illegible]

Dorum hic pulchra

[illegible]

Utrum sub[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

Utrum aut[illegible] [illegible] de [illegible]

[illegible]

[illegible]

Utrum propositiones universales

[illegible]

Utrum debeat esse

[illegible]

Nota 2o sicut fortis aliquis est maxime repugnans sicut in
tensissimis et in aliquibus non est maxime repugnans sicut in
fortis et mediis vel in mediis inter se sicut eo modo in aliquibus
est maxime repugnans et in aliquibus non 3o nota quod opposita
dicuntur sic quia cum aliquid est esse propositionis sicut hic dicitur esse
assensus esse propositionis sed cum aliquid dicitur esse propositionis non oportet ut
assensus assentiat sicut in propositionibus dictis non est assensus
9o prima propositiones contrarie maxime distant et contradictorie non
sunt contrarie maxime repugnant 4or patet sed 6or patet quia
contraria sic se habent quod repugnant quod ad 6a propositionem contradictoriam
ad non est 2o ad 3um quia contrarie sic se habent quod vna aliquid
vel aliquid necessario vel sed contradictorie sed quod vna necessario
vel et aliquid aliquid pertinet vel quod vna affirmat vel et aliquid
necessario pertinet 9o 2a propositiones mentales propositionis sunt contrarie
propositionibus scriptis et vocalibus propositionibus scripte vel vocales sunt contrarie
quia subordinantur mentalibus sed mentales propositiones non sunt
contrarie 1o 2o 4or nota quod si mentalis correspondet propositio
ipsa non est vera vel falsa sed 6or patet quia mentalis
non subordinatur vocali 9o 3a propositiones propositionis contrarie sunt
quia oppositas patet 1o sed prius ad quod presupponitur 4o sed oppositas
contrarias propositiones propositiones esse contrarias et non ergo est
propositiones propositionis sunt contrarie 4or patet expositum quia quia oppositas
contrarie sunt propositiones contradictorie ut dicitur 2o non 1o et non omnes
propositiones contrarie sunt oppositas contrarie ut patet per idem 1o et ideo
4a 9o 4or contrarias in oppositis et propositionibus patet propositiones
contrarie sunt simul et in eo sunt sed oppositas contrarie non est
9o 4a oppositas contrarias magis sunt contrarie sunt contrarie quam oppositas
contradictorie patet quia magis contrarie repugnant magis contrarie
sed oppositas contrarias magis repugnant 1o 2o 4or patet ex
primo notabili sed 6or patet ex prima 9oe 9o 6a contradictorie
sunt contrarie patet sicut contrarium ipse ad intellectum sed contrarium
contrarias oppositas ipse sunt contrarie 1o 9o vel ante patet quia
inter contradictoria non est maxime repugnans inter contraria sed
est repugnans tamen medium ad extremum Corollarium maxime
repugnans non accidit sed quod aliquid non potest esse simul
vera sicut falsa patet quia sic contrarie non maxime repugnarent
quia possent sicut eo fere equivalentes patet ex dictis Corollarium
2um primum principium fundatur in contradictione propter hoc sequitur quia cum
vera sed vel aliquid sed falsa et ergo patet quia non fundatur
super hoc quod maxime repugnantia non potest reddi aliqua causa
1o 2o Ad rationes primas sequitur sed per 9o 3a 4um ut patet
1o 2o sed finis Deo pro omnipotenti creatori ac redemptori omnium fidelium Christianorum laus gloria
et honor et virtus in secula seculorum Amen
Deo laus et honor sit liber Nicolai

Explicit liber questionum veteris artis

Queritur circa primum librum priorum

Queritur circa primum librum primo et aliqua prima
que declarantur. notandum est quod Aristoteles dicit in prologo
priorum quod primum oportet dicere circa quid et que est sciencia quia
est de demonstracione et de disciplina demonstrativa
et videtur velle Aristoteles quod iste sciencia libri priorum sit
de demonstracione quod videtur esse falsum quia de de-
monstracione est sciencia libri posteriorum. et ad hoc intelligendum
est quod dupliciter potest esse sciencia de demonstracione.
uno modo quantum ad illacionem necessariam conclusionis ex pre-
missis et hoc convenit de demonstracione in quantum
est sillogismus. alio modo sciencia dicitur de demonstracione
quantum ad illacionem conclusionis ex premissis necessariis
et evidentibus et hoc est proprium demonstracioni in quantum per
hoc demonstracio differt a sillogismis dyalecticis. primo modo sciencia
de demonstracione libri priorum. secundo modo sciencia de de-
monstracione libri posteriorum. et ideo isti libri sunt
adinvicem annexi et quia prius oportet [illegible]
illacione necessaria ideo sciencia libri priorum prece-
dit scienciam libri posteriorum et ob hoc isti libri
sic vocantur et ideo sicut dicit Aristoteles ita possumus
dicere quod tamen in ordine quia intencio est in iste
eo de demonstracione et de sciencia demonstrativa
licet aliter et aliter quia in isto libro priorum determinatur
de demonstracione non eius apparatu sed in quantum ipsa
est sillogismus quod tamen aliud est quam determinare gratia
de ipso sillogismo et cetera patet per philosophum secundum prima questio

Utrum de silogismis

est ista utrum de sillogismo possit dari simpliciter potest
esse sciencia et arguitur quod non quia decente [illegible]
non est sciencia ut habetur sexto metaphysice sed sillogismus est
eius [illegible] quia sillogismus componitur ex pluri-
bus terminis vel ex pluribus propositionibus contingenti-
bus in actu et ex pluribus contingentibus
in actu non fit unum per se ut habetur quarto metaphysice
igitur sillogismus non est eius per se sed [illegible] quod de ipso
non est sciencia. item omnis sciencia est in potencia aliter se
habere ut habetur primo posteriorum sed sillogismus non est in
potencia aliter se habere quia potest esse et non esse et cetera de-
[illegible] non est sciencia. item omnis sciencia non est nisi de veris
et necessariis et evidentibus et necessariis ut habetur primo
posteriorum sed sillogismus fit simpliciter ex falsis et ex
falsis premissis [illegible] primo de ipsis non est sciencia.
item si de sillogismo esset simpliciter sciencia vel hoc esset
per demonstracionem vel per diffinicionem sed neutro modo
[illegible] patet per [illegible] quia sicut dicit
Lyncolniensis super secundo posteriorum dicit quod sciencia
habetur per demonstracionem vel per diffinicionem sed [illegible]
declaro primo quia sillogismus non scitur per diffinicionem
quia solum complexum est diffinibile sed sillogismus non est
incomplexus et cetera [illegible] per hoc quod non scitur per demon-
stracionem quia tunc oportet istam demonstracionem
prius esse notam quam sillogismum quod videtur falsum quia
tunc oportet librum priorum qui est de demonstracionibus
precedere librum priorum qui est de sillogismis quod falsum
est. item si de sillogismo esset sciencia vel hoc esset per sillogismos
notos vel ignotos non per ignotos quia per
ignota non scitur sed si dicitur per sillogismos notos tunc queritur
quod sillogismi erunt nobis noti aut non et cetera decidendum
[illegible] quod videtur falsum et ulterius quod sillogismi non sunt
intelligibiles et per consequens nec scibiles antecedens patet
intelligibile debet movere intellectum et cum debet
movens autem habetur tercio de anima debet esse nobilius
moto sed sillogismus non est nobilior intellectu igitur
et cetera. contra est Aristoteles et alii logici et non primo oportet
dicere [illegible] quod debeamus intelligere per sillogismum
simpliciter et aliqui rudes dixerunt quod per sillogismum
simpliciter intelligere debeamus sillogismum formatum ex terminis
non signatis sicut sunt iste termini a b c d et cetera et
contingent dicere quia sine dubio iste termini a
b c voces sunt signata alterius rei ut si
dicatur quod omnis iste littera vocatur demonstrando a tunc
dicetur a. item iste termini sunt nec signa ad placi-
tum ideo non sunt idem apud omnes nec quod vox
[illegible] non [illegible] secundum institucionem. item ipso-
rum quod aliqua propositio sit constituta ex terminis
non signatis quia omnis propositio constituitur ex nomine et
verbo reducendo per [illegible] et primo ad nomen et ver-
bum et ubi sunt voces significative ut patet per diffinicionem
nominis et verbi ideo per nomen omnis talis propositio est oratio
et oratio est vox significativa ad placitum cuius partes
sunt significative et separate significativa dicitur diffinicio igitur omnis
propositio ex terminis signatis constituitur. et ideo aliter est
notandum quod iste dictio simpliciter solet capi duobus
modis sine multis modis ut loquatur in propositione
uno modo prout opponitur isti dictioni aliquid sicut dicit
porrigitur [illegible] aut nec [illegible] nec [illegible] simpliciter dicitur
secundo modo iste dictio simpliciter capitur prout opponitur isti
[illegible] ex alio fieri aliud et sic dicitur primo
[illegible] quia ex alio fieri aliud dicimus aliter
[illegible] simpliciter ut si dicatur ex immusico fit musicum
et aliter hoc dicitur complexe ut si dicamus fit ex
homine immusico homo musicus. tercio modo capitur
simpliciter [illegible] ut cum dicatur in [illegible] alia sunt
que sunt simpliciter id est [illegible] simpliciter idem significat
sine addicione et cum quod idem significat cum addicione
et ita dicitur secundo [illegible] quod sine addicione dicitur
simpliciter dicitur et capitur in proposito. secundum hoc est
quod cum dicatur utrum de sillogismo simpliciter sit sciencia vel
cum dicatur quod in libro priorum determinatur de sillogismo simpliciter
non debet intelligi quod [illegible] determinacio [illegible]
sillogismi ideo debet sic intelligi quod sit determinacio sine
modo [illegible] loquendi et ideo cum queritur utrum de
sillogismo simpliciter sit sciencia [illegible] et [illegible] [illegible]
sine determinacione vel addicione de sillogismo sit sciencia

dñe-dcsbo ſc̄ re dñe dcsbo = q̄oo accipſ
ſbm̄ ꝓtio poito motus nr̄ mīcordis t̄ acc̄
q̄o ꝓhibꝫ eū dicā q̄ motꝰ t dcsbo ipſius
= q̄ mo dicā ſbm̄ rōne adpcū vñ ſbm̄ dicā
q̄ ſubicā ꝓtio nr̄ dequo ad ꝓtem i ꝓdue t
aliqm dr̄e q̄ illo mo capiō ſbm̄ lōgba ayꝰ
nyhi poſtꝫo q̄m lōgba dcsbis ſcdꝫo rō ipſi
dr̄e q̄ ſbm̄ nyſcta no ſ̄ aliud il dequo ꝓtm
ꝓtem-nſq̄ ſcā t quia nyeabē ſcā ſit nr̄
t̄ gcō ſpites dnſa ſbā capiō deo mo
ſbm̄ ro ipi gcludut q̄ nyſcta tua aſſgnata
cognitis gcōmbus ſ̄ t ſcā tōlis q̄m
libri no t̄ poſcdū aliq ſbm̄ ꝓpm̄ ymo
cāa tot mōis ſbā t̄ſſent poſcda q̄ ſit
ibi gcō dcmrate ſpites dnſa ſbā ⁊ ſue
dubiū rō no vnderlignit lōgā adiacētē
ayhis t adoīt p3 q̄ quia ayꝰ dcīdt ꝓmo
poſtꝫo quod nyqualiꝫ ſcta o3 dcsbo ꝑgnans
t̄ quia t t quid t mo q̄ no t ſbm̄ lōgdo
dcsbo gcō q̄m tua ad dcmā dō t ſ̄ to
ſ̄ t nyqua dcsbo gcō q̄ncā t no ꝓpm̄
t q̄ t ā ꝑm̄ adiacens ut q̄m deus t ōne
ſ̄ dc ayꝰ nyhi ꝓtꝫo ſcta aſſgnata ꝺ
matēp gcōbꝰ t poſſibus ſ̄ t cālis gco
mcta dicā cum ut tua ſcta t q̄m cālis
aſſgnata cognitis no dicā tua il cognita
t dcmꝰ ꝓmi ad q̄ ata ordīatū t dcbitū m
rō o3 nc ſ̄ opātus no ā cunis nyſi ꝑ tua
duct aut dcmꝰ aliq nyo3 nc aliozꝫ adipſcī
3o nyſti ſcta ēſſt adq̄ q̄ dicā tua o3 q̄ ꝓ
aliq q̄m t̄ adq̄ ata aliā gcāt dcbito
mōy t ſ̄ t ſbm̄ aliqm ſ̄ ꝓpm̄ nr̄ q̄
ſ̄ dcīdt ayꝰ ꝓ ſbm̄ / aliꝫ cū no ꝓt ꝓ
ſualiꝫ aliis gcō dnſe nr̄ dn̄ ſm̄ ātm
dicāt tua ſcte / cōio t ddm q̄ god accep
ſbm̄ t̄ dcte dpaſſione / ſcā ſbm̄ t paſſio ēt
cā t̄m ꝓcde ſuppoēs qubꝫ ēt tua ad
dcta gnaliꝫ cōtcā vt ſ̄ſtꝰ aliꝰ t̄
ſ̄ t̄ ēt qui no t gcōes nr̄ qui t mayꝰ
ēt vocā ſbm̄ nr̄ tm magis q̄dm
t ēt mayꝰ gcōes vocā paſſio ſcus ſ̄
ſ̄ t ēt ꝓ dicā ſbm̄ t ſ̄ t ēt mr̄ dā paſſio
lōz t ēt ꝓ pdicā myſtōe t ꝓ ſpō mo ꝓ
dz aſſūpſi vnā ſbm̄ q̄m t ꝑm̄ = ōne ſcdm
q̄ illud ſbm̄ nōdī ꝓ ꝑm̄ t adequatū ſbm̄
t q̄m ſcus ſ̄ q̄ ſit q̄ſdā tqualiꝫ
q̄ſ q̄ſ ſ̄ q̄ q̄ nr̄ ſcta q̄ſdā
q̄ tqualiꝫ q̄ſ dcbitōe adipſcī nr̄ tāſ ꝑ
tus nr̄ t̄ q̄m q̄m aut ex paſſio ꝓcdūt
paſſionis q̄m nr̄ t̄ ſbi ſ̄ nr̄ ātm ꝓ
tus nr̄ myſtō nr̄ myobligno t̄ſ̄ dcbitō
bus = dcm t ſcdꝫ q̄ mayꝰ myſtōe dēt
ſbm̄ tāqua ſcta t tūs q̄ mos dēt acq̄ſ

tm̄ q̄ntſ q̄ſdā ſ̄ſta ſcta q̄ mōdi ſbi
2ª paſſiōis ſ̄ſtus ſcte dñi t̄ſ̄ t̄ q̄ no ſ̄ctā
te q̄m ex q̄ t̄ſpēdat̄ limītes h̄m̄ ſcte
t q̄ſdācues t̄ſ̄ t̄ q̄ vocāl̄ q̄ſ ſue ſbm̄
q̄m̄ ſ̄ſtus ſcte q̄ dcō ſbi t dcſtus q̄
tibus paſſiōibꝫ q̄ſdā ſ̄ſta ſcta t̄ q̄ſ qualiꝫ
t̄ſ̄ ſpites dbūcōe adipſcī t dcīdt alīs t̄ t̄
t̄ magnitudī pom̄ ſbm̄ tōcus gcōmēt̄ re
t mīs arſmētice / t dō q̄ 2m̄ ſ̄ſtꝰ modꝰ ipſe
mendi ſbm̄ q̄m ſcte libri ꝓpꝫ no ſ̄ſt t̄ t̄ q̄ſ
ꝑ t̄ q̄ q̄mōz argūmēta q̄ q̄ no ſolū hīc
dcſtio dcīdūt ymo cēt dcalīs ſcbꝫ argūmōs
= q̄ſ ſcdm q̄ argūmēt no pom̄ ſbm̄ h̄m̄
ſcte adequatū ſ̄ 2m̄ rōne / q̄dam rēſtāt nr̄
q̄ argūo q̄ſtū adūcēdꝫ illatōe q̄ſ ex
missis t ſbm̄ q̄m t adequatū ſcte h̄m̄ libri
ſ̄ū ayalīs ꝓbus lōge ſcte q̄ſdā cēt argūōs
ꝑ q̄ t 2m̄ aliam rōne q̄ꝓ = q̄ſ pōt̄ poſſe
ſolui rōnēs / adp̄mꝫ p̄ gcō q̄ argūo t ſbm̄
q̄m t adequatū tōcus lōge ſcte 2m̄ rōne q̄
no rēſtāt t̄ ſbm̄ tōcus t 2m̄ rōne rēſtāt rēſtāt
t̄ſſe ſbm̄ p̄tēs = adalia gcō q̄ os ſcte ata
t ſbm̄ capiō ſbm̄ pcō ēt ſcta nyhi t = ad
aliam matēm t q̄ hīc no lōgū dcſtio p̄mata
ꝑ q̄ndam tio t̄ t̄ q̄ no t̄ myſtōmēt̄ aſſ
rendi ſcdm q̄ ꝑ q̄ſ myſtōmēta aſſgnādi ſcdꝫ
ut t̄ q̄ argūo q̄ſ ſ̄ſt myſtōmēta aſſgnādi ſcdꝫ
= adaliam dico q̄ hīc ſ̄ſtꝰ hīc dſſimātm
t̄ q̄ dſſtio no p̄ ꝑ ſ̄ſtōnē = adalia rōnē
ſue q̄ no dō q̄m̄ ſbm̄ cēt q̄ tqualiꝫ
q̄ſ ſit cēt ſſtm ꝑ q̄ t̄ dbūcōem o3 alio ꝓ
adipſcī = adaliam dico q̄ alīs ſ̄ſtꝰ dꝫ dici
q̄m̄ ſbm̄ q̄m ſcte nr̄ cēt q̄ alīd argūmētādo
t̄ q̄m̄ ſ argūmētādo t̄ ꝑ ꝓ ꝑ alia

Verum dicto tibi cet bona

vod dſſtio ſ̄ſtī ſit bona quaꝫ ꝑ cēt hīc
t̄m̄ ſ̄ſtꝰ t ord nſqua quibuſda poſtis
t ꝓcēſſis aliud abſſijs que poſita ſ̄ſt deue
t̄ſſe ſc̄ abīco q̄ ſi ſ̄ſt t a 2 q̄ſ dſſtio no
t bona ꝓ quia tam ſ̄ſtī no t dſſtio tam
ꝓbēxi quam acta ꝓ ſcdꝫ no dſſtm 2m
dcm 2o q̄m̄ no ſ̄ſtꝰ t q̄dam q̄ſbēm
ſ̄ſt actūs i 2 q̄ſ = ſe q̄ ſ̄ſtꝰ no ſ̄ſt ord
ꝑ ſit plūs ōnes no t q̄a ord ſ̄ſt plūs
ꝑtes no ſ̄ſt plūs tam̄ ſ̄ſtꝰ ꝓ ſ̄ſtꝰ t ꝓbēs
dices q̄a duc ꝑmiſſe t q̄a q̄ cū totum
ſ̄ſt ſue ꝑtes q̄ no t dō = ſe ꝓbo q̄ no de
nēcſſe ſc̄ q̄ q̄a ꝑmiſſis pōt̄ q̄ ꝑ no
ꝑtī q̄ poſt t q̄ no ſc̄ q̄ no dēnēcſſe q̄
= ſe q̄ ſtam cāuſſā q̄ cēt q̄ſ ſ̄ſt q̄a
q̄ q̄ gcludī ram no amꝑhus ſcte ꝑmiſſe
ꝓ tuſtātē no q̄ no ſc̄ q̄ cēt q̄ ꝑmiſſe

[illegible] ipsa est necessaria eo modo quo necessitas
convenit propositionibus. Ad aliam quaestionem quod in illo tempore
in quo quaestio est premisse non sunt tamen in toto tempore
in quo premisse, et ideo formantur. Ad hoc dico quod premisse et
quaestio sunt non tamen secundum permanentiam sed secundum succes-
sionem et per istum modum arguitur. Sed contra quod nullus
posset verum dicere quia quando ad probandum sibi
propositionem [illegible] non dicitur est ibi propositio
et quando ad probandum [illegible] propositionis et sibi non amplius
est et etiam non est propositio et nunquam est una propositio
nunquam est [illegible] et ideo tu nunquam potes mihi [illegible]
dicere. Solutio quaestionis quod ideo propositio non est in toto tempore
sibi et in tempore [illegible] sed tamen in toto toto tempore est sibi
in tempore sibi et [illegible] ideo in toto toto tempore est [illegible] et etiam
est sua veritas successive sed successive est sua
esse. Ad aliam quaestionem dicitur quod dicta descriptio [illegible]
inductionis [illegible] quam inductio non est [illegible] formalis
Ad aliam dico quod [illegible] propositio [illegible] enthimematis
[illegible] syllogismus est [illegible] enthimematis [illegible] ad
[illegible] premisse sit [illegible] syllogismus et [illegible] ad [illegible]
[illegible] syllogismus simpliciter sit genus ad syllogismum

Utrum [illegible] simpliciter

dyalecticum et ad demonstrativum et ad quod sic [illegible]
[illegible] philosophorum [illegible] syllogismum dyalecticum
et demonstrativum ipse dixit in syllogismis sunt hec
dicere aut [illegible] ad genus ut dicit
[illegible] syllogismus est genus dyalectici et demonstrativi
[illegible] ad [illegible] genus quia genus est quod
[illegible] de pluribus [illegible] ideo quod [illegible] non syllogismus
[illegible] quod [illegible] est syllogismus dyalecticus et demonstrativus
[illegible] et [illegible] dyalecticus et demonstrativus [illegible]
syllogismus [illegible] genus eorum et ergo probo quod syllogismus dyalecticus
et demonstrativus [illegible] quia sunt duo
[illegible] et [illegible] ut patet [illegible]
[illegible] quia plus distinguitur dyalecticus et demonstrativus
quam duo dyalectici distinguuntur et cum duo dyalectici distinguuntur
[illegible] dyalecticus et demonstrativus plus distinguuntur quam
[illegible] quod non esset nisi distinguerentur [illegible] et iterum syllogismus
dyalecticus et demonstrativus [illegible] passiones distinctas
[illegible] scientiam et opinionem [illegible] distinguuntur [illegible] ad
[illegible] quia syllogismus non est genus ad dyalecticum et ad
demonstrativum non est totum [illegible] sed non est totum
[illegible] est genus [illegible] sed [illegible]
[illegible] totum [illegible] esse [illegible] simpliciter
[illegible] simpliciter [illegible] non sic non est de
syllogismo simpliciter [illegible] determinatio [illegible]
[illegible] totum debet [illegible] de sua parte
[illegible] syllogismus [illegible] de syllogismo dyalecticus
[illegible] syllogismus dyalecticus est [illegible] et debet esse [illegible]
ad materiam [illegible] sed syllogismus [illegible] non debet esse
[illegible] ad aliquam materiam [illegible] syllogismus dyalecticus
non est syllogismus simpliciter. [illegible] quia ad [illegible]

scientiam spectat determinare de [illegible] et [illegible]
sed non ad eandem scientiam spectat determinare de syllogismo
dyalectico et demonstrativo quia alia est scientia libri [illegible]
alia est scientia libri [illegible] et alia posteriorum. Sed
genus non potest determinare de suis speciebus sed syllogismus
potest determinare quia [illegible] de syllogismis dyalecticis
dyalectica est qui ex probabilibus est syllogizatus.
Sed primo arguebatur quod syllogismus non [illegible] de syllogismo
dyalectico quod non est genus ipsius. Ad hoc quod sic dicendum
[illegible] fuit quod [illegible] semper [illegible] tamen [illegible]
sine additione et ideo [illegible] non est quod [illegible]
semper sit determinatio [illegible] syllogismus [illegible] determinatio
[illegible] loquendi quia cum queritur de syllogismo semper
queritur de eo sine additione vel determinatione
sibi addita [illegible] si [illegible] secundum [illegible] de eo
cum determinatione [illegible] syllogismus est [illegible] syllogismus
semper [illegible] syllogismus semper loquendo et sine additione
sit genus ad syllogismum dyalecticum et demonstrativum et [illegible]
[illegible] dici quod nullus syllogismus sit genus vel totum
[illegible] ad istos [illegible] syllogismus dyalecticus et syllogismus demonstrativus
et de hoc primo ponuntur duas [illegible] primo quod sic
quod non est genus ad eos, secundo quod est quod [illegible] syllogismus
est [illegible] ad eos, primam [illegible] quia genus [illegible]
[illegible] ad species [illegible] formales et non [illegible] se [illegible]
[illegible] ex parte materie sic [illegible] est [illegible]
[illegible] syllogismus [illegible] ad syllogismum dyalecticum et demonstrativum
[illegible] probabilitate et necessitate premissarum non [illegible]
materie syllogismi ideo iste dicuntur materiales.
Secundo [illegible] quia determinatio que non est [illegible] specie
constituit [illegible] est [illegible] et si tu [illegible]
[illegible] syllogismus syllogismus sit ad genus et si sic
[illegible] et eius species, secundum quod sit [illegible] genus et eius
species accipiuntur secundum diversas differentias syllogismi [illegible]
[illegible] et [illegible] ex parte formae syllogismi. Si [illegible]
[illegible] imponere ad significandum omnes syllogismos [illegible]
[illegible] et [illegible] et [illegible] syllogismus ad omnes
[illegible] a b c esse genus. Et [illegible] ad rationes
secundum ad primam dico quod [illegible] quando [illegible]
[illegible] et [illegible] ad [illegible] dico quod syllogismus dyalecticus et demonstrativus
si fiant in eadem [illegible] non
distinguuntur sicut [illegible] albus [illegible] non distinguuntur
[illegible] quia [illegible] sed solum [illegible] species
[illegible] syllogismus dyalecticus et demonstrativus non distinguuntur
[illegible] syllogismi. Ad aliam [illegible] quod est totum
[illegible] et [illegible] quod non quia [illegible] determinatione
[illegible] est quod [illegible] determinatio semper non debet in
[illegible] tamen [illegible] syllogismi. Ad confirmationem
dico quod syllogismus semper [illegible] syllogismus
[illegible] sine aliqua determinatione [illegible]
[illegible] syllogismus dyalecticus vel demonstrativus quia [illegible]
est [illegible] quod syllogismus dyalecticus est syllogismus [illegible]
[illegible] non sic [illegible] dicere
quod [illegible] sit [illegible] non [illegible] et [illegible]
[illegible] syllogismus [illegible] [illegible] vel [illegible]

Ad rationes ad [illegible]

Utrum omnis alius bonus

de nullo et arguitur quod non quia dici de omni non est principium incomplexum ut de se notum est nec est principium complexum quia non est omnino perfecta sed nec est verum nec falsum et cum principia complexa debeant esse vera et per se non sequitur dici de omni esse principium ad id per ipsum non tenent syllogismi. Item syllogismus expositorius est bonus syllogismus et tamen in eo non est dici de omni vel de nullo ergo non omnis syllogismus bonus tenet per dici de omni vel de nullo. Item si per dici de omni tenerent syllogismi sequeretur quod expuris particularibus valeret syllogismus quod est falsum ut patet primo quia quia per quam in propositione particulari salvatur de omni quia ille est sumere sub subiecto scilicet homine de quo non dicatur praedicatum sed alius et hoc est dici de omni ut patet per eius descriptionem. Item multe sunt coniugationes inutiles in quibus salvatur dici de omni et de nullo ergo propter dici de omni et de nullo non tenent syllogismi boni quia tamen et antecedens manifestum est quia si in prima figura aliquis sit universalis affirmativa et secundo universalis negativa erunt de dici de omni et dici de nullo et tamen syllogismus non valebit. Item syllogismi tenentes per dici de omni vel de nullo dicuntur perfecti sed non omnes syllogismi boni sunt perfecti ymo in secunda figura et tertia nulli sunt perfecti ut dicit Aristoteles et tamen sunt boni ergo non omnes syllogismi boni tenent per dici de omni vel de nullo. Item dicitur communiter et manifeste scilicet quod syllogismi de prima figura tenent per dici de omni vel de nullo ut vult Aristoteles. Syllogismi autem de secunda figura et de tertia tenent in virtute syllogismorum prime figure ideo declarantur per reductionem ad primam figuram ergo de primo ad ultimum syllogismi dicuntur tenere per dici de omni vel per dici de nullo. Item si syllogismi deberent salvari per dici de omni et de nullo sequeretur quod ita bene fierent syllogismi expuris particularibus vel indefinitis sicut ex universalibus. Non quod est falsum ut patet primo quia primo videndum est quid debeamus intelligere per dici de omni vel de nullo. Secundo videndum est de eorum descriptionibus. Tertio dicere ad quesitum dicetur. Quantum ad primum videtur michi quod hec oratio dici de omni sit una oratio truncata indigens supplemento. Unde hec oratio dici de omni tantum loco huius orationis praedicatum dici aliquid de subiecto distributo. Sed aliqui dubitant que res est praedicatum dici aliquid de subiecto et dubitatio est consimilis illi dubitationi ut si diceretur dubitaremus que res est homo bibere vinum et aliqui dicunt quod hec non est nisi aliqua propositio ita scilicet quod hec oratio vel hominem bibere vinum supponat pro illa propositione homo bibit vinum. Alii autem dicunt hominem bibere vinum esse quoddam significabile complexe correspondens expositione rei huic toti propositioni homo bibit vinum. Alii dicunt quod homo bibere vinum non est aliud quam homo tali se habens ad vinum. Alii autem dicunt quod est quoddam accidens inherens homini ut taliter se habeat ad vinum et propter hoc dicetur in proposito et non est in hoc loco discutiendum quod eorum sit verum sed hoc pertinet ad quartum methaphysice. Tunc

venio ad secundum et est dicendum quod tale complexum non proprie diffinitur vel describitur sed talis oratio per orationem manifestiorem explicatur vel interpretatur et Aristoteles per talem interpretationem dici de omni est quando nihil est sumere sub subiecto de quo non dicatur praedicatum et dici de nullo est quando nihil est sumere sub subiecto a quo non removetur praedicatum et consequenter praedicatum dicitur de aliquo et ulterius per talem propositionem sequitur quod per talem ipsum praedicatum vere dicitur de omni eo de quo subiectum vere dicitur. Verbi gratia si dico omne b est a de signo quod hoc praedicatum a vere dicitur de omni eo de quo b vere praedicatur et quando praedicatum vere de subiecto ulterius per talem propositionem sequitur quod praedicatum vere vere dicitur de omni eo quod subiectum sumitur sive de quo subiectum vere dicitur. Et propterea dicere videndum est ad quesitum et dico primo quod syllogismi prime figure ex terminis quibus tenent per dici de omni vel de nullo quia primo modo praedicatum dicitur de subiecto et praedicatum in hoc illud subiectum de aliquo. Secundo quia praedicatum dicitur de omni. Tertio quia relatum quod si praedicatum vere dicitur de subiecto quod ipsum dicitur de omni isto de quo subiectum vere dicitur tamen cum sequitur dici de omni et eodem modo quod secundo modo et tertio tenent per dici de nullo. Secunda quod syllogismi secunde figure et tertie non tenent manifeste per dici de omni vel per dici de nullo et tamen est quia in illis subiectum primo distributum non potest dici de aliquo alio. Verbi gratia in secunda figura fiat sic syllogismus nullum b est a omne c est a ergo nullum c est b verum est quod tamen a dicebatur de b et praedicatum in hoc ut sic habeatur sub b quod tamen oportet fieri si processus manifeste teneat per dici de nullo. In tertia figura fiat syllogismus omne c est a omne c est b ergo quoddam b est a patet quod tamen a dicebatur de omni c sed in hoc non accidit c praedicari de aliquo alio quod tamen oportet si talis processus teneat per dici de omni vel de nullo manifeste. Et ad hoc concludit Aristoteles quod omnes syllogismi prime figure sunt perfecti quia evidenter tenent per dici de omni vel de nullo loquendo tamen de dicere conclusionem. Ultima conclusio est quod syllogismi secunde et tertie figure ex terminis quibus tenent per dici de omni et de nullo licet tamen oculte quia aliter contingeret syllogizare ex puris particularibus vel indefinitis sicut ex universalibus et illud declaratur per reductiones secunde figure et tertie ad primam. Verbi gratia syllogismus secunde figure est talis nullum b est a omne c est a ergo nullum c est b non autem propter eius conversionem sed ita nullum a est b et tamen dicere in hoc propositione sit subsumptio sub subiecto distributo. Ita sic in tertia figura fiat syllogismus omne c est a omne c est b ergo quoddam b est a non adiecta hic omne c est b sed per conversionem aliquid b est c et dicere b sumitur sub subiecto distributo in ista propositione quia licet in figuris non fiat subsumptio sub subiecto distributo manifeste tamen fit virtualiter et oculte. De syllogismis autem qui fiunt ex terminis singulis qui vocantur syllogismi expositorii dicetur in alia questione. Tunc ad rationes principales ad primam dico quod

per istam oratione tunc tamen dicit dici deo nos
intelligimus unam oratione perfectam que est unum principium
complexum scilicet quantum pertinet ad hoc de subiecto designat
quod ipsum vere dicitur deus et de quo illud subiectum
vere dicitur et hoc principium est supposito ex hoc nomine
quia tota doctrina est illam presupponere. Ad aliam
de syllogismis expositoriis dicitur in alia quoque. Ad
aliam quando dicitur quod in propositione pertinente salvatur dici deo
secundum quod quantum pertinet posset vere dici de subiecto et
de omnibus contentis sub eo in propositione pertinente
quod non designat modo quo ad dici deo pertinet deo
intendit in hoc sufficit et requiritur quod designet
pertinet dici deo de quo dicitur subiectum et non cuiuscumque
rei sit unum vel non unum quod est deo omnis ergo
est asinus pertinet quod non loquitur de dici deo et
non descriptione quam potest ex hoc debet sic glossari
de dici deo dici deo est quod nec est sumere et dici
deo est quod designat quod nec est sumere hoc enim de
signat per signum distributivum. Ad ultimam concedo
quod in talibus coniunctionibus utilibus est dici deo
vel de illo sed non subiecto distributo et ibi non
est locum principium sive positum. Ad confirmationem
dico et concedo quod non omnis syllogismus sit perfectus
qui tenet per dici deo sed solum isti qui manifeste
tenent per dici de omni et per quod secundum alia

Primum expositorium sit

verus expositorius sit bonus quantum formae
et arguitur quod non quia iste syllogismus videtur esse expositorius
hic ergo est albus sic hoc est nigrum ergo album
est nigrum et tamen consequentia non valet quia ergo est maior falsa
et tamen potest esse quod albedo per se sit vere sentiri
de omnibus sed non in ipsis pluribus. Sed demonstrando
eundem hoc maior et hoc est ergo ideo iste hoc vel
asinus est ergo et cum hoc ita iste hoc est asinus est asinus
et tamen quod scilicet quod asinus est hoc est falsa ergo syllogismus
non valet sicut expositorius. Sed potest quod sor
videat unum equum et unum asinum iste est syllogismus
expositorius dicendo sic sor videt equum et sor
videt asinum et tamen non sequitur equus est asinus
vel asinus est equus. Sed theologice iste est syllogismus
expositorius demonstrando dicendo deus est
pater et iste deus est filius ergo filius est pater
et tamen consequentia non valet quia quod est falsa et per se sufficit
et ulterius arguitur quia solet dici quod omnis bonus syllogismus
tenet per dici deo et per dici de nullo et syllogismus
expositorius non est dici deo vel dici de nullo
et ideo syllogismus expositorius est bonus. Nec obstat
syllogismus expositorius est non in quo est medium
discretum vel singulare et hoc est pertinet quod per
tamen discretum expositorium pertinet vel indefinitum
et per quod ipsa sit ratio ut si tu dicis aliquis hoc
est pertinet ad quis sit iste et tunc sor et illa
hoc sit sic pertinet sor est et sor est hoc ergo est
et ibi est syllogismus expositorius. Deinde de syllo

expositorio affirmato de quo solum intendimus
adhuc dubium est quod syllogismus expositorius affirmativus
cum per istam partem regulam quecumque sunt unum et eadem
eadem ista sunt sibi invicem eadem. Unde
si dicatur sic sor est albus et idem est sedens sequitur
quod sedens est albus quia permissis hiis sequitur quod
albus quod sedens est idem cum sor et ex consequenti
quod albus sit sedens. Et ideo considerandum est dicta
in dequa ego pono aliquas conclusiones principales in ista
quecumque sunt unum et eadem eadem invicem ista sunt
sibi invicem eadem non est verum si iste tres cadem
et tamen quecumque qui sunt tamen plurales numero
tenentur collective quia collective loquendo maior
est sunt eadem composito quod quidem compositum
est unum et idem unum et tamen maior est sor non sunt
sibi invicem eadem. Secunda pars est sor non sunt sibi invicem
quod illa sunt eadem unum et eadem invicem distributive
loquendo quia illa sunt si ipsa non sunt plura et
divisa ab invicem quod impossibile est quod aliquis istorum sit
quilibet istorum. Sed tamen statim dubitatur quomodo hoc
principium habet veritatem scilicet quecumque sunt unum et
eadem tamen ego videtur ad hoc pondus secundum quod est
ceteris plura nomina distinguendo loquendo dicuntur eadem
eadem tamen discrete. Id est de quolibet illorum nominum vere potest
hoc nomen idem cum additione eiusdem tamen
discrete sic cum dicimus quod a et b sunt idem sor
quia unum est dicere a est idem sor hoc est idem sor
et non intelligo quod a et b sunt plura quorum quilibet
est unum idem sorti quia hoc est impossibile ut dicetur
secundum quod hoc nomen a et b sunt duo nomina quorum
quilibet dicitur idem sorti ita quod hoc pertinet idem sor vere
pertinet de utroque. Et ideo nomen et hoc significat vel designat
illa propositio hoc et a sunt idem sorti. Et ideo non
videtur quod non sequitur a et b sunt a et b sunt aqua
quia si imponatur ista duo tamen ad significandum aquam
non singularem tamen unum et dicit quod a et b sunt tamen
non sunt aqua sed unum et ideo iste tres sunt qui
est pluralis numero potest plura nomina pro eodem
supposita non tamen plures res significantes. Alia ergo
est quod ista vera est quecumque definiuntur dicuntur definiuntur
eadem eadem tamen discrete ista dicuntur sibi invicem
eadem eadem additum sermonem quod si debetur nomen
duorum predicetur hoc nomen idem cum additione tamen
discrete et ita nomina vere dicuntur de se invicem
ut si a est sor idem et hoc sit idem sor ergo quod hoc
sit idem quod a et ita quod est quia impossibile est aliquid
unum et idem esse et non esse aliud quam hoc
et existit sequitur alia ergo et est universalis scilicet quod syllogismus
expositorius est bonus ante inquam figura
quia idem vere dicitur sor est a et sor est hoc sed
dicitur sor est idem a et sor est idem hoc vel sed
a est idem sor et hoc est idem sorti ergo ex consequenti
quod hoc sit a sed abiecta quod dicitur excipitur
dicitur et tamen est quia in definitis eadem ~~res~~ res
simpliciter est una res et alia res scilicet bona pars et alia pars

sed aristoteles et sui sequaces crediderunt aliter esse
impossibile quod eadem res esset plures res diversum
loquendo ita quod esset quelibet illarum sed hoc est verum quod hoc
est omnino impossibile decretalis ideo crediderunt syllogismum ex
positorium in omnibus terminis esse bonum quod non est verum
saltem sub forma subiecta ut in pluribus formis
Ad rationes ad primam dicendum est quod si aliquid suppositum
significetur in maiori et in minori quod non est idem medium vari
atum et non est bonus syllogismus expositorius. Ad
aliam quando tu dicis significando eundem hominem quod
iste homo vel asinus est homo dico quod ista propositio est duplex
quia vel ista intelligenda est in isto sensu scilicet
qui est homo vel asinus est homo et tunc syllogismus est bonus
et tunc sequitur quod asinus esset homo sed hoc esset manifeste
falsum scilicet qui est homo vel asinus est asinus eundem
demonstrando. Sic potest responderi quod quelibet illarum propositionum
sit disiunctiva sic dicendo quod iste homo vel asinus est homo
si ponatur una disiunctiva sensus est quod iste homo est homo
vel asinus est homo et hoc esset iste homo vel asinus
vel asinus est asinus et tunc ambe premisse essent
vere sed tunc non est syllogismus expositorius quia ibi
ponuntur quedam propositiones indefinite cum propositionibus
singularibus et iste impediunt formam syllogismi expositorii.
Ad aliam dico quod sor videt equum et sor videt
asinum est bonus syllogismus sed debet inferri videns
asinum est videns equum et non asinus est equus
quia hoc totum videns asinum est pretium boris.
Ad aliam dicendum est quod syllogismi communiter et formaliter
sicut solent fieri non tenent in terminis divinis
propter eam prius dictam. Ad aliam dico quod solum
syllogismi de terminis communibus sunt qui tenent predicta
de omni et predicta de nullo. Sed alia ratio utrum syllogismus ex

Utrum alogiam ex

positorii necessarii teneant formam et arguitur quod non
quia vel exigunt quod premisse essent simul vere
vel sufficeret quod essent successive vere sicut suc
cessive proponuntur hoc patet ex sufficientia sed neutrum
istorum potest dici probo quod non oportet esse premi
ssas simul veras hoc est impossibile non potest esse simul ab
eodem homine plate ideo non potest esse simul vere. De
tunc declaratur alia pars quod non sufficit eas successive
esse veras sicut successive proponuntur quia tunc esset
syllogismus talis sor non movetur sor est ergo creatus non
movetur constat enim quod premisse sunt successive vere
posito casu possibili scilicet quod dum prima proponebatur quod tunc in
cipiebat creare et tunc secunda erat falsa et impossibilis
ideo syllogismus talis non valebat quantum ab omnibus
concedetur. Sed iste syllogismus expositorius necessarius sor non
est animal sor non est asinus ergo asinus non est animal constat
enim quod iste syllogismus non valet quia premisse sunt vere
tempore possibili et conclusio est falsa. Sed in omnibus invenitur

instantia maxima quia signata persona patris est
syllogismus expositorius iste pater non est filius iste pater
est deus ergo deus non est filius et tamen syllogismus non
valet quia ex fide patet sunt vere et ergo falsa. Sed dicitur
que ergo concluditur per istum syllogismum sor est animal et sor
est non animal ergo iste pater sunt vere et tamen videtur quod tu
non posses concludere conclusionem veram quia si tu concludis
ergo non animal ergo animal vel etiam ergo homo non est animal constat
quod totum est falsum et si velles concludere aliquam scilicet homo
est animal ergo non sequitur in forma quia in eadem
dispositione accipiendo premissas veras et conclusionem falsam
ergo patet quod iste syllogismus licet sit expositorius tamen
non valet. Contra arguitur per aristotelem in isto libro qui approbando
multos syllogismos utitur syllogismo expositorio non autem
solum quod sed etiam necessario tamquam utrumque existente bono
Nota quod syllogismus expositorius per istam regulam
que sibi invicem sunt eadem a quo unum corpus est
diversum ab eodem reliquum est diversum ut si
marcus idem est quod tullius a quocumque marcus
differt ab eodem et tullius et ita regula sed regula
aliquis debet sane intelligi quia impossibile est quod aliqua
sunt sibi invicem eadem quin illa non sunt plura
et diversa ab invicem et si sunt plura et diversa
ab invicem tunc non sunt sibi invicem eadem
et ideo regula si volumus loqui debitum sermonis debet
sic glossari et exponi quod si duo nomina dicuntur
sibi invicem eadem cuicumque illarum nominum dicitur reli
quum diversum eidem dicitur esse diversum. Unde est
notandum quod aliqua nomina dicuntur sibi in
vicem eadem et non dico sunt sibi invicem
eadem sed sibi invicem eadem hoc est dictum quod
utrumque illorum nominum hoc pretium idem cum addicione
reliqui nominis dicitur sic enim ista nomina
animal homo dicuntur sibi invicem eadem quia vere di
cimus animal est idem homini et homo est idem animali et huiusmodi
ydemptitas designatur propositiones aliquas
unde si dico quod homo est animal designo quod homo est
idem animali in hoc ergo sensu dicta regula est vera
ex hoc est concludendum quod syllogismus aliquis negativus ex
positorius esse bonus cum teneat per istam
regulam veram dictam ut videatur qualiter iste
syllogismus debeat fieri oportet scire quod tres sunt figure
ideo pono aliquas conclusiones primo dico quod in prima
figura non valet syllogismus expositorius si hoc sit necessarium
ex hoc sor est animal asinus non est sor ergo asinus non
est animal quia premisse sunt vere et ergo falsa causa huius
est quia maior propositio sor ponebatur idem esse
animali non tamen animal et in conclusione tu concedis asinum
non solum ab isto animali sed ab omni animali esse diversum
quia dicendo sic asinus non est animal iste terminus
stat confuse distributive. Dicendo ergo non istam
regulam quod extra distributo sequitur ipse non
distributus sequitur non bene omnis homo est animal ergo homo
est sed numquam extra non distributo sequitur

distributus et ideo predictus syllogismus non valet quia aliter
in maiori propositione sumebatur sine distributione in
quo non distribuebatur quod ita non est verum
tamen ad primam figuram sed bene quo ad 2am = tamen
sciendum quod predictus syllogismus exhibitus necessarium bene valet
ad conclusionem inducendam in prima figura exemplum sor est
animal et asinus non est sor ergo bene sequitur ergo animal non est
asinus quia in quo non distribuitur quod non est distributum
in premissis. 2a quod in 2a figura valet syllogismus
expositorius negativus propter istam rationem datam sed
tamen non valet syllogismus expositorius negativus in
2a figura nisi aliter extremitas distribuatur exemplum
homo est sor ergo non est sor non sequitur ergo
non est homo quia utrobique premisse sunt vere et ideo
et hoc est ideo quia aliter extremitas distribuitur in quo
que non distribuebatur in premissis sed bonus
esset syllogismus dicendo sic nullus homo est sor quidam
rationale non est sor ergo quidam rationale non est homo
si enim ideo est falsa hoc est propter falsitatem aliorum =
alia ratio est quod in 3a figura non valet syllogismus ex
positorius negativus si bene sit necessaria exemplum
sor est animal sor non est asinus ergo asinus non est animal
ita syllogismus non valet quia aliter extremitas distribuitur
in quo in premissis autem non distribuebatur et
sed si bene sit necessaria et aliter aliqua est bonus syllogismus
expositorius negativus ad conclusionem inducendam ergo
ut sor est animal sor non est asinus bene sequitur
concludendo inducendo ergo animal non est asinus et ideo
dicebatur de prima figura quod dicitur hic concedi de 3a figura
sed si aliter esset necessaria et bene aliqua bene valet
syllogismus in 3a figura ad conclusionem dicendam ut sor non
est asinus sor est animal ergo animal non est asinus = ultimo
dico quod sicut dicebatur de aliis syllogismis expositorio
rum necessarium in tam formam in quam ut in
pluribus sunt non valent in tantum divinis
propter hoc quod utrique eorum plurium rerum sibi invicem
diversarum est unum et eadem rei simplici eadem
sed hoc crediderunt philosophi naturales esse impossibile
ymo crediderunt syllogismos expositorios in
omnibus terminis esse bonos et verum est quod sunt in omnibus
terminis boni exceptis terminis divinis quia in creaturis
impossibile est quod unum et eadem rei sit eadem
diversarum. Istis visis videntur ad rationes ad
primam concedo quod in syllogismo voluntarie non sunt sed
quia sed non sunt tamen dicere sed capi ac si pro eo
dem tempore proferantur et premisse in syllogismo que fie
bant non sunt concedende unde si dico sic sor
non movetur sor est ergo currens non movetur syllogismus
non valet nisi intelligendo quando et quomodo ac si in eo
dem tempore proferantur cum vere et bonus syllogismus
et aliter in eodem si aliter erat vera sor non movetur
sor est plus sor et sic dicitur et una
conclusio non ista impossibilis que est composita
ex illis premissis et ergo sunt impossibiles =
ad aliam concedo quod syllogismus qui sunt formatus

non sunt bonus quia bene sunt necessaria in 3a figura
= ad aliam que sunt determinis divinis dicendum
est in quo = ad ultimam dico quod ista syllogismus valet
aliquando quia ambe premisse erant [illegible] ita
est aliqua sor est non omnis homo quia ista non
addit pro et colla manet affirmata et ideo
dicitur infra ergo aliqua sit ita non omnis homo est animal
possibile quod non sit simul in finitas et non negatas
et ad istum sensum non omnis homo est animal tamen
sed aliquid quod est non omnis homo est animal sic enim sumebatur
in premissa quia ista sor est non omnis homo vel ista
sor est aliquid quod non est omnis homo et propter hoc est alia
utrum conversio sit possibilis et aliter quod non quia

Utrum conversio sit possibilis

oportet sic de subiecto predicato et ex quo quod est impossibile
quia dicit aristoteles in primo quod sed dicitur est aut
plus ratio non potest. Item illud est impossibile ex
tres sunt impossibiles quia totum non potest esse sine
suis partibus sed multe sunt conversiones cuius
partes sunt impossibiles scilicet convertens et conversa ut
hec est vera conversio omnis homo est asinus ergo quidam
asinus est homo et constat quod huiusmodi conversionis tam
convertens quam conversa sunt impossibiles ergo ipsa con
versio est impossibilis. Item si esset conversio possibilis oportet
ex una propositione sequi aliam scilicet ex conversa convertentem
tamen sed hoc est impossibile quia dicitur in primo huius
quod ex una non sequitur sed non ex tertio uno nec ex propositione
una. Item si conversio esset possibilis utique esset simpliciter
vel per accidens vel per propositionem sed non simpliciter
quia omnis conversio est composita ex conversa et convertente
nec per accidens quia omnis conversio debet esse bona
et necessaria et omne necessarium est per se ut patet primo posteriorum
= nec per propositionem quia ista non est per se ymo istam
non potest aliquis quia tamen posuisset si fuisset
bona. Contra aliter per aristotelem et alios logicos = quia
que premittenda sunt quedam communia = primo
non quod conversio dicitur multiplex. Unus non attribuitur
rebus que non sunt propositiones nec omnes nec
sunt termini signi nec solum dicitur convertere de uno
tropico ad alium tropicum et hoc convertitur de bono ad
malum et multis aliis modis de quibus non est
in hoc libro ad propositum. 2o accipitur conversio in terminis
signatis unde termini dicuntur ad invicem convertibiles
et hoc cum per quibuscumque unus supponit alter supponit
per eadem et ex quo ut ista terminus homo et rationale = et alia
est alio modo speciali conversio attribuitur terminis relativis ut
dicitur est quod relativa dicuntur ad convertentiam et hoc non
aliud est quam utrumque dici relative ad aliud = 3o
conversio attribuitur syllogismis et constituit una potestate syllogismorum
in 2o quibus determinabitur de syllogismis conversionis quibus
conversione convertuntur. 4o modo conversio accipitur in propositionibus
et ita est dupliciter quia una vocatur conversio in totam qualitatem
que est apparata propositionibus de contingenti ad utrumque
de qua precedenti determinabitur in hoc libro = alia vero conversio

quia

Contra

non conversio est multiplex

2o

3o

4o

solute sunt rationes iste cum propositiones nullum quia
nullum est homo nullum mortuum est homo capiunt tamen
ampliationes ad preteritum vel futurum ideo de eis nichil
dicetur ut = Ad aliam dico quod ista nullus homo est
omnis homo fuit quasi in quocumque sed ista nullus homo est
nullum animal quantum ad tamen quod nullus est nullum animal est
homo sed ista que arguebat de fuit deus est
in quo et de ista nullus homo est mulier = Ad aliam
dico quod non est simile de illa anima et de illa
nulla nec quantum formaliter distribuitur tamen sunt
quod preter et nulla anima non distribuitur preter sed quod
si distribuatur preter sic sic quantum omnis anima sed nullus
nec sed utrum omnis preter anima possit quia simpliciter

Utrum omnis particularis

et dicitur quod non quia ista propositio quidam b est omne a
quantum ad tamen omne a est quidam b et tamen sed non est quod
sunt ymo particularis quia unum quantitas = Sed
posito quod sola mulier erat hic est vera quidam erat
est homo et tamen quantum erat falsa sed ista quidam homo
est = Sed omnis anima non quantum simpliciter ut non preter
anima quantum simpliciter quia omnis potest et perfectior est
preter ideo videtur quod magis posset inferre sibi simile
= Sed preter nec non quantum quod non preter nec
quantum ideo esse non simpliciter et pertinaciam propositio
sed non est ea affirmationis ita nec est ea necessaria
= Sed simpliciter non quantum simpliciter ut ista sor est homo quia
unum quantitas quod non preter anima quantum simpliciter
quantum patet primo simpliciter secundo patet quod sic dicitur quod
idem est in dictum de simplicibus et in definitis et particularibus
et ite rationes petunt tamen diversitatem quantum
magis quantum quantum ista = Sed expuntur particularibus ut
sed ut dicitur in tertio primo quod adhuc minus videtur
quod ex una preter ad sequatur omnis ars determinate
= Notandum est ut dictum fuit in alia questione quod hic
solum intendimus de particularibus quibus illis que sunt divinae
et de preteritis et determinatis rationibus et ubi non est preter am
pliatum suppositionis sibi ad preteritum vel futurum = Ante
pono aliquas questiones prima est quod preter anima de preterito
distributo quantum in aliam anima ut quidam b est omne
a quod omne a est b sed si dicitur quidam animal est omnis
fenix quod omnis fenix est animal vel quidam planeta
est omnis luna quod omnis luna est planeta et tamen
est quia propositio anima dicitur designat ydemptitatem
tamen sibi et preteriti quantum ad ea pro quibus supponit
Si enim dico quod homo est animal designo quod homo est
idem animal non quod si preter sit distributum desi
gnatur quod sibi pro aliquo eius supposito ydemti
ficetur preterito pro eius supposito ideo quantum quod est
preter pro eius supposito ydemtificetur pro isto
eius supposito / Unde est tamen quod dicta est inter
quia diverse opiniones sunt de hoc quia aliqui ponunt
quod si in preterito ponatur tamen distributus quod cum
signo tali ut b est omne a preter non est vere

tamen quantum et signum est dispositio preteriti et tamen est verum
illud quod dixi = Alii autem ponunt quod in ea propositio
preter est totum quod positum exceptio quam tamen signo
ita quod in hac propositione b est omne preter est hoc
totum omne a et tamen non est propositio quantum
istius quod dicebatur hoc esset bona quantum quia
non fiet de preterito sibi quia si dico sic b est
omne a ibi hoc totum omne a est preter et quantum
tamen sic omne a est b ibi solum a est sibi et hoc
in utraque opinione quod sit dictum = 2a quod
quod preter anima de preterito non distributo quantum
in simplicibus ut ab homo est sor quod sor est homo quia
si ab homo est idem sorti quod sor sit idem
illi homini et eadem preter anima sic quantum
affirmativa ut quidam animal est hic homo quod omne
quod est hic homo est homo sed tamen ista questione est
dubitatio in terminis divinis sed in aliis terminis non
est dubitatio = 3a quod quod ista preter anima de
preterito quantum non distributo sic quantum in aliam
affirmativam saltem quod forte quod statim patet per
instantiam quia non sequitur quidam homo est animal quod
omne animal est homo cum dicitur sit bonum et quod sic
et ea est quia ad tamen non distributum non sequitur
tamen distributus ut homo quod omnis homo = Alia quod
est quod omnis preter anima sic quantum simpliciter in aliam
preter affirmativam ut quidam b est a quod quidam
a est b quod per syllogismum expositorium quia si quidam
b est a sequitur illud b quod est a et sic c et a
sic c est b et hoc idem c est a ita a est b et sic
quidam a est b et ea quantum questionis est quia propositio
anima sequitur ydemptitatem non si hoc est idem illius
quod ergo illud sit idem hic = Et notandum
est quod dicitur sic modificationes et abstractiones
sed dicebatur in alia questione ut totum est partes
quod partes sunt totum quidam homo est animal quod quidam
animal est homo sed quidam erat est homo posito
quod sola mulier erat nullo dicitur quod qui
dam homo est erat quia hic homo restringitur ad
masculinum genus quod ante sumebatur sine restrictione
sed dicitur quidam erat est homo quod homo
est erat = Etiam dicitur sub quadam distinctione
quod quidam vel quedam homo est erat et fiat
explicatio colle si implicata sunt tamen
locutio propter appositionem istorum terminorum qui quantum
quod in casibus opportunis sed dicebatur in alia
questione et per hoc solute sunt rationes prima et 2a =
Ad aliam que arguit quod ubi anima non quantum
simpliciter quod si non fuit preter distributum quia
in effectus ex eo quod ex non distributo non sequitur
distributum = Ad aliam quod quod preter nec non quantum
simpliciter propter eandem causam quia sibi non
est distributum et quantum in quantum fiet preter et de
stribuitur et non est quia bona de non distribu
to ad distributum ideo non est simile de nec
anima = Ad aliam quod quod simpliciter non quantum
simpliciter et dico quod non est ratio quod de particularibus
simplicibus et in definitis sit sit idem iudicium

15

[illegible] ... [illegible]

Utrum propositiones de preterito

utrum propositiones de preterito vel futuro convertantur
sicut illis de presenti, et arguitur quod sic quia sicut presens
ad presens ita preteritum ad preteritum et futurum ad
futurum, ergo etc. Sed si non sic convertentur sequitur quod
syllogismi de preterito et futuro in 2a figura vel in 3a
non possent perfici per reductionem ad primam
quod videtur inconveniens et patet quia quia multi modi
indigent reduci per dictas conversiones, sed
aliis simpliciter et ergo forme posite istas reales
conversiones non debent simpliciter teneri in omni
materia. Ergo in verbis de preterito et futuro sicut de
presenti, contra arguitur quia ista est vera nullus puer fuit
senex et tamen convertendo simpliciter convertens esset
falsa, scilicet nullus senex fuit puer, et similiter obiicitur
de preterito aliqua quia hec est vera aliquis senex fuit
puer et tamen convertens esset falsa, scilicet aliquis puer fuit
senex, sed hec est vera aliquis homo est mortuus vel
ista aliquis homo est generandus, immo multi homines
mortui sunt et multi generabuntur et tamen convertentes
essent falsa, scilicet aliquis mortuus est homo
vel aliquis generandus est homo. Ergo iste conversiones
non sunt bone et ita est quare non sunt bone
et non videtur esse nisi propter preteritum et futurum, scilicet quod
ille tamen mortuus est preteritus tempus et ille tamen
generandus est futurus tempus. Ergo non sunt convertentes
iste de preterito sicut iste de presenti. Respondeo notandum est
quod propositio de preterito vel futuro dicitur talis propositio verbum
quod est copula ut homo erat homo erit albus homo
fuit albus et cetera et ille sunt simpliciter de
preterito sed propositio de preterito vel futuro dicitur
talis secundum quod quia si verbum non preteriti tempus vel fu-
turi sed presentis ut homo est mortuus homo est gene-
randus et ad presens solum de istis dicemus que
simpliciter sunt de preterito vel futuro, scilicet ratione
verbi ita quod in eis subiectum et preteritum sunt nomina sine
sine significatione sine tempore. Deinde notandum est quod
aliis primo elementorum docet distinguere istas
de preterito vel futuro ut laborans sanabatur
sensus istius est qui est laborans sanabatur
ita quod subiectum accipitur supponere uno modo propositionibus
alio modo pro illis de tempore verbi. Ad videndum ma-
gis causam huius ut convertitur dicitur in logica
quod preteritum appellat suam formam et hoc in ordine
ad verbum quod est copula vel preteritum supponit solum pro
presenti verbi gratia si heri non vidi nisi sor qui est
non erat albus sed fuit niger et non est albus
non est verum dicere ego heri vidi album licet sit
verum dicere ego heri vidi illum qui est albus
vel etiam licet sit verum dicere album ego heri vidi

quia sic convertitur non restringitur ad formam
verbi propter quod supponat propositionibus sed verbum
ampliatur tamen quod ad tempus verbi ideo hec dicitur
album ego heri vidi vel cum sensus est id
quod est iam album ego heri vidi alius sensus est
illud quod fuit album ego heri vidi. Et sic dicitur
ad unam dubitationem utrum talis propositio que habet duos
sensus vel unicum sensum et plures causas veritatis
cum que sensum debeat reddere illa pars vel
alia. Dicendum est quod talis propositio est distinguenda
tamen multiplex quia in uno sensu cum valet
sicut illud quod est album vidi vel illud quod est la-
borans sanabatur alius sensus est illud quod
fuit laborans sanabatur et cum hec illa propositio
laborans sanabatur est sic convertenda illud
quod sanabatur est vel ad quod sanabatur est vel fuit
laborans sic illa senex fuit puer convertitur
sic qui fuit puer est vel fuit senex et ratio
ista non [illegible] convertitur sicut [illegible]
[illegible] et [illegible] aliquam
et [illegible] aliquam [illegible] sed si dicatur
quod ista propositio habeat unum sensum et plures causas
veritatis tamen ipsa non est distinguenda sed simpliciter
est negandum vel simpliciter concedendum et tamen [illegible]
[illegible] de disiuncto [illegible] sed [illegible] quidam
puer fuit senex [illegible] de disiuncto [illegible]
quidam qui est vel fuit puer fuit senex.
et hec est simpliciter concedenda et hec unica conversione con-
vertitur in istam quidam qui fuit senex est vel
fuit puer et sic non de aliis. Et sic [illegible]
quid sit dicendum de ista propositione scilicet quod talis propositio
sit multiplex quamvis habeat plures causas veritatis
Ad hoc videtur esse dicendum quod omnes voces si-
gnificant ad placitum et est dicendum de [illegible] exi-
gentiam mentalem quas respiciunt. Ergo si
dicta propositio respiciat tibi mentalem de subiecto
disiuncto tamen ipsa est tibi multiplex et non
distinguenda sicut nec ista de subiecto disiunc-
to est distinguenda sed si respiciat tibi [illegible]
dictas in [illegible] ita quod nec per modum capula-
tionis nec per modum disiunctionis tamen est [illegible]
ta et distinguenda et non semper est [illegible]
exigentiam mentalem. Cum ergo quod [illegible]
[illegible] in una [illegible]
[illegible] simpliciter [illegible] in una [illegible]
et talia [illegible] signa. Exemplum [illegible]
illa ergo quod predicte propositiones de preterito et futuro
[illegible] unicum sensum et plures causas
veritatis ita quod [illegible] propositionibus de subiecto
disiuncto unica conversione sunt convertende
Exemplum sicut album fuit nigrum quod fuit album
est vel fuit nigrum ergo fuit mulier quod
fuit mulier est vel fuit ergo [illegible]
autem habet duos sensus tamen non sunt convertende

vnica quaestione sed quaelibet seorsum. His visis
rationes huic inde sunt solute quia non sunt
posite simpliciter sed oportet observare praedicta tamen sunt con-
tinuae quantum ad hoc quod utrobique verbis nominum et pro-
prium continuae simpliciter et proprie verbis aut so-
lum per accidens et proprie nominum utrobique non continuae
et patet quod secundum utrum verbo existente praeteritis temporis praeteritum

Utrum verbo existente

posset ampliare subiectum ad supponendum praeteritis
vel futuris et arguitur primo quod non quia si esset possibilis
talis ampliatio sequeretur quod xpus modus primae figurae
non valeret sed formae non quod est contra Aristotelem sed
probo quoniam quia instaret in illis terminis nullum
mortuum est vivum quidam homo est mortuus ergo
quidam homo non est vivus patet quod quod est falsa quia omnis
homo est vivus non enim amplius est homo si sit mor-
tuus et tamen sic esset verum quia [illegible] abominabilis
[illegible] et [illegible] est verum secundum ampliationem subiecti ad
praeterita quia quidam qui erat homo est mortuus et
[illegible] non valent [illegible] quod primus modus primae
figurae non valet quod est inconveniens et probatur quia in-
stare in illis terminis nullum mortuum est vivum omnis
equus est vivus ergo nullus equus est mortuus patet
quod praemisse sunt verae et conclusio falsa si subiectum per adversarium
non solum supponit praeteritis sed etiam praeteritis et similiter
arguitur de tempore futuro quia nullum generandum est
animal omnis equus est animal ergo nullus equus est genera-
ndus praemisse sunt verae et conclusio falsa si suppositio subiecti
ampliaretur ad futura. Item subiectum quamvis
sit praeteriti temporis vel futuri non tamen ampliat
suppositionem praeteriti ergo non sunt concedendae sed antecedens patet
quia nullus concedit istam quidam mortuum est homo
et tamen concedenda esset si praeteritum esset ampliatum
ad praeterita. Item nomen significat sine tempore ita quod nullum
tempus sibi determinat de suo modo significandi ideo videtur
quod indifferenter debeat supponere tam praeteritis
et futuris quam praesenti sic ergo nunquam ami-
plicatur eius suppositio quamvis ponatur supponere praeteri-
tis et futuris. Contra arguitur per dictas inter dictas propo-
nes aliquis homo est albus aliquis homo est mor-
tuus vel etiam aliquis homo est generandus quia
si nullus homo qui nunc est esset albus ista re-
putaretur falsa quidam homo est albus licet ante
fuerint multi homines albi et praeterea multi erunt
albi et quamvis nullus homo qui nunc est sit mor-
tuus aut generandus tamen istae concedunt multi
homines sunt mortui multi homines sunt gene-
randi videtur enim quod omnes communiter concedant tales
tales propositiones adam est mortuus antichristus
est generandus et non concederent nisi suppositio subiecti

ampliaretur ad praeterita et futura quia nullus qui
est est mortuus et nullus qui est generandus
ergo quod est verum. Secundum est quod aliqui propter rationes
quae fiebant negaverunt tales ampliationes
nes dicentes quod verbum praeteriti vel futuri temporis
potest ampliare suppositionem subiecti ad praeterita vel ad
futura tamen si verbum sit praesentis temporis praeteritum non habet
potestatem ampliandi subiectum ut arguebatur quia
aliter multi modi syllogistici quos Aristoteles reputat
formales non valerent sed formae quia non te-
nerent in omnibus terminis et ideo aliqui negave-
runt tales propositiones aliquis homo est mortuus aliquis
homo est generandus et ideo tamen concedi eximio [illegible]
[illegible] et ex fide quia Christus mortuus est passus
et sepultus ipsi concesserunt tales propositiones homo
mortuus est equus Iohannis est mortuus est.
Sed ipsi dicunt quod hoc totum mortuus est sit una
dictio et est verbum praeteriti temporis et tamen habet potestatem
ampliandi suppositionem subiecti sed videtur quod melius
est concedere dictam ampliationem subiecti praeteritum licet
verbum sit praesentis temporis quia sicut communiter omnes
concedunt quod aliqui homines sunt mortui et quod
qui homines sunt generandi et non est dicendum quod hoc
totum generandi sunt sit praeteritum vel verbum quia talia
verba non ponunt generationem. Item concedimus quod anti-
christus est futurus et praedicatur contra fidem nostram et
tamen tu non dicis quod hoc totum venturus est sit unum
praeteritum vel verbum. Item omnes morales in ydio-
matibus suis loquuntur dicendo antichristus meus
est mortuus talis homo est interfectus et raro dicunt
viz mortuus est vel interfectus est. Item ista
communiter concedunt multa quae non sunt generabilia sunt
et hoc est ibi ampliatio subiecti praeteriti quamvis non po-
sset dici quod hoc totum generabilia sunt sit unum verbum
Item ista concedunt communiter multa sunt futura
quae tamen non dum sunt et hoc non contingit nisi
in isto termino multa ampliatur praeteritum termino futura.
Item si modo nulla essent rosae tamen ista concedunt rosae sunt
intelligibiles quod non esset verum nisi subiectum supponeret
pro aliis quam praesentibus. Unde arguitur quod aliter supponat
in illa propositione rosa est intelligibilis et aliter in ista
homo est in hoc mundo quia si modo nulla sit rosa
ista nunc rosa est in hoc mundo et ista concedunt rosa est
intelligibilis quod non posset esse nisi in isto termino rosa
pro aliquibus suppositionibus in una propositione pro quibus non
supponit in alia quod non conveniret sibi nisi per ampliationem
subiecti praeteriti. Ergo concedamus ampliationem dictorum
esse possibilem et solvamus rationes. Ad primam et secundam
concedo quod isti modi ferio et cesare et multi alii modi
non sunt simpliciter formales subiecto modo loquendi
b est a vel b non est a sed sunt formales in suppositione

et etiam quod propositiones non sunt in terminis amplia-
tis vel etiam potest dici quod sunt formales ex suppo-
sitione quod talis propositio b est a sumatur in tali sensu quod est b est a
et sic b non est a in hoc sensu quod est b non est a et sic
non de aliis sive particularibus sive universalibus quia
sic valent ferio et cesare et alii modi ut dicitur in
arte tertio quod procedit nullum mortuum est vivum
quia nullum quod est mortuum est vivum sed non dicit
sensu nego istam quidam homo est mortuus quia
falsa quidam qui est homo est mortuus / sic in ce-
sare concedo quod nullum mortuum est vivum et quod omnis equus
est vivus vel etiam concedo quod nullum mortuum est al-
et quod omnis equus est al quia si resolves eas ad
que essent vere et tunc ad sensum dicitur concedo quod
si nullus equus est mortuus tamen bene verum est quod
ad alium sensum si prout subiectum propter ampliationem
stat propter dictum quod non est tamen dicendum est quod
non sunt simpliciter universales et formales quia non
tenent in partibus ampliatis vel restringendo ad
sensum predictum vel si tenerent vel oportet quod quecumque
tamen esset ampliatus in una esset ampliatus et
in alia. Ad aliam concedo quod subiectum non habet pro-
tem ampliandi pro tempore immo pro tempore sequitur formam
verbi ita quod restringitur ad suppositum pro tempore
unde si dico sortes erit cras albus propositio non erit
in ratione albedinis que erit cras et si non erit
cras albedo in sorte propositio esset falsa licet ut
sortes sit albus ideo subiectum non potest ampliare pro tem-
pore sed subiectum non sic restringitur per verbum unde licet verbum
sit futurum tamen subiectum bene supponit propositionibus
unde si sortes ut est albus hoc est vel sortes albus erit
cras licet cras non erit albus et si tu queras
causam quare verbum magis restringit ad se pro tem-
pore quam subiectum forte posset videri quod hoc est ideo quia
pro tempore sequitur verbum et verbum potest magis operari super illud
quod sequitur sed etiam nec non operatur super illud quod
precedit. Ad aliam concedo quod suppositio naturalis est amplia-
tiva et etiam ampliatissima et non potest vel amplia-
re tamen in proposito vocamus ampliationem que est vel
tempus verbi non quod sit vel suppositionem naturalem et patet quod

Utrum propositiones

utrum propositiones de subiectis seu partibus ampliatis con-
tinentur sic vel de esse propositionibus que non sunt de
partibus ampliatis arguitur quod sic quia ars determinans
de conversionibus dat regulas generales de omnibus
propositionibus de esse vel de conversionibus omnium propositio-
num de esse non excipiendo istas igitur dicte regule
debent convenire illis sicut aliis. Et si non con-
tineantur sed alie sequitur quod syllogismi perfecti forti ex hiis

hoc tamen ampliatis non possunt perfici quod
videtur in consequens patet tamen quia quia syllogismi non possunt
aliter perfici nisi per conversiones igitur etc. Contra arguitur
non sequitur nullum generandum est homo ergo nullus homo
est generandus quia prima est vera et secunda falsa
si sic non sequitur nullum mortuum est homo igitur nullus
homo est mortuus vel nullum possibile generari est homo
ergo nullus homo est possibilis generari sic tamen non
sequitur aliquis homo est mortuus ergo aliquod mortuum
est homo vel etiam rosa est intelligibilis ergo intelligibile
est rosa quia si nulla rosa esset tunc prima
esset vera et secunda falsa. Notandum est quod preter
ampliationem inveniuntur plurimis modis
unus quia sunt particularia preteriti temporis vel fu-
turi tamen non possunt ampliare subiectum ad suppo-
nendum non solum propositionibus sed etiam propositionibus sicut
sunt ista preter mortuum generandum futurum
venturum et cetera. Alia sunt preter ampliationem
que licet non consignificent tempus tamen significant
possibilitatem respicientem tempus futurum ut possibile
generari possibile fieri vel etiam generabilis et sunt
talia preter que ampliant subiectum ad suppo-
nendum non solum propositionibus que sunt sed etiam propositionibus que
possunt esse in futuro sicut facere hoc verbum potest
unde sicut hoc concedo aliquis homo potest generari ita
hoc concedo aliquis homo est generabilis. Alia etiam
sunt preter que propter naturam verborum a quibus de-
scendunt sunt ampliativa. Unde etiam hoc est
notandum quod quedam verba quantumcumque sint
presentis tamen sunt ampliativa suppositionis aliorum
tempora ad omne tempus presentis preteriti et futuri
ut intelligo conquesco scio et cetera. Et
etiam quia est quia res potest intelligi sine
aliqua differentia tamen sic abstractive ab omni loco
et tempore et tamen sic intelligitur indifferenter res
tam presentes quam preterite et quam future nisi
hoc conceptum quem a quo sumitur ita tamen
homo nos indifferenter intelligimus omnes homines
presentes preteritos et futuros quia ista que
naturam transeundi super rem ita bene preteri-
tam et futuram sed presentem ideo habent naturam
ampliandi ad actum in quem transeunt ad
suppositum preteritis et futuris sed propositionibus
et non est ita de aliis verbis quorum actus
indiget transire super rem presentem ut co-
medere percutere et ideo non sequitur intelligo ro-
sam igitur rosa est sed sequitur comedo panem

1ª pars E sicut dā dicta sunt de
additis a decimo ita dbā possima ad
finē q sibi suppit sicut cū dicto pane
quē 1ª pars E = Bz si dicto rosa unc²
no se g° rosa E sicut 1ª dā hoz
sunt pitis q̄s ampliant tam adpri
tū quam adfinē sic de pta quecūq
corp̄ p̄tapiā nō nota debitis vis de
secundū ē no se rosa E mystillis
g° rosa E = exq̄bz corne de cū quā
E bona gra semp dē z° adiacentē
adē 2m adiacens quia deficit p̄tis
ampliatis = hyis visis ddm E dicēdo
nibus ꝑdam explicē E p̄tis ampliatis
E pono primā gōz q si p̄tis no sit am
pliatiū q̄tūmis sit finis ampliatiū ꝑdcs
ad̄ gūtau² sid finis ampliatis ad q̄
se² mortuū E ego 1ª ego E mortuus
sit mystillis E rosa 1ª rosa E mystillis
E ad q̄ē E quia ad̄ amicꝰ amplo se²
magꝭ amplū = se abusiōi adsignis
affirmatiē no sic E suppono quia ex
quo p̄tis no dat ampliatiū hyp̄a
ipius stabit solū ꝓpositionibus ꝓcedentibus
stabit mystillis ꝓpositionibus p̄cedentibus sic
E magꝭ amplia² tqūtē quia mystillis
E se no impedit gūtū = 2ª g° E ass
p̄tis ne pius no fuit ampliatiū ref am
pliatiū E finis ampliatiū E nemo no gi
tur² sid no ampliatis quia no sequit
nullus mortuus E ego g° nullus ego E mor
tuus E ad q̄ē E quia possibile E quod
amicꝰ amplo ad magꝭ amplū nemo quod
E alicui fidei ad signum nemo E ē no ex
quia quia q² no se² nullus ego E g° nullus
ad E E no tres nemo debent gūti tres
q̄ p̄tis pone ꝓpositio quod no E ampli
ati teneat hypōtice respōdē q ad no se
ampliatiū E respōg² sic nullus mortuus est
ego g° nullus ego qui E est mortuus = sed
si p̄tis fuit ampliatiū E no finis ad E est
g° posita q̄ nemo gūtur² sid no am
pliatis nū by se² nullus ego E mortuus
g° nullus mortuus E ego ad E ad E quia pos
magꝭ amplo admicꝰ amplū q̄ hyp̄a
by ego ampliabat E no hyp̄a quia nemo
E dissimile quia E bona magꝭ amplo
ad micꝰ amplū ne nemo ad E g° nullus ego E

Alia g° E vbi dco no p̄tis est amplia
tiū q̄ no gūtur² sid finis ampliatis
quia no se² aliqs ego E gradus 1ª ad
gradū E ego E ad E quia pos amagis
amplo admicꝰ amplū E no vz quia ne
cessario si tu magꝭ amplius sit discretus
no cū se² ad E g° ego E no si ecce deum
gūti oz abstinari sid dens E q sid finis am
pliatiū E hypōa q̄ta hypōtice amplie²
E ypothice fiat istam ampliationē ydem
esse vt q aliqs ego E mortuus quantū
ad suppit mystillis ꝓpositionibus E p̄cedit dicē
g° aliq mortuū E nō sine ego or aliquis
ego E gradus dicē g° aliq gradū E
nō E ego or antecē potis E gradi g° q
potē E gradi E nō E nō pt esse antecē or
rosa E mystillis g° q E mystillis nō nō E nō sit
esse rosa nō sine rosa quia se ad mystillis
ego amplia adpicta finita E potia quocūq
sine nō actu nō sincere p̄ pt esse a quia
sincere p̄ tu pt esse/ Dop aut ad p̄cip
tolligi q̄ nō E nō sine nō se esse edo q nō
vn edo 1ª esse p̄tis chimera E mystillis
chimera E opinabilis si hypōte sit chimera esse p̄
dcs ytuit adaliam done = sine adhuc
nos dico q̄ de ꝓpōnes dependē ampliatis
gūtur² by se² sine alie dico ampliatis
quo adobstinatione gūtur² E qualis q̄ta nec
tanas E nec nyc nas E alis nec nyc
nemz E ytis quia hyp̄tice affirmatiuz recipitis
aut accidens E ytis nec nō gūtur² by adeo
que ydem sine nō E sic dens q̄ntū E quā
tum ꝓpōnes dicimus obligans gūtur² quod

Vnū Notandum

dicimus vnus a² q nō quia ista lapis est
tuus no gūtur² si tuus muris E tu lapis
quia ista esset gūtus nec gūtur² sic q tu
mus E lapis quia adhuc esset idem tuus
hyp¹ sid hypōa quia tu quattuor oz q stare
ibo to adhuc esset tuus finis ypsido ponē
post to no esset gūtus = sic quere quod
be gūtur² antecē eqū ego nudz negat hec
by finē ꝓpō aliquis ghote quia asinus E
totus sor E maior sor nemo istorū E ali
istorū E posset dubitari de tuus alius E
que no videt² by posse gūti no tres nostri

ad g°

quo

adhuc

distributum ut omnem equum homo est videns ergo
videns vide equum est homo et ideo et nos habemus
conclusiones secundum utramque opinionem. Tunc ad ratio-
nes dicta lapis est in numero dictum est quod debet
pretium supplere scilicet lapis est eius in numero et conclusio
ergo eius in numero est lapis. Item dicta propositione di-
co ad dictum ab homine conclusionem explicando eo-
rum scilicet in ista propositione dicitur ab homine est ad dicta
propositione omnem equum homo videt et dicta regula
interest bene facere propositio et similiter dicta alicuius hominis
asinus est dictum est satis in propositione secundum utramque opinio-
nes. Sed dicta propositione totius sortis est minor sor-
tis dicendum est quod ista dictio totius habeat aliam distri-
buendi partes integrales et ideo idem est dicere
totius sortis est minor sortis et dicere quelibet pars inte-
gralis sortis est minor sorte et conclusio ergo aliquis
minus sortis est pars integralis sortis. Sed dicta neu-
tri istorum est aliquis est quod istorum conclusionem sed ista
nullus homo est aliquis et homo conclusionem non instantiam
ergo nullus homo est homo et causa est quia est idem
subiectum et pretium. Sed contra ista homo est homo non
sit conclusio non instantiam homo est homo unde nos scimus
quod signum distributivum subiectum non potest pars subiecti et
ideo cum neutrum sit signum distributivum ipsum non
est pars subiecti ideo remanet idem subiectum et pretium

Utrum in ista propositione

Utrum in ista propositione hominis asinus est. Et dicto
hominis sit subiectum vel hoc totum hominis asinus
et arguitur primo quod solum hoc dictum hominis sit subiectum
quia ex distributione subiecti et non ex alio redditur
propositio universalis sed ista propositio reputatur universalis cuiuslibet
hominis asinus est in qua solum hoc hominis di-
stribuitur ergo ista dictio hominis est ibi subiectum. Sed
dicitur dicta propositione cuiuslibet quod dictionis alterius
pars est vel ut est dicta alicuius aliorum eadem
est disciplina iste enim reputantur universales et tamen
in eis non distribuitur nisi obliquus ergo in eis solum
obliquus est subiectum. Item ars in primo huius dicit
illum syllogismum esse bonum cuiuslibet hominis asinus
est omne rationale est homo ergo cuiuslibet rationalis asinus
est et dicit illum syllogismum esse in prima figura non
in prima figura medium est subiectum aliorum et pretium
bonorum et cum iste terminus homo in dicto syllogismo solum est
medium sequitur quod sit subiectum aliorum et hoc intentum
quia solum est pretium bonorum et confirmatur ista ratio
quia in prima figura subiectum aliorum propositionis est sub
quo fit subsumptio in bonorum sed non fiebat sub

sumptio nisi subiectum cum hominis distributio ergo iste
solus erat subiectum. Item nisi hominis esset subiectum in
dicta propositione sequitur quod ista propositio esset indefinita
cuiuslibet hominis asinus est eo quod ibi asinus non distri-
buitur qui tamen est subiectum et pretium pars subiecti sed falsum est
dicere quod ista est indefinita quia si esset inde-
finita sequitur quod ex puris indefinitis esset syllogismus
quod est contra Aristotelem et probatur quia quia iste est bonus syllogismus
cuiuslibet hominis asinus est ergo est homo ergo alicuius alius
asinus est et ibi essent ambe premisse indefinite
Item fiat syllogismus talis omnem equum homo est videns
brunellus est equus ergo brunellum homo est videns et
quero quid sit subiectum aliorum utrum iste terminus equum vel iste
terminus homo vel illud aggregatum equum homo. Si dicis
quod iste terminus equum ego habeo propositum. Si dicis quod
iste terminus homo est subiectum contra hoc obicitur quia oportet quod
equum esset pars pretii quod videtur esse falsum quia nulla
pars pretii debet antecedere subiectum et hoc esset propositio esset
manifeste indefinita et ex indefinitis fieret syllogismus
sicut prius arguebatur. Et confirmatur ex alio
quod hoc dictum homo non sit subiectum aliorum quia oportet esse
in syllogismo aut medium aut extremitatem syllogismi modo non
potest dici quod in dicto syllogismo iste terminus homo sit medium
quia non potest in bona propositione nec est bona extremitas
immo solum ille terminus brunellus nec est alia extremitas
quia et iste terminus videns non faceret ad propositum
ergo non potest dici quod ibi homo sit subiectum nec potest dici
tertium quod hoc totum equum homo sit subiectum quia iste
due dictiones non habent sed aliquam constructionem
vel connexionem ideo non est possibile quod sit faciant
unum subiectum quia si prius arguitur si totum hoc
homo esset subiectum et oportet quod esset in syllogismo
predicto medium vel aliqua extremitatum quod tamen est falsum
contra arguitur quia in hoc principio paralelo quod nullum nomen
obliquum apud logicum debet poni nomen et nulla
causa videtur esse ad hoc quod non potest esse per se subiectum
vel pretium enuntiationis. Item omnis scientia debet
sibi invicem consonare cum omne verum et verum
consonet ut habetur primo ethicorum modo grammaticus potest
quod obliquus non potest esse suppositum verbi nec adiectivum
cum non substantivum et nichil aliud videtur esse
suppositum verbi quam subiectum unde grammatici dicunt quod
nota idem significat subici et supponi. Item ratio
videtur quod determinatio non stet sine determinabili cum
quo construitur et cum obliquus est determinatio rei
quando dicto hominis asinus est. Item videtur quod ista sit de
est secundo adiacente hominis asinus est quod non esset ita
nisi hoc totum hominis asinus esset subiectum. Item quod
est difficile demonstrative dicere sed michi videtur probabilius
et magis consonum grammatice scientie quod obliquus

Decimo octauo quer

Sequeri[tur] quidlibet iste quitetur ego deus ego
sit adhuc dicat[ur] ego deus quitet[ur] istam
deus sit ego tria deus qd sit bis deus
quia aptet iste tm ego assere aptet
alibi esset ingitus et adhuc ego esset
subiectus no no fiet desino petri ego odo
qd debet dici e deo deus e ego tm ep
go deus e tu es ego sm go deus e
ego sz dat b e a pe dei go deus e
a deus e b si sit instruan ff nota
collectam quia sit adiectus no e bis
dicit deus e a sz cuiam sunt a quia
deus no e adiectus sz cuiam sit ego
deus sic alius dicit[ur] bis qd sm e ut
sit 2o adiectum no declinatur subi
upto sunt ut plurales nisi sz sic sic
nisi dimittam sig[nu]m pdno nota sic ego
sig[nu] pdno nota sic ille ego signum
quarto et tullius et sunt ita nomia a t b
sui et sigm e dicit a t b sunt sic
dicit marcus et tullius sunt et sigm
t b no sit cuiam sz eius no si tres
quos dem quia quia formali
or qd quitat[ur] quos dimittam uta
e b go eius e a t b cuiam sunt a bi
a t b sit go eius e a t b t b ut cuiam
sit a t b. si ut quat[ur] deus deus
e uenimus dico qd no sit quitimus
supplendo upto subi no dem sit dicit notandu

adhuc

sit subi quia qd nisi dicat quare ego totus
quos asin sit subi quia ita dic sit subi
sensus et subi assentio quos asin et asin
quos et et alius quedam qd nisi ego
asin quos sit subi go sit ipsa ego quos asin
et subi sit alius quedam qd ita ego asin
asin et ego totus asin quos et subi go signo
mouto aliquo illud et subi ei signu nost
subi ut ps subi s quia subaudi uel dicit
accipe indefinitum que et debes edere ei
uel uno homi uiis cuiusq; hominis asin et de
finito et mouto signo i[n]t[er]p[re]t[ur] sit quis
uiellus et asin quos go quos asin et uiellus
aliud ecce qd ait alie petri eat ut subi s
alius quedam qd predicati pe ede ego et homi quos
asin i[n]t[er]p[re]t[ur] sit subi et dequo dici[tur] petrus
uno ddo homis asin et ubi ego petri et dici[tur]
desit toto homis asinus uiuens quia si ego
deo sola esset subi si quos te indigemus
ingeniante uitia explicare ut aliquis pus
et ei tom possit saluari eque bis fuit usi
genera istis explicatis ego uir esse melius
eo qd si nisi sit illud qd se fi[n]t ambora
s totus saluat[ur] bis fuit istis explicare ut ar
tholicdo rones alios et ei ego uir mutabile
qd sola hominis que debet esse ibi no ex
plicare[tur] ut aliquis uho unus solu tu nose
obliquo qd ar quia usti explicare tale
homis et ingeno et noiu ubi pone[tur] co li
o ge quos asin et deus explicare[tur] quos et
asin est deus tibi pium et esse sola et
no sm et sola intelligere[tur] no obliquo et tute
solus omes rones alios adhuc ar dicer
dico qd ita cuiusq; hominis asin et no et sm[ilite]r
debitdo ubi s sm qd quia et indefinitu ho
deobliquo ut distribuo ubi sepe distribuo
ps subi qd no distribuo tale subi ut ddo asin
cuiusq; hominis et s ita esset ubi quos quis
asin et asinus deobliquo esset indefinita
quis aptet debet si dominus adalia
dico qd syllo possum accipe subito distribu
to sine distributione subdie distributa sine
ista sit subi sine petri ut ps petri ut ps subi
tpd tri dicit illa syllu esse bonu cuiusq;
quos asin et sor et quos go sor asin et ita de
syllo esset bonus quos omis est videns et
uiellus et equus go uiellus quos et videns
et dico qd tres syllo no sit ille ni signato ds

posit adhuc ipsum p[ro]p[ter] s redditibles sine
distas filius cui aliqua subtile et dico ut
qd no or me[n]t syllo[gis]m esse subi ut petri
tur s suffit qd sit qd dico distributa sub
qua uisi sit subiecto nec or exmitates
esse subi ut petri hominis quos ego qd exiu
definit et petri sit bis syllo ubi aliquis
subi ut petri et distributa et fiet subiecto
uel bis sz e et b no e a go b no et
et dicet videbi[tur] alias ad dicendu dico
qd ista hominis or quos ego et videns ego
et subi et quos et ps petri ei sit eius
dictus no est ipse et ad petrum
aptet ponit ipsum hominis no est ps ge
et subi ut ps subi nisi subiecto ut sit de
tinco tm supponit eo ut valet obiecto
que qd ge fiebat deo[mi]nabus syllo
dicit fiunt qd no or ita esse exmitates quos

sequeri[tur] quidlibet iste quitetur ego deus ego
sit adhuc dicat[ur] ego deus quitet[ur] istam
deus sit ego tria deus qd sit bis deus
quia aptet iste tm ego assere aptet
alibi esset ingitus et adhuc ego esset
subiectus no no fiet desino petri ego odo
qd debet dici e deo deus e ego tm ep
go deus e tu es ego sm go deus e
ego sz dat b e a pe dei go deus e
a deus e b si sit instruan ff nota
collectam quia sit adiectus no e bis
dicit deus e a sz cuiam sunt a quia
deus no e adiectus sz cuiam sit ego
deus sic alius dicit[ur] bis qd sm e ut
sit 2o adiectum no declinatur subi
upto sunt ut plurales nisi sz sic sic
nisi dimittam sig[nu]m pdno nota sic ego
sig[nu] pdno nota sic ille ego signum
quarto et tullius et sunt ita nomia a t b
sui et sigm e dicit a t b sunt sic
dicit marcus et tullius sunt et sigm
t b no sit cuiam sz eius no si tres
quos dem quia quia formali
or qd quitat[ur] quos dimittam uta
e b go eius e a t b cuiam sunt a bi
a t b sit go eius e a t b t b ut cuiam
sit a t b. si ut quat[ur] deus deus
e uenimus dico qd no sit quitimus
supplendo upto subi no dem sit dicit notandu

et sine ista ydemptitate et 2m quem modum
formandi propositiones necessarias scilicet quod necessario precedat
preter non sunt nisi x^or modi directi in prima figura
et quinque indirecti et loquor de syllogismis ex propositionibus
de necesse quod cum sit x^or directi hoc ex sexto
ponit in libro et quod etiam sunt 4^e indirecti declarare
sacis autem similiter sed quod non sunt plures sic de
clarari quia in qualibet figura quantum ad dispositionem
premisse sunt 16 combinationes quia vel ambe sunt
aliquae vel ambe sunt negative vel etiam alia est negativa
et 2^a alia vel econverso et hec x^or combinationes
= deinde quelibet istarum distinguitur in quatuor
penes universalem et particularem quia vel ambe sunt universales
vel ambe sunt particulares vel alia est universalis et 2^a
particularis ergo resultant iterum x^or et per consequens sedecim
modi inveniuntur quorum duodecim sunt inuti
les ad concludendum directe ideo remanent solum x^or
ad concludendum directe et etiam sunt alie inutiles
ad concludendum indirecte et remanent 4^e et ista
declarantur breviter primo ex duabus negativis vel secundo
sive directe sive indirecte et sunt x^or modi inuti
les deinde ex duabus alias sunt etiam duo modi peni
tus inutiles unus est quod ex duabus particularibus alius
est quod ex alia particulari et 2^a universali et tamen inutilitatis
istorum duorum modorum est quia medium inveniunt
premissarum distribuitur et hec 6 modos omnino inuti
les = deinde etiam ex alia negativa et 2^a alia sunt et
duo modi penitus inutiles unus si ambe
fuerint particulares alius si alia fuerit particularis et 2^a
universalis et tamen inutilitatis istorum duorum modorum est
quia medium inveniunt premissarum distribuitur et tamen
hec in dicta dispositione scilicet si alia sit alia et 2^a alia
est unus modus inutilis ad concludendum indirecte scilicet quod ex
alia universali et 2^a particulari ut inferio quia 2^a ex alia
non distribuitur in premissis et distribuitur in conclusione in
directa in preter ponitur ante negationem quod prius
est exceptum et hec 9 modos directe deinde ex alia
affirmativa et 2^a negativa non sunt omnes x^or inutiles
ad concludendum directe quia alia ex extremitas numquam di
stribuitur in premissis sed distribuitur in conclusione ideo hec omnes
sunt inutiles ad concludendum directe sed iterum in dicta di
spositione scilicet ex alia alia et 2^a negativa sunt et 2° modi
inutiles ad concludendum ~~[illegible]~~ indirecte scilicet unus ex alia
universali et 2^a particulari et 2° ex ambabus particularibus et tamen
est quia ex quo 2^a esset particularis alia ex alia etiam
esset particularis non tamen in conclusione indirecta distribuitur
et sunt 4 inutiles ad concludendum indirecte ideo declarare
est omnium tamen per octo modos quos primo dixi omnino

esse inutiles omnes alii sequentes qui sunt
ergo sunt utiles ad concludendum directe et ad concludendum
indirecte dicendum tamen in conclusione necessario presumitur quod non
distribuatur superius scilicet extremitas que in premis
sis non erat distributa et etiam preservatio per pro
positionem puta ante verbum necessarium ubi hoc
foret necesse 12 ergo oportet plures querere
de modis indirectis ergo dico universalem regulam
quod quantum ad 2^am figuram et tertiam tot sunt
modi directi quot sunt indirecti et tamen
est quia transpositio premissarum non auferet necessitatem
conclusionis illationis et tamen in dispositione premissarum
in tertia figura data conclusione directa si transponantur
premisse eadem conclusio est directa ideo quicquid modus
est valens ad conclusionem directam hec modum sibi
correspondentem indirectam habentem et econverso sic per
transpositionem premissarum rationes 1^a omnes sunt solu
te ex dictis sed alia ut [illegible] est necessaria hoc est
alia 2^a primo quod sic per aristotelem qui [illegible]

24 Utrum hec est necessaria homo

reputat illam esse necessariam et etiam dictum cardinalis
albi = sed omnis propositio que est per se est necessaria ut
dicitur vidi primo posteriorum non hec est per se homo est
alia 1^a est necessaria = sed si ponatur quod non esset
necessaria hec esset probanda quia deus posset
annihilare omnem hominem ideo nullus homo esset
et nullus homo esset alia sed probo quod hec obstare
quod ipsa sit necessaria quia si hec obstaret
ista propositio geometria esset necessaria cum deus
ita possit annihilare omnes magnitudines sicut
omnes homines et tamen ulterius sequitur quod geometria non
esset scientia quod reputatur ab omnibus falsum et in
convenientis et patet quia probatur quia scientia non est
nisi de necessariis, omnium 2^a quia idem est in
dictum de illa homo est alia sicut dicta equus
est alia sed 2^a non est necessaria ideo nec prima probo
hoc quia ista non est necessaria que potest esse
falsa non illa propositio equus est alia potest esse falsa
per casum possibile scilicet quod deus corrumpat omnes
equos ~~[illegible]~~ et cum nullus equus esset
ideo nullus equus esset alia quod non est non est
alia et quia aliquis potest ponere quod omnibus equis
annihilatis adhuc illa esset necessaria equus
est alia probo quod non quia nullum mortuum seu
corruptum est alia omnis equus est corruptus
ergo nullus equus est alia = sed omne alia est sanum

ipse istas propositiones quia illa que solet vocari
composita est simpliciter loquendo de inesse et illa que
vocatur divisa est simpliciter loquendo modalis quia
illa que vocatur composita scilicet necessarium est omnem
hominem esse animal ibi hoc verbum est est tota copula
et modus est subiectum et dictum predicatum et ideo debet
dici de inesse eo quod copula que est forma propositionis
debet fieri tota denominatio propositionis sed copula in
ea non est modificata igitur etc. Sed nulla omnem
hominem necessarium est esse animal hoc totum necessarium
est esse est copula quia ibi hoc dictum necessarium
vel hoc totum necessarium esse ponitur tamquam determinatio et
denominatio non subiectum et predicatum sed huius verbi est quod est principalis
copula ideo hoc totum coniunctum debet poni tamquam talis
copula et copula est modalis ideo propositio illa dicta est
modalis cuius subiectum est pars dicti scilicet hominem
et predicatum alia pars dicti scilicet animal et istis notis propositionibus
dicam sicut dixi in sermone predicto quod de necessitate
conditionali hoc est verum omnis homo necessario est animal et hoc est verum
omne vacuum est locus quamvis ponamus quod impossibile
sit vacuum esse quia est sensus ~~quia est sensus~~ quod omnis
homo de necessitate est animal si est et de loco et de vacuo
et secundo dico quod ista est vera de necessitate quando est
sensus quod omnis homo de necessitate quandoque est sive vel
est sive vel est animal sed sic non esset ista vera de
loco et de vacuo posito ut dixi quod impossibile est
esse vacuum et tertio dico quod illa non est necessaria
de necessitate simpliciter quia hoc verbum improbat ideo que
prius posita sunt primo modo sed de necessitate simpliciter hoc
est vera deus de necessitate est et illa causa de ne
cessitate est deus et magis hoc videbitur in sequentibus
et ad auctoritatem Aristotelis potest dici quod si posuit istam
tamquam veram omnis homo de necessitate est animal hoc ipse posuit
per exemplum et exemplorum non requiritur verificatio vel ponitur
eam pro una in sensu composito etc. potest dici quod ipsa
est vera de necessitate quando quo utuntur in sensibus naturali
bus et mathematicis et sufficit sibi quod possunt fieri syllogismi
formales de necessitate quando si non de necessitate simpliciter
si sumisse ad debitum sensum intelligantur. Verbi gratia
ille syllogismus est formalis omnis homo de necessitate quando est
animal ille beatus est homo ergo ille beatus de ne
cessitate quando est est animal etc. patet quod sic alia quod
utrum propositiones modales que composite vocantur quando

Utrum propositiones modales

tantum sint istis de inesse arguitur quod non quia ad istam
propositionem omnem nullum necessarium est hominem esse
non sequitur ergo nullum hominem esse necessarium quia prima est
vera et secunda falsa ideo patet quod in istis omnibus necessaria non bene

quantum ad illam necessariam et sic hoc est bona conversio
impossibile est hominem esse lapidem ergo hominem esse la
pidem est impossibile et tamen sic non convertuntur iste divisiones
quia illa conversio est universalis negative in particulari vel in de
finitam aliam probo quia illa propositio impossibile est hominem
esse lapidem valet istam non possibile est hominem
esse lapidem que manifeste est universalis negativa et tamen
alie manifeste convertuntur affirmative et sic in dictis mo
dalibus particularibus evidenter videtur quod non est ita in istis
de inesse igitur non similiter convertuntur et patet antecedens quia
quando dico homo est est possibile illa vera tamen sicut ista
propositio est possibilis homo est non sic homo est est possibile sicut
est possibilis sequitur quod omnis talis sit possibilis ideo particularis vel
universalis etiam singularis vel universalis quia sicut propositio
hoc est que est singularis et dico singularis quia singularis
singulari determinata sit vera sequitur ergo quod omnis talis
sit vera et consequenter arguitur quia tales modales propositiones loquen
do sunt de inesse quia in eis copula est hoc verbum
est sine aliqua determinatione vel modificatione
et tales debent dici de inesse ergo cum propositiones loquen
do sunt de inesse debent convertiri sicut ille divisiones
et primo notandum est propositiones dicta quod propositio propositionis
dicitur modalis propter modum seu propter determinationem
quantitatis ex parte copule ut hominem possibile est esse vel est
hominem possibile est esse album quia copula est hoc totum
possibile est et possibile est esse et quando hoc totum potest esse
copula et tales propositiones solent vocari modales
divise quia dictum dividitur in unam
partem que est subiectum et in aliam partem que est predicatum
et vocatur in dictis propositionibus dictum quod est in eadem
propositione preter modum et copulam verbi gratia b potest esse
a a et b vocantur dictum et a est predicatum et b est subiectum
sicut dictum divisis vel adpositis et alie propositiones
vocantur propositiones modales scilicet ubi subiectum est propositio sump
ta materialiter et predicatum est determinatio affirmativa determinans
terminos suppositos in propositionibus aut ergo verbi gratia homo
est est possibile homo est est verum hoc est necessarium hoc est
contingens ibi enim subiectum hominem est quod est propositio
materialiter sumpta scilicet suppositum predicati propositionis homo est
et predicatum est ille terminus possibile vel ille terminus verum vel ille
terminus necessarium qui quidem terminus sunt coniunctiones propositionum
et sic est ergo ut si dicamus possibile est hominem esse et
talis vocatur composita quia tale dictum potest sic subiectum
aut predicatum et de istis nunc intendimus et primo
quod dictum quanta qualis sit hoc propositio et sibi
similis hominem currere est possibile et credo quod sit inde
finita quia et hoc totum hominem esse materialiter sumptum
est subiectum sine signo subiecto addito vel ut predicatum
et tamen reputandum est tamquam terminus quando quidem hoc totum

omnem homo est suppositio indistincte sumpta pro homine. Sed si
quaeris quae sit eius veritas vel falsitas dico
quod haec est eius veritas ante quam omnem homo est
est possibile hominem esse album. Haec propositio homo est
est falsa propositio ante quam omnem homo est est possibile
aliquam talis propositio homo est est possibilis et falsa est
grammatica vel ad demonstrandum ut haec propositio indefinita
est homo tantum. Et ac si diceret hic homo est. Sed si
quaeratur de alia nullum hominem esse est possibile quae
talis est et quantum rationem quod si haec tantum pro nullum
hominem esse ponatur subiectum habet veritatem
propositio nullus homo est ut 1a est affirmativa et indefinita
sed dicebatur de alia sed si haec dictio nullum capiatur
inventa quae non habet sed significat tantum haec totum
homo est capiatur habet tantum haec subiectum suppositio veritatem
propositio homo est est propositio est falsa negativa et est propositio
nullum quod est homo est est possibile. Nulla talis propositio homo
est est possibilis. Hiis visis dico quod quinque propositiones
indefinitae quae ante quantitatem sed ille dimissae
quia tres vidimus sunt dimissae haec tamen excepto
quod cum propositio habet suppositum est pro veritate propositionis
est veritas est quantitatem indefinitam. Quod pro est
homo est est quod autem quod est homo est est possibile tamen est
quia quando propositio habet suppositum subiectum veritatem est
valet talis sicut cum aqua talis propositio homo est est
possibilis vel est vera quod ante talis propositio est possibilis
vel est vera quia si est ita sicut prima sonat ita
est sed quando talis sonat proposita est notandum quod
propositiones indefinitae composita possunt quantitatem aliam non
2um se totas sed solum quantitatem ad dictum vel possibile
est homo est quantitatem 2um se totam 1um homo est est possibile
sed cum iam dictum est sed illa propositio possibile est homo
est quantitatem solum quantitatem ad dictum 1um possibile est circa
esse homo et de talibus quaestionibus dicendum est quod
tamen ad quaestionem dicti solum indefinitae de possibili et
dimissae et debet quantitatem sed ille dimissae
veritas vel falsitas si aliquis est bonus quis est bonus si aliquis
est possibile quis est possibile si aliquis est necessarius quis
est necessarius supposito quod formetur de falso ante et
de possibili quantitatem ad quaestiones similes illarum dimissae
dicendum est quod quantitatem quantitatem ad dictum sed ille dimissae
eo quod quaestiones similes sunt formales et bonae
sed talis vel nulla non quantitatem et pro veritate nulla quantitatem
in veritate nulla ideo quandam homo non est est est
possibile 1um nullum homo esse est est possibile sed si di
cat ante est est homo est possibile non permittimus
dictum quantitatem quod haec est falsa homo est quandam
hominem esse est est possibile tamen finaliter est notandum

quod ille non sunt propositiones quia non sit de
subiecto pro veritate vero si modus subiectum bona sic sit ingra
ut dicit quaestionibus locutus est ex illis sed de quaes
tione propositionum que sunt in sensu diviso 1um ad
rationes in exordio quod est bona quaestio nullum ne
cessarium est homo est ergo nullum homo est necessarium quia
si nullum sit necessarium 1um nullum quod est homo est
necessarium. Ad aliam dico quod illa propositio impossibile est homo
esse est est falsa et sic illa non possibile est homo esse la
pidem. Dicitur tamen haec dictio non expressa vel implicita
ponatur subiectum infinitatis illa tamen possibile sed si
ponatur negans esset negativa. Ad aliam
que est de possibilitate veritatis ad veritatem dictum est et
utrum propositiones de possibili in sensu divisa quantitatem sed ille dimissae

Utrum propositiones de possibili in sensu

arguitur quod non quia videtur quod non sequitur puer potest esse senex
ergo senex potest esse puer. Sed non sequitur videns
potest esse caecus ergo caecus potest esse videns nec
sequitur ex vino potest fieri acetum ergo ex aceto potest fieri
vinum. Sed arguitur de negativis nullus caecus potest fieri
videns ergo nullus videns potest fieri caecus sed non sequitur
nullus qui est caecus potest fieri videns ergo nullus videns
potest fieri caecus nec sequitur ergo nullus qui est videns potest
fieri caecus quia illa non quantitatem. Sed ille dicendum
non sunt quantitatem istis dimissae ut dicit Aristoteles quod
ille de possibili cum tamen sunt possibile et cum quod
Aristoteles potest quia de dictum sunt quantitatem istis dimissae
et cum ad dictum equivalet cum de possibili et cum
ideo sequitur quod sunt quantitatem iste de possibili cum iste dictum
et propterea cum iste dimissae ad istam quaestionem et
sequitur notandum est quod Aristoteles vult distinguere de possibili
et cum de contingenti. Sed quod subiectum potest suppositum pro hiis que
sunt vel possunt esse ita quod haec propositio b potest esse sit una
quia tamen est vera quia quod est b potest esse a vel aliquid quod
potest esse b potest esse a et videtur mihi quod haec debet intelligi
sic de veritate similiter quod tunc subiectum debet esse ampliatum
ut supponat indifferenter pro hiis que sunt vel pro hiis
que possunt esse tamen alter prohibet quomodo ampliatio
addendo in subiectum hanc cautelam quod est unum cum
de veritate similiter quod haec non est distinguenda b potest
esse a sed est exponenda per propositionem ubi in subiectum distinguitur
haec verbum est et haec verbum potest unum illa propositio b potest esse
a videtur quod est b vel potest esse b potest esse a sed non vel
de praeterito vel de futuro unum b est a quod est vel est b est
a sed quando dico sic quod est b potest esse a hic subiectum non
ampliatur sed solum suppositum pro hiis que sunt quia prohibet
ampliatio per hoc quod est praecedens ipsum b. Dicendum quod
de communi locutione quam communem locutionem intendo
sunt fiat sunt quod est vel quod sunt tamen est erunt ergo modi
propositionum de possibili et tot etiam est consequens sunt modi propositionum

iqua nec potest pertinere admodum necessitatis dico
esse quia non est simpliciter de inesse nec simpliciter
de modalibus sed est modalis scilicet de inesse et est sic sed
si quaeras de illa propositione quae sunt vel erunt ea utrum
sit de praeterito vel de futuro dicendum est quod nec simpliciter
est de praeterito nec simpliciter de futuro sed disiunctive de
praeterito vel futuro et si est dicendum b fuit et est a
talis esset contingens de praeterito scilicet et de futuro quoniam
sunt licet per unitatem subiecti et unitatem praedicati
nec tales sunt de secundo ypothetico ymo de utroque
secundo simpliciter licet. Item ad ancenses argumentis
dicendum quod in illis de inesse continentur sub secunda deductio
quae est quando dicitur continentur ad necessitas deductio
sed continentur ad ea non est ita ut in 2m resolutionem
ad alia genera propositionum scilicet ad propositiones de possibili vel
de inesse ut dictum sunt tamen ultima possent concedi
quod sed forte aliquae deductiones aliae continentur in aliis
deductionibus scilicet in te que essent necessitate ut quando est
nisi quod est causa deductionis est deus tamen ipsa non
est necessaria et videtur michi quod illa consequentia ultima non
sit valida sed solum ubi subiectum restringitur quod est
quando est necessaria causa deductionis est deus et
tamen non continetur in alia deductione sed est non est necessaria
quoniam quod est causa deductionis est deus quia esset
falsa si non deus non esset et tamen quando utrumque sit
boni syllogismi ex premissis modalibus compositis sed sunt

Utrum sint boni syllogismi

ex illis de inesse ad quod non est hanc instantiam
quia possibile est omnem circulum esse equum hoc est dictum
hoc est possibile omne circulum esse equus vel omnis equus
est circulus et possibile est omnem hominem esse circulum
et tamen non sequitur quod sit possibile omnem hominem esse equum
quia premisse essent vere et quod falsa. Dicendum sicut ad de
istis deductionibus quia dicendum sunt prius quod omnis de
necessitate circulus aequalis de possibili et tamen ideo si non oportet
syllogismus in modo de possibili non habet in istis deductionibus. Item
ad illas regulas si antecedens est possibile consequens est
possibile et si antecedens est necessarium consequens est necessarium
propositiones de possibili composite sunt tales de inesse esse possibiles
ideo si exempli de inesse sequitur quod oportet quod ad istas de possibili
compositas sequitur quod similis de possibili in tertia et ita quod
nota est ad expediendum nos de modalibus
compositis et ideo prius videndum est utrum in modalibus
compositis sit equipollentia inter istas de possibili et inter
istas deductiones ad quod respondendum est quod si propositiones sint
que et dictum affirmatio seu finito unius alia
deductio equalis alicui de possibili quam ista de possibili est

est implicans omne cum necessitate est possibile sed non conversa
secundo dicendum est quod aliqua deductio et aliqua de possibili
semper equivalent si sint consequentia dicta quia quando
propositio est necessaria oportet eius consequentia esse impossibilem
et quod subsistat cum ypothesi quod vere formentur
quamvis ista que non est formata nec est possibilis nec
est nec vera nec falsa quia non est ex aliquibus sequitur
illa deductio equalis illi de possibili si habet non possibile
sit infinitatem et quod dicta sunt consequentia et ea est quod
idem est impossibile sed non possibile aliter non esset illi
equalitas. Item visum pono illam consequentiam quod ex
habitis premissis de possibili compositis non habet syllogismus
sed forte et ea est quia licet ambae essent forte
possibiles tamen forte possibile est quod sit impossibiles et
non sequitur possibile sed in primo argueretur quod possibile
est omnem circulum esse equum et possibile est omnem hominem
esse circulum tamen non sequitur quod possibile sit omnem hominem
esse equum et est notandum quod illa consequentia ego loquor
attendo modum et figuram in quibus modalibus quam
tamen ad dictum solum quia si attenderetur modus et
figura quantum ad totales propositiones sine dubio
syllogismus esset sed in minori de inesse ubi sed
tamen sequitur possibile est b esse a sed esse b est possibile ergo esse
a est possibile et tenet syllogismus per dici dictum sed in dictum
consequentia est illa quae in primo quando adducebatur quia si
antecedens est possibile oportet quod consequens sit possibile. Item cum dicatur
premissas esse possibiles possunt inferre quod conclusio est possibilis
et responsio est quod in syllogismo vere premissarum et antecedens
totale ymo totale antecedens est conclusio constituta ex duabus
premissis et ideo quando illa conclusio est possibilis potest
inferri quod quod sit possibilis non non oportet si due premisse
sint possibiles quod illa conclusio composita ex eis sit possibilis
unde hoc est possibile omnis homo est et hoc totum est possibile qui
dam homo non est et tamen hoc totum est impossibile omnis
homo est et quidam homo est ita dico propositio quod licet
hoc sit possibile omne circulum esse equus et hoc totum
omnis est circulus tamen conclusio composita est impossibilis esse
circulum esse equus et omnis homo est circulus et alia quod
patet quod ex ambabus compositis deductio sequitur quod
composita deductio et ea est quia omnes propositiones
demonstrando deductionem sunt iam necessarie unde non sequitur
statim ad omnem deductionem quod ita est de facto
et ideo quando due deductiones componuntur quod ex eis
constituta est necessaria et ideo ambae premisse composite
sunt ex necessariis totale antecedens est necessarium quod inferre
potest conclusionem necessariam si formaretur. Ultimum quod est
quod ex aliqua composita deductione et altera de inesse non
sequitur quod deductio quia si sic arguatur necessitate est
prima causa esse dicitur et causa est deus non sequitur
quod necessitate est primam causam esse causante quia premisse

Dictum Salomonis fuit

omne creatus esset equus et sic quidam creatus
potest esse homo omne creatus est equus ergo equus potest
esse homo et tamen ergo hanc est falsa et premisse sunt
vere dicendum transpone premissas de eis et hec
bis datis ideo est datis non vero = de ambo
cando non valet quia ponamus quod solus
planeta sol lucet non super nostrum ori
zontem vel emisperium et fiat syllogismus sic qui
da planeta lucens super nostrum emisperium potest
non esse planeta lucidissimus omnis planeta lu
cens super nostrum emisperium est sol per tertium et tamen
ergo est falsa dicendum quod planeta lucidissimus potest
non esse sol = dicendum ferisonum non vero quia nullus
lucens est luna potest quod sit eclipsata et
quidam lucens potest esse infimus planetarum et
est una sed amplificatione sicut adeo quod potest
esse et tamen ergo est falsa dicendum quod infimus planetarum
potest non esse luna et tamen consequens quia non
dicendum medium distribuitur solum pro hiis que
sunt et pertinent et de possibili potest esse vera pro eo quod non
est licet non sit vera pro eo quod est ideo medium tamen
bene pro illo eodem verificatur et ita non est in ea bona
conexio ~~et alia~~ hiis visis tamen adiunctis
quod cum quod prima ratio bene arguebat quod ex
aliquo dicendum vel sequitur in prima figura in hac
mixtione et ita sic de 3a et patet utrum in prima

Utrum in prima figura

figura valeat mixtio dicendum et ductio
arguitur quod non quia non inferretur ergo dicendum vel de
nectio sed illum illorum potest dici pro hoc primo quod
non ergo denectio quia sic instantia sit omnis deus
est creatus prima causa denectitate est deus ergo quia
premisse sunt vere et ergo falsa ponatur etiam quod deus non
esset in actu et patet quod non sequitur ergo dicendum et
arguitur sic omnis deus est prima causa omne creatus ne
cesse est esse deum ergo omne creatus est prima causa ille
syllogismus non valet quia secundum casum positum ergo
maior est falsa et tamen premisse sunt vere quia omnis
concedit aliquis quod omnis deus est prima causa et bonum esse
concedendum quia si exponatur ipsa est maior vera
sed dispone omne quod est vel potest esse creatus necesse
est esse deum = dicendum arguitur per aristotelem qui ponit syllogismos
valere de illa mixtione = non quod aristoteles de illo
in questione ponit quod prima est quod in prima figura
si maior est denectio et bonum dicendum ergo debet
esse denectio = 2a ergo quod si maior sit dicendum
et bonum denectio ergo non est denectio non videtur
esse perfecte quomodo ille quod habet veritatem et dico

primo quod prima ergo non potest intelligi capiendo istam
necessariam compositam quia saltem esset maior instan
tia dicendum sic necesse est omnem homo esse animal et omne
creatus est homo ergo ponatur quod sit illa ergo et non de
nectio esset falsa sive composita sive divisa quia
est falsa necesse est omnem homo esse animal ita enim est
genus et non necessarium omne creatus est animal sicut dicitur
dicto illa esset falsa omne creatus denectitate est animal
quia omne creatus potest non esse animal = ex istis correlarie
concludo quod determinatio aristotelis de syllogismis in modalibus
non est intelligenda de compositis sed solum de divisis
ergo declaro quomodo prima regula de divisis sit
intelligenda et quantum ad hoc ego dico quod illa simpliciter
est vera dicendum tamen in questione prohibetur amplificatio addendo
quod est et talis illa ergo non valet et hoc modo sic
in 2or modis prime figure sunt perfecti vel quod omne b
denectitate est a et omne c est b ergo omne quod est c
denectitate est a unde si ita exponeres aliquem bonum
evidenter sicut subiectum distributione dicendum omne
quod est vel potest esse b denectitate est a et omne c est
b sed dixi bene quod in questione debet prohiberi am
plificatio sicut quia in bonitate que erat de
inesse bonum supponebat solum pro hiis que sunt
ideo etiam non debet inferri in questione nisi pro hiis que sunt
unde si inferretur sive tali additione ego dicere
maiorem instantiam ut in barbara arguendo sic
omnis sol lucidissimus denectitate est sol omnis plane
ta lucens super nostrum emisperium est lucidissimus
patet casu quod solus sol sol denectitate planetarum
sit non lucens super nostrum emisperium sed ille
essent vere et ergo falsa sed omnis planeta lucens
super nostrum emisperium denectitate est sol quia si ex
ponamus eam et apparet falsa dicendum omnis qui est
omnis qui potest esse planeta lucens super nostrum
emisperium denectitate est sol hec est falsa quia luna
potest esse huiusmodi et tamen non est sol ergo et ex illa
questione sic declaratur in ferio correlarie quod illa est vera
deus denectitate est deus quod tamen aliqui valent
negare patet cum sic omnis prima causa denectitate est deus
creatus est prima causa ergo creatus denectitate est deus
et patet ex syllogismo expositorum quia hec prima causa
denectitate est deus et hec eadem prima causa est deus
creatus ponamus quod ita sit ergo creatus denectitate est
deus = ultimo sciendum quod si bonum accipitur de possibili
loco huius dicendum adhuc alii 2or modi essent
boni ad questionem denectio et sine aliqua restrictione
vel additione restrictiva in questione etiam ut prius syllogismi
sunt perfecti quia exponendo aliquem bonum maiorem sunt sub
eius distributione vel quod omne quod est vel potest esse b
necesse est esse a et omne c potest esse b sequitur esse denectitate

h. Buridanus in q. 1a
sit vera creatura denectitate
et deus gloriosus

e a = vltio quantum ad istam et prima conclusio
aristotelis quod syllogismi indirecti non sic valeant ad hoc
deuectio et pono instantiam in baraliptoni quia omnis
prima causa deuectionis est deus et omne causans est prima
causa et tamen conclusio indirecta est falsa scilicet deus deuectionis
est causans et hoc verum ad primam causam conclusionis dico quod
ipsa simpliciter sit vera quia in primo modo arguitur omnis causans
est deus ponatur quod ita sit et omnis prima causa deue-
ctionis est deus non sequitur quod prima causa deuectionis est
causans quia est conclusio falsa sicut patet in declarando quia
nullus est causans ponatur quod ita sit et omnis prima
causa deuectionis est deus non sequitur quod omnis prima
causa necesse est non causare quia tunc est falsum sed aliquid
dicitur quod bene sequitur conclusio deuectionis scilicet si aliquis sit deuectionis
et bonus deuectionis propter quod ad illam bene deuectionis
sequitur bonus deuectionis sic dicatur quod hoc non est verum
primo enim illi deficiunt quod ad propositionem deuectionis
sequitur propositio deuectionis quia ponatur quod deus non non
est causans adhuc illa est vera causans deuectionis est
deus quod est manifestum si exponatur et tamen est verum
causans est deus et hoc ostendo quod in dicta dispositione
in barbara non valeat ad conclusionem conclusionis deuectionis
quia posito quod deus non est causans faciens sic omnis
deus est iustus et omnis causans deuectionis est deus
et bonus est non si exponatur et tamen est falsa
dico quod causans est iustus et rationes alie procedunt
viis suis sequitur ad quod utrum valeat mixtio de

Utrum valeat mixtio

uice et uectio in 2a figura et sine argumentis
ego recitabo opinionem aristotelis ut videatur quod
sit et qualiter non sit tenendum aristoteles quod patet
de illa questione conclusionis que recitantur prima quod in hac
mixtione in 2a figura si illa deuectio sit vera
necessaria conclusio est deuectio 2a conclusio quod si illa deuectio
sit aliqua conclusio non est deuectio 3a conclusio si illa de-
uectio sit necessaria particularis conclusio non est deuectio
tamen videtur mihi quod ille conclusiones non possunt saluari nisi loquendo
de eo et ad hoc declarandum est notandum quod
aristoteles distinguit propositiones deuectionis in modos quod
enim vocantur deuectionis simpliciter alie ut nunc et ille
vocantur deuectionis simpliciter que sunt necesse ita quod
propositio sit vera si formentur ut quod est ab deus est
et ille vocantur deuectionis ut nunc que sunt contingentes
ita quod licet sint vere tamen non oportet quod semper sint
vere et hoc oportet notare quod deuectio absolute est que ad
deuectionem simpliciter et deuectio ut nunc utrumque
enim absolute 2m esse dicitur deuectio et non absolute
primo dicitur syllogismus valere ex propositionibus deuectionis
si inueniatur instantia deuectionis ut nunc licet

non inueniatur instantia deuectionis simpliciter et non
sequitur aristoteles ad probandum inutilitatem syllogismorum
aliquorum modorum ponit propositiones deuectionis
ut nunc hoc notato primo videtur quomodo valeant
syllogismi 2e figure in hac mixtione loquendo conclusiones
et absolute deuectionis et postea videbitur quomodo va-
leant si restringatur ad deuectionem simpliciter
non de primo modo loquendi pono conclusiones prima
conclusio est ex aristotele quod incessante et festiuo valet per
cessus ad conclusionem deuectionis si aliquis que est vel
necessaria sit deuectio quia talis syllogismus probatur
per conuersionem aliorum quia dictum fuit quod vel necessaria
deuectio bene conuertitur simpliciter et quando ipsa esset conuersa
esset in prima figura in qua talis mixtio est bo-
na tamen oportet quod in tali conclusione prohibetur ampliatio
sibi per quod est quia aliter in prima figura per quam ita
per non sequitur conclusio debemus esse apponere quod in
modis non sequitur conclusio deuectionis si aliquis propositio for-
metur per quod est scilicet prohibendo ampliatio quia ponatur
quod luna modo non luceat super nostrum emisperium
tamen sit fiat syllogismus omne quod est planeta lucens
super nostrum emisperium necesse est non esse lunam
et omnis infimus planetarum est luna tamen conclusio est falsa
dico quod infimum planetarum necesse est non esse
lucentem super nostrum emisperium et ex hoc possumus
conuenire concludere quod tamen aliqui negant scilicet
quod sub ista propositione deuectio ampliatur ad ea que
possunt esse quia aliter non videtur dici modo quos
ponit aristoteles valere ut probatum est prius quia
aliter non essent equipollentie et inductiones
in tali depositi ad alias deuectio cuius contrarium
aristoteles 2o prioribus 2a conclusio principalis est quod camestres
et bocardo non valent ad conclusionem deuectionis
quamuis necessaria sit deuectio instantia enim
inueniatur quia posito casu quod planetarum solus
sol luceat super nostrum emisperium quia omnis plane-
ta lucens super nostrum emisperium est sol et omnis
luna necesse est non esse solem tamen conclusio est pa-
tens quod luna necesse est non esse plane-
tam lucentem super nostrum emisperium non quia
conclusio est contra aristotelem quantum ad camestres non apparet
quod aristoteles approbans camestres intendebat
quod ita deuectio debet esse deuectio simplici
et quia sic potest concludi conclusio deuectionis sed contra
istam responsionem obiciatur quia si aristoteles intendet

Dauid owns Bathsheba

Domus de Dun

Dorum in dño &c

Queritur circa primum librum

Utrum scientie de demonstratione sint quattuor cause scilicet materialis formalis efficiens et finalis. In ista questione unum presupponitur et aliud queritur. Supponitur enim quod de demonstratione sit scientia. Utrum istius scientie sint quattuor cause. Contra ad suppositum arguitur quod non de [illegible] non est aliqua scientia quia de demonstratione non est scientia [illegible]

[illegible]

et alii expositores [illegible] dicentes de demonstratione esse scientiam. Oppositum arguitur ad questionem [illegible] quattuor causas scientie assignat scilicet materialem formalem efficientem et finalem. In ista questione primo videndum est de supposito, secundo de quesito est videndum. Quantum ad primum [illegible]

[illegible]

Bartus omnib⁹ bonis

[illegible]

Utrum in demonstratione [illegible]

[illegible]

Dum possibile fit nos

videntur propter motum videntur et ergo quia visus non percipit
motum suum et iudicat et arborem moveri licet quiescat
Ad ytem dicendum cum arguebatur de gustu dicendum quod azimus
iudicat cardones dulces et hoc amaros et utrique
iudicio est credendum ita propter diversas complexiones hominis
et azimi id quod est contrarius hominis complexioni est dissimilis
complexioni azimi ergo id quod est dulce homini est amarum
azimo et ergo sicut sunt cardones et proportionaliter dicatur de aliis
sicut de vino et pane sive et mulie sed cum dicebatur de sa-
no et egro quod idem cibus est contrarius quod tamen sanus iudicat
dulcem ergo non amarum dico quod in tali iudicio cre-
dendum est sano unde quod infirmus iudicat dulcem amarum
hoc est propter indispositionem sui organi unde lingua infirmi
est infecta quibusdam humoribus malis qui commixti humori cibi
faciunt humorem amarum cibi sensui Ad aliam de odoribus
proportionaliter dicatur sicut dictum est de saporibus Ad aliam cum
arguebatur dico quod non est in contrarius quod sicut aliam talem
dispositionem organi tactus aliquando iudicat calidum aliquando
frigidum hoc tamen eundem gradum caloris unde cum organum
tactus remissiorem gradum habet caloris quam tangibile et iudicat
ipsum esse calidum cum autem intensiorem et iudicat ipsum
frigidum et ergo quia organum tactus in scribat est summe calle-
factum et intensius calidum quam virtus iudicat est quod virtus
iudicat esse frigidum sed quia ex scribat organum tactus
est minus calidum virtus iudicat est quod virtus tactus iudi-
cat esse minus calidum Sed dicendum si tangibile esset
equaliter calidum et equaliter frigidum cum organo tactus
qualiter et iudicaret a tactu dico quod et tactus nec
iudicat esse calidum nec frigidum sed nec iudicat
sinum proprium organum esse calidum et frigidum Ad aliam
de sono dicendum quod hoc etiam posset exponi et aliam proportionem
hominis ut consuetudinem quod idem sonus de latere unum et consistat
alium et utrumque iudicio est credendum unde quod iudi-
cat in tamen sonum esse de latere illi est credendum quod iste
sonus est ei de latere et sic quod iudicat eundem sonum
esse tristitiam credendum est quod idem sonus est ei tristitia
Ad aliam de noctibus sensibilibus quando arguitur noctibus intellectus de
pendet ex noctibus sensibilibus concedatur sed cum dicitur non possumus
habere noctibus sensibilibus evidentes nec et ideo quod hoc potest
sic sic Ad confirmationem dicendum quod aliter sic se habet quod quantum
cum sed eorum alienationem adhuc intellectus de
eis unde iudicaret unde sepe intellectus corrigit
iudicium sensus Ad aliam quod non potest et etiam non potest
sunt etiam concedatur et tamen dicebatur potest non potest esse
etiam nec et cum arguebatur potest aliquid per experientiam
unde est etiam sed non dicit ymo primum potest sic se habet quod
statim cognoscit secundum tertiorum intellectus ei assentit et non potest
dissentire unde est tamen quod etiam potest aliquid per experientiam
sed cum dicebatur de experimento fallax falsum est

tamen unde est quorum notitiam aliquis per experientiam non sunt nobis
evidentissime nota sed sunt nobis nota ista evidentia
quia sufficit ad scientiam Ad ultimam scientia dicitur esse per causam concedo
sed causa non potest sciri quia oportet quod per aliam causam
hoc fieret dicendum quod unde ista ratio hoc probat quod causa non
sciuntur scientia acquisita per demonstrationem seu scientia propriissime
dicta nec tamen sciuntur scientia quia vocatur intellectus quod quidem noctibus
vocatur scientia propriissime dicta sed cum aliquis differt scire intellectus
de scientia propriissime dicta similiter ergo possibile est nos aliquid scire
cum nata adiscere nos inclinet nec ad differentiam scientie nec
in prohemio metaphysice ob hoc nata scire desiderant nata ad
non inclinat nos ad nobis impossibile

Utrum possibile sit nos

Utrum possibile sit nos aliquid de novo scire et arguitur primo quod
non intellectus noster omnia quod scit nec potest scire prius scivit
ergo nec scit nec potest scire de novo quantum ad hoc nata noctibus
principiorum in est intellectui anima ergo est noctibus quod quantum vi-
detur ex eo quod noctibus principiorum est ea noctibus quoniam anima
per nata intellectus hoc noctibus principiorum sed non per doctrinam
ergo videtur quod anima Secundo si possemus aliquid de novo scire
sequeretur quod intellectus noster est alteratus et per consequens corruptibilis
quod est quod quantum ad hoc Tertio de anima probatur quantum ex eo quod intellectus al-
teratur de ignorantia et errore in scientiam Tertio intellectus
intellectus in principio esse sui omnia scit ergo nec de novo adiscit
quantum patet antecedens quia si in principio sui esse non omnia scivisset
sequeretur sed videtur quod fuisset factus diminutus sed est ingens
ex eo quod factus est ab eo perfectissimus puncti ab eo tabescit
quod talis produxisset suum effectum diminutum Ex eo
deus et natura non habundat in superfluis nec deficiunt
in necessariis cum ergo scientia nata sit intellectui videtur quod nec deus
nec natura produxerunt intellectum sine scientia et per consequens videtur quod
omnis scientia fuit intellectui concreata Et confirmatur quia quod dat
formam dat omnia quantum formam sicut quantum formam ignis
quantum et calliditatem et frigiditatem levitatem ignis sed ita est quod
scientia est ergo ad intellectum cum intellectus creabatur videtur quod
scientia concreabatur Tertio probatur quod omnium quorum quod credis te
de novo adiscere prius scivisti videtur quia posito quod habeam
ego duos denarios in bursa mea et hoc lateat
te et probo quod tu scis illam dualitatem in bursa mea
est numerus per quod tu credis de novo te adiscere et ar-
guitur tu scis omnem dualitatem et numerum per eum sed dualitas
in bursa mea est per ergo tu scis dualitatem in bursa
mea esse per eum Quarto ad idem ratione plures nata quantum
quorum credis te de novo adiscere numquam eam apprehen-
des nec eam prius cognovisses ergo quantum quorum credis
te de novo adiscere prius scivisti et per consequens in rei veritate
nullam de novo didicisti Ad cum dicitur plato de suo
fugitivo et prefamilias unde si pater familias

Quartum dictum cap. lxi

Dnm tm̃ q̃ amat⁹

Ultima omnis ipso

Dum diu tum

[illegible]

Utrum scientia [illegible]

[illegible]

Dictum Sectarum

Datum anno vbi &c

[illegible] vide legem [illegible]

h hon nor mris et gaudium

ach goth [illegible] lange [illegible] ist [illegible]

[illegible]

Hic est loyca wicleph de

Magnum Nomen domini emanuel
quod annunciatum est per gabriel

magnum nomen dni emanuel
quod annunciatum est per gabriel

Iam nomen michi aut manus honorati
sunt amici tui deus manus eius fortitudo
et principatus [illegible] michi

Hic est loyca [illegible]

Q1 solis matutini dat hirtenz ut puidentia
Q o est diligenda msi xpc vca sapphis
Q Andq nemtale cat pascha dr esse
Q amona sic dicta nemtp mtieb poleta
Q ettaq balena mustela talpaq asinus
Q vitulo sepu signat vitaq subuna
Q pantherra sil pdictis amabis
Q eccp nome me facat vt psepe cubile
Q diecting noctis t hr barbara gtaq posuit
Q eccp ptale fit cccc recolligc crepe
Q nemtap quos tame adiecta nomia
Q sanct cento matutini sonabit mencto
Q ue danc go vl do bis signes si tame exo
Q bligatus facit q prosait hr d subdi
Q me debit pscndo psto debit hr tpusq
Q st ams ho pdant cu dgme stat
H ec dat obsle pio tllo tllo tuge
S rriculit nuctle t tplicat mo sensit
V c d ust t nemtp debes sonare
Q to dat omi gen t q nob detor tpus
Q ir t nome mal nemtq sic pone tbmtl
H ic stat hr q debit nemtq ptale ctrebit
Q t nemtq pomb hr qua nons tollis / mab
J ll debit hor demab hr tt vigil t pugil st
O l nemtp hr ut sol dicet femina mtal
V l debit hic ut sol hic t hr dat ptus tepul

Q ouvbis gtte q dnic no dicta nore
C ccch pma vocc fuit pnu
Q t legit cassidor hanc psalm t mic dicit
H amno sancto sepio hr in cthio vlgat
Q t vemo vem fiat q ipoit abullo
Q t salio salm stbi q sine salutu
Q q pdio pdit sil exquisit t dio
Q pcno dat uba vin nisi q nepue
Q pcno q pcm fiacdo pcre
Q npi pdit q chi fere supat
Q pcmte vl p si tame fitict pbt su
Q exquisit hanstu dnia hquino sepio
V t vemo sic dat abco vcnit ven
Q t q hr pdio pdit pcmte fuat
J ni pdit semp nisset misi
Q t sitio salut duo di mic
J quib erupt duo deme supi
Q sepelic fuit domic fugit
Q quo ipoit vl colimdic sup
S ostanc t ambut no cotrib
J vepte cpit cydeponere
Q dat fuge toi vocq pullu
Q ieur letanic venit hr plima vbi
J lla credut dic gbat hr dic q ipse
Q ipse suma dat pponenda the
Q at fastu stercor millia hr me
Q t vesar resistat cis adiuge